

Handwritten text on a paper strip, possibly a title or chapter heading, written in a cursive script.

Handwritten text on a paper strip, continuing the cursive script from the previous section.

Handwritten text on a paper strip, continuing the cursive script.

Handwritten text on a paper strip, continuing the cursive script.

Handwritten text on a paper strip, continuing the cursive script.

Handwritten text on a paper strip, continuing the cursive script.

A-48

Diputación Provincial
de Madrid

Biblioteca

Reg. 17 449

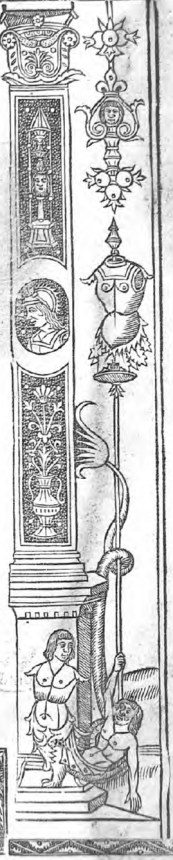
Vols. 5 de *Park*

Sig.

was

Inventarium seu reper
torium generale: tam et sic opendiosum
et succinctum: verum tamen valde utile atq;
necessarium: contentorum in quattuor colle
ctoriis profundissimi ac diligentissimi
theologi Gabrielis byel. sup quattuor
libris sententiarum.

Inuentarium super libros sententiarū

Ametri singulis collectorij huius libri/ singula sine appensa inuentaria/ vel portio sumaria/ reuolue singularem distinctionem/ pariter et quosdam summatim/ plectet. **C**etera tñ alphabetica ordinatione/ placuit nihilominus/ gñale inuentariū alphabetico ordine/ cunctis permixtis adscribere. **P**ro illo uero quod dicitur de libro uel inlay/ uulgatas mōs celebri tenent mōta. **E**t h̄ ad ipm̄ stricte sit actus/ mācū/ nec uilaten/ tāq̄ r̄p̄ copto strati sufficlat. **D**ea tñ quod dicitur de manuactione/ lectori/ q̄renus scire possit q̄ solo h̄uoluo h̄c notant. **A**bi lan/ digelanyel p̄ticulari amota p̄periet/ vitupata uel in summarijs aut inuentarijs specialibus/ uel in corpore questionis singulorum librorum/ uentā itaq̄ lectori/ collectorij s̄beat/ iqt̄ r̄p̄e uitas diffusiorum uentū operā c̄t.

Abstractum

Abstracta sunt multiplicia/ quō formatā a reb̄. **P** quo supponunt/ quid r̄ndendum ad quid est de abstractis/ unde solent res denominari/ pulcre explicatur. q. 3. p̄logi. Item dist. 34. lib. 2. c̄t.

Abstracta relatiua qd dicitur/ p̄ quo supponit dist. 30. q. 1. lib. 1. Item dist. 1. q. 1. lib. 2.

De h̄itate p̄p̄ōis affirmatiuay/ i q̄b̄/ ponit abstracta p̄ticulari/ quō sunt uere dist. 34. lib. 2. pulchre exp̄plicat/ quō tales p̄p̄ōnes debent resolui. **I**bidem

Acceptio personarū

Aceptio personarū quid est/ in quibus habet locum/ dist. 15. q. 7. lib. 4.

Actus bonus/ malus/ indifferēs/ uirtuosus/ uitiosus.

Actus uel bonus/ uel malus/ ex gñe/ ex circūstātia/ ex obiecto/ ex principio meritorio/ dist. 36. lib. 3. **I**te dist. 7. 2. dist. 28. lib. 1. **S**imiliter de malicia oppolira. **I**bidem.

Actum bonū p̄tingit tripliciter exerceri/ scilicet p̄pter triplicem finem/ dist. 36. lib. 3.

Actus sumitur multipliciter/ dist. 11. lib. 2.

An bonitas opis attendat/ ex sola intentione finis/ **O**pis bonitas ex q̄bus dependet. **A**d bonitates uel malitiam opis quid requiritur/ et sufficit/ dist. 21. lib. 1.

Actū in intentio bona sine ope sufficit ad merendum uitam eternam/ dist. 21. lib. 1.

Actum inter actus humanos sit aliquis indifferens/ uel uicendens. **I**tem an actus relatiua ad ultimum finem pōt eē indifferēs. **A**n sit actus/ indifferēs respectu meriti uel demeriti/ dist. 21. lib. 1.

Actus actus exterior/ habeat p̄p̄iam bonitatem uel malitiam/ an addat ad meritum. dist. 11. lib. 1.

Actus uel malus negatiue uel p̄rariue/ de circūstātia/ requirit ad actum bonū/ et quāz circūstātia/ defectus facti actū malū/ an actus nō relatiua in deū sit p̄ctm̄. **A**n ois actus infidelium sit p̄ctm̄. **E**t quō actus pōt eē referri in finem multipliciter/ dist. 1. lib. 4. sic de non referri. **I**bidem. dist. 21. lib. 1.

Actus exterior et interior an sint duo actus et duo peccata. dist. 21. lib. 1.

An actus quo diligis finis et id quod est ad finem sit unus actus/ dist. 1. q. 1. lib. 4.

An plures actus pōt esse i uoluntate. dist. 1. q. 1. lib. 4.

Actus beatificus an sit effectiue a deo uel creatura. dist. 1. q. 1. lib. 4. **I**te dist. 14. lib. 3.

Actuum distinctio ex uirtus uide sumitur/ dist. 1. q. 1. lib. 4. **I**tem distinctio. xxxij. lib. 1. **I**te dist. 21. lib. 1.

De actibus uirtutum moralium later pulchre uide dist. 25. q. 1. lib. 3.

Quid est actus uirtuosus/ que requirit ad ipsum et quot/ quōtriplex est/ an aliquis actus sit necessarius uirtuosus/ de circūstātia actus uirtuosorum/ an in uoluntate pōt esse actus indifferēs/ quid est actus electi conformiter rōnt recte/ et quomodo pudētia regulat actum/ similia. **A**ide dist. 23. q. 1. lib. 3. per totum. **I**te dist. 33. lib. 3. **I**tem dist. 21. lib. 2.

Bonitas actus moralis quid superaddit actui dist. 23. q. 1. lib. 3.

Actus rectitudo qd est dist. 23. q. 1. lib. 3. **I**te dist. 25. lib. 3.

An rectitudo actus et difformitas differant a substantia actus dist. 23. q. 1. lib. 3.

Actus uirtuosus et uitiosus quid connotant illa nomina dist. 15. q. 1. lib. 3.

Actum dicere siue regulare quid est/ distinctio dist. 1. q. 1. lib. 3.

Quomodo primi motus in uoluntate possunt exercitari a peccato dist. 13. q. 1. lib. 3.

Actus respectu obiecti p̄sēntis et absentis an differant specie dist. 31. lib. 3.

Actus et habitus quomodo distinguuntur distinctio ne. 33. lib. 3.

Actus imperatiuus formaliter uel equiualenter/ dist. 36. lib. 3.

Actum exteriorē esse moraliter bonum uel malū quid est/ dist. 1. q. 2. lib. 1.

Ad am.

De formatione ade extra paradysum/ et locatioe eius in paradysum dist. 17. lib. 2.

De formatione eius ex coela **A**ide dist. 18. lib. 2.

Actū i coela ade uere f̄r̄mēdalis p̄ quā de ea p̄tactum est corp̄e/ eue/ an aliqd̄ fuit additū. **A**ide dist. 18. lib. 2.

De p̄ctō primi hoīs pariter et eue/ **S** graue/ quod grauius alio c̄t. **A**n uenale/ ex p̄ctō de peccato ade p̄ ignorantiam/ an fuit excusabile dist. 22. lib. 2.

Peccatum p̄mōm̄ parētum an processit ex infirmitate legis/ ignorantia uel electione dist. 22. q. 2. lib. 2.

Adem quomodo cognouit beati quā cognitiones dist. 23. lib. 2.

Ad optiuis

Filius adoptiuis qd est. **Q**uot ad hoc requiruntur conditiones/ an conueniat christo dist. 9. lib. 3.

Ad dōario/ latrā

Differunt latrā/ dulia/ hypodulia. **D**ue illorum cōuenit humanitari xpi/ cruci/ uel libus sanctorum/ imago similibus c̄t. dist. 9. lib. 3.

Latrā an sit uirtus/ theologicā uel moralis dist. 9. lib. 3.

Due quomodo est principaliter adorandus distinctio. 26. lib. 3.

Affectio

Affectio iusti et commodi dist. 6. lib. 2.

Agere

An omne agens agendo reparatur dist. 19. lib. 2.

Alea

De ludo alearum/ uide in ludus. **E**t distinctio dist. 15. q. 15. lib. 4.

Ambitio

Ambitio quid est/ dist. 6. lib. 2.

Amor

Amor quere in charitas c̄t.

Angelus/ demon

An anima et angelus distinguatur specie essentiali **A** 11

Inuentarium Generale

vel i genere: quò differat z distinguat di. f. q. vi. lib. ii. q. 1. Item quò sit mensura angelorum: ibi de duratione angelorum motu tempore di. 1. q. 5. lib. sc. vi.

Utrū angelus sit in loco p substantiā suā. Plura ibi vide de locatione angeli quò est in loco: an coactura locos: an determinat locum certū locum: an duo possunt esse i eodem loco: an idem i distinctis locis di. 1. q. 1. li. 2. An aliq's locus angelo naturalis aut violent' ibidē. Quomodo celum empiriū dicitur angelis repletum di. 1. q. 5. li. 2.

Utrū angelus pōt moveri localit' utri in istat. Et si de termino ad terminū sine medio di. 1. q. 5. lib. 2.

Utrū oēs angeli iter se psonaliter discreti sint essentialit' specie distincti: an oēs angeli sim psonaliter discreti: an plures aē angeli repōit' eadē specie di. 5. q. 1. li. 2. Angelus quid est di. 5. q. 1. lib. 2.

De angelorum cognitione: an cognoscit' sez alia p essentia: vel p species a rebus acceptas: aut a deo infusas. Quid cognovit angelus ante z post pfirmationem: de claritate sue cognitionis. Quid cognovit angelus i principio creationis: an cognitionē sic recepta a rebus vel per infusionem: an eoz cognitio sit mutua: vel perpetua zc. di. 5. q. 1. lib. 2. secundū.

Quales fuerunt angeli creati: an boni aut mali: an gratia z natura perfecti: an poterāt esse miseri i primo instanti sue creationis: utri fuerūt pfecti sui lapsus aut britudinis: quā certitudinē boni habuerunt di. 4. li. 2. Item an oēs angeli fuerunt in gratis creati: ibidem.

De merito angeloz quò z qm meruerunt suā bitū dñem: an in instanti vel in mora ipoz. De modis meriti: si status angeloz in naturalib' merito z pfirmatione: si meriti angelorum pfecti pmissi: an creati sine vitiis: oēs in gratis: aliē more meriti fuerunt instantaneē vel non: di. 5. lib. 2.

Utrū angel' pōt peccare i instanti primo. Item utri pōt mereri qd libi meruerunt: di. 5. lib. 2.

Utrum prima peccati angeli pmissa ad supbiā fuit simpliciter irremediabile. Item an angelus pōt uti odire deum di. 6. lib. 2. Item di. 4. 3. lib. 2.

Quomodo angelus z anima dicunt' pares natura: officio impares di. f. q. 6. lib. 2.

An corpus z angelus hōbet eūdē locū: z an locus angeli continet solum angelum di. 2. q. 2. lib. 2.

An angel' appetit equalitatē dei. Et si possit cōcipi equalitatis dei di. 6. lib. 2. Item an angelū esse equalem deo sit aliquid: ibidem.

De peccato istrosū angeloz: z q angelus apostata pluribus peccatis peccavit di. 6. lib. 2.

De oblatione diaboli an pōt stare cum libero arbitrio: de causa z effectu oblationis eiusdē: an angelus dāna' p' hōbet oēs actus suos i sua libertate: an pōt in actū bonū: an pōt carere actu malo di. 7. lib. 2.

An aliq's locus sit discōmentens z penalis demonibus di. 7. lib. 2.

An demones volentes temptare hominē inde gaudeant z letentur di. 7. lib. 2.

Utrū angeli pōt assumere corpora z i eis exercere opa vite: qd est angeli alimere corp' ad qdē qualiter vnde assumit corp'. Et angelus pōt comedere corpora sanctor' post resurrectione: quas opationes pōt exercere. Ibi de incubis z succubis di. 8. q. 1. lib. 2.

Utrum demones humana corpora possidētes illabantur animabus: si ius prestigiosū illudat humanis sensibus. Cur hoc permittit deus: an possunt mira-

cula facere: an possunt in nobis male effectices incidere: z similia. di. 8. q. 1. 2. Item quid est corporis obsessio p demōnem. Sic de illab' ibidē. Ibi de incantationibus: carminibus maleficis zc.

De angeloz hierarchicis: ordinib' officio: distinctio hierarchias: ordinis officia. Utrū oēs angeli sint eudem specie: de assumptione saluador' ad choros angeloz: de angeloz p'latione di. 9. q. 1. li. 2.

De actibus hierarchicis angeloz z eoz locutione. Quil sunt illi actus. Pro quo supponunt nomina. Si angelus pōt alteri occurrere: quid cogitat: et similia multa. Si oēs angeli nouerūt mysteriū incarnationis futuram. An demones nouerūt christū esse filiū dei. Differentia inter locū z audire metat' di. 9. q. 1. li. 2.

De missione angeloz ad homines. Angeli mitti quid est. An omnes mittant. An de singulis choris. An angelus angeli mittat. distinctio. z li. 2.

De custodia angelica z eius effectibus quido z quibus deputant' ad custodiā: an aliq' mereat' p choro: an tristit' ex hominis damnatione: an angelus mittat' p uincia: et resister' alteri angelo. di. 11. li. 1.

Ampliare
Ampliare quid est: an conuenit creature formam ampliare: di. 1. q. 4. li. 2.

Libertas
Libertas voluntatis quid est. Quotuplex libertas. An qd distinctū a voluntate di. 7. q. 6. li. 2. Item di. 7. li. 2.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Item distinctio. Item di. 7. q. 1. li. 1.

Super libros sententiarum

ctioe vicefima quinta libri. *ii.* Voluntas accipitur multipliciter. *dist.* *xxviii.* lib. *ii.* Voluntatis ex libertate sua potest velle malum. *dist.* *xlvi.* lib. *ii.*

Velle duplex: p'ditionat' & absolut'. Sic de nolitione. Et an talis sufficiat ad pctm. *dist.* *xv.* lib. *ii.*

Voluntatis & appetitus multiplex acceptio. *dist.* *lxxvii.* lib. *ii.*

In aia q' & quot ponit fm *dist.* *xxiii.* q. *f.* lib. *ii.*

P'mus motus involuntate quomodo excusatur a peccato. *dist.* *xxvii.* q. *f.* lib. *ii.*

Potentia anime quid est. *dist.* *xxxii.* lib. *ii.*

Voluntas efficax et simplicis complacentie qd est *dist.* *xxxi.* lib. *ii.*

Actus voluntatis duplex: nolle & velle: velle amicitie & complacentie: quomodo voluntas tenetur se refranare fm iustitiam. *dist.* *vi.* lib. *ii.*

Involuntas volens antecedere velle & consequens. Et an p'mus potest velle voluntas sue fm. *dist.* *vi.* lib. *ii.*

An anime sentitiae baurio: ut educantur de nullo. *dist.* *xv.* lib. *ii.*

An i hoie fit in vna aia diuersis nob' b'icta a potestate aie p'ofitas iudicialia. Et ex examinat' hec ma' de vntate forme substantialis i hoie: *dist.* *xxv.* lib. *ii.* B'icitat' opinionum opposite et soluitur. *ibidem.*

An aia separata pot' sentire: potente sentitiae quod distinguunt: sentitio cui inperet in hoie: an intellectus actus se habeat respectu intellectus: *dist.* *xv.* lib. *ii.*

An aia pot' foimare mas b'ificatas: an sit tota i toto hole & tota in qualibet parte. *dist.* *xv.* lib. *ii.*

Intellectus agens & possibile quod differunt: an intellectus sit voluntas. *dist.* *xv.* lib. *ii.*

An aia r'onalis sit ex t'raduce: an a solo deo creat: an aie simul create sint vel accessiue. *dist.* *xxv.* q. *f.* lib. *ii.*

Voluntatis multiplex acceptio. *dist.* *xxvii.* lib. *ii.*

An deus potest facere voluntatem r'onalem per naturam impeccabilem. *dist.* *xxiii.* lib. *ii.*

An p'ozio superior inferiori sint potestate distincte. Et an solus regnant' i r'one: de multiplicitate acceptio: *dist.* *xxiii.* lib. *ii.*

An librum arbitrium sit aliquod a r'one & voluntate distinctum. *dist.* *xxv.* lib. *ii.*

An voluntas pot' cogi a deo: vtr' voluntas sit libera: vtr' sit causa sufficientis suoz actuz: vtrum sit causa ad vtr'libet: q' voluntas est causa p'rogas ad vtr'libet: vel cu agit vel cu no agit: vtr' sit cu imediata suozum actuz: *dist.* *xxv.* lib. *ii.*

De p'rogatia ad vtr'libet etiaz habetur *dist.* *xxviii.* lib. *ii.*

Appetitio.

Appetitioes diuine facte patribus: facte sunt per angelos. *dist.* *viii.* q. *f.* lib. *ii.*

Appetitus.

De diuersis inclinationib' appetituz & quod appetit' beatitudinis potest esse inordinatus. *dist.* *vi.* lib. *ii.*

Aqua.

Aque q' sunt sup celu sunt elementares. *dist.* *xxiii.* lib. *ii.*

Affensus.

Aff' qd est: q'ruplex. An p' ex aff' r'z no esse cui assensit. Si distinguit ab actu apprehensiuo. q. *f.* *log.*

Assumere in facultate voluntatis.

Assumere in facultatem voluntatis quid est: quot multipliciter fit. *dist.* *l.* q. *f.* lib. *ii.*

Auaricia.

Auaricia qd est: respectu quoz: dupliciter accipit:

dist. *vi.* lib. *ii.* Item. *xxi.* q. *f.* lib. *ii.*

Baptismus.

De baptismo Iohannis: cur sic dicitur: a quo institutus fuit: q'd durabat: an fuit sacram'tis: an contu lit gratiam: de eius forma & ministro: quibus datus: ad quod institutus: an datus masculis & femellis: de b'ificatione. *q.* questione secunda. *lib. 4.*

Baptismus christi: cur habuit preparatorum: non sic baptismus Iohannis: de b'ificatione. *z.* *q.* *lib. 4.*

Baptismi distinctio lata: de eius q'd datur: ma' p' gratia materia: de eius forma: de variatioe forme multiplici: quaru aliqua ipedit: alia non. Late illud explicatur *dist.* in cione tertia per totum. *lib. 4.*

Baptismi effectus: g'ne: idigne: si fecte accedentibus & de eius no iteratioe si auget g'ram: si tollit fomites: qd de g'ne d'itaria: *dist.* *4.* *q.* *lib. 4.* B'idem de iustificatione p'atum theologicalium carum alium.

Baptismi effectus: si sit equalis i obus ipius factas iteri iumentibus: accedentis ad baptismum multiplex b'ificatio: de b'ificatio: si fecte: b'ificatio: si p'ntibus: b'ificatio: si p'rarie velle negature: de carentibus vna r'one: de furtiosis & dormientibus. *dist.* *4.* *q.* *lib. 4.*

De excessu & excedetia baptismi fluminis / flammis & sanguinis. Et eozu notificatione pariter et effectus multiplici. *dist.* *4.* *q.* *lib. 4.*

Quid tenetur ad baptismum: an i vtero sanctificatis an iustificatis: an p'go marian: an infanc marto i vtero: Item cotio iuolub' ubi de parualis expolit: de motu turis: de parualis infidelis: qd cum eis agendum. It' ad aqua v'p' haurit pot' si puer debeat i aqua p'cessi vtrius maris vite quadoq' aperit: an adit infide les sint ad baptismum compellendi et similia multa: *dist.* *quarta.* *q.* *lib. 4.*

De baptismi ministro: an peccat recipies baptismus a malo ministro. Quid i mifiter no vult baptizare nisi p' peccatis: an puer pot' simoface baptizari: an aq' emittant pot' suscipi ab excoicatis: a p'fecto. *z.* *bi.* *5.* *lib. 4.*

Baptismi potestas multiplex: *dist.* *5.* *lib. 4.* alia in christo: alia in ministro. B'idem.

An ad veritate baptismi requirat' certus gradus p'ditio & qualitas ministrante: *dist.* *6.* *q.* *lib. 4.*

Ad veritate baptismi aliqua requiritur de p'gno aliqua de necessitate sacram'ti: *dist.* *in.* *6.* *q.* *lib. 4.*

An omnis homo: an angelus: an diabolus: an laicus: mutus: mancus. An mulier: an exortus potest baptizari: *dist.* *6.* *q.* *lib. 4.*

Intentio qualis requiritur ad baptismum: *dist.* *in.* *6.* *q.* *lib. 4.*

An duo possunt vnum baptizare: si est v'p' baptismus: *dist.* *6.* *q.* *lib. 4.*

An ad baptismum req'it' fides: cui' fides: an fides eccl'ie: *dist.* *6.* *q.* *lib. 4.* Item *dist.* *4.* *q.* *lib. 4.*

An characteris impio sit interabilitatis baptismi ratio: *dist.* *6.* *q.* *lib. 4.*

Baptismus iteratuz pena: *dist.* *6.* *q.* *lib. 4.*

Quid agendum si dubitatur de baptismo illicitas: *dist.* *6.* *q.* *lib. 4.*

Baptismus aliqua precedunt aliqua comitantur aliqua sequitur: de effectu eozu: de q'ntu iust: *dist.* *6.* *q.* *lib. 4.*

De p'ari ad quid tenetur baptizator: quomodo intelligit eorum responsio: *dist.* *in.* *6.* *q.* *lib. 4.*

De b'ificatione septa: questione tertia libri quarti.

Beatitudo.

Inventarium Generale

Beatitude multiplex accipitur. di. 1. q. 1. lib. 1. p. 1. Item questione sexta ibidem. Item distinctione xxvi. lib. tertii. Item distinctione quarta. lib. 1. scilicet. **Secundum essentialem** accidentale in beatitudine quod est. di. 1. q. 1. lib. 1. f.

De Bellum.

Bellum qd est quadruplex: qd potest bellare: que requiritur ad bellum iustum. Adulca de hoc latissime habetur di. xv. q. 1. lib. 1. quartus: ubi habetur latus tractatus de bello: et de restitutione acquisitorum in eo.

Beneficium

Adulplex nobis beneficium acceptio. Beneficia quandoq; iuste: quandoq; iniuste possident. Late tractatur materia de pluralitate beneficiorum: de residua beneficiorum de eorumdem absentia: de eligentia: de infirmis: cur dantur beneficia: de comparabilitate: de dispensatione super pluralitate quod tenet: de receptis beneficio vacante. Item moraliter peccator: di. 1. q. 1. lib. 1. quartus.

Clericus.

An clericus habens patrimonium potest habere beneficium. di. 1. q. 1. lib. 1. quartus.

Character

Que sacramenta imprimunt characterem: characteris quidditas: conditiones: effectus: causa ponendi numerus: subiectum. di. 1. q. 1. lib. 1. quartus.

Charitas diligere.

Amare: amor.

Diligere propter se: propter aliud. An deus potest diligere propter restitutionem. Amor concupiscentie et amicitie quid est: quomodo differunt: quoruplex accipitur: di. 1. q. 1. lib. 1. p. 1. Item distinctione prima: questio. v. lib. 1. secundus. Item distinctio. xxvi. lib. tertii: qd rotu tractatur. De charitate i libro tertio diligere intente actu intente: quomodo differunt. Adulplex acceptio diligere istae: di. 1. q. 1. lib. 1. p. 1. An homo semper tenetur diligere deum dum de eo cogitat. di. 1. q. 1. lib. 1. p. 1.

Charitas requiritur ad actum meritorium: et quomodo formati ritus: et actus. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Charitas quid est. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Amor triplex: di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Amor naturalis sensitivus/ intellectus. Amor arbitriarius. Adulplex amor concupiscentie/ amor amicitie. Et si est unus vel plures actus. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Item amor affectionis/ effectivus. Ibidem.

Item di. 1. q. 1. lib. 1. secundus. Item di. 1. q. 1. lib. 1. tertius. Differunt amor/ charitas/ dilectio. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Amare deum quid est. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

De preceptis charitatis obligatione cum suis clausulis/ explicitatione/ observatione. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Diligere deum super oia intelligitur quadrupliciter. Et late explicat de diversis actibus amoris quomodo homo tenet ad precepta de dilectione observantiam. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Amor firmus et tenax. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

An et quomodo preceptum de dilectione dei potest observari in hac vita: an homo ex parte naturalibus potest diligere deum super omnia. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Quomodo gratia vel charitas requiritur ad actum esse meritorium. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Item di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Sub qua ratione deus dicitur obiectum charitatis. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Que sunt ab hote diligenda et charitate: et ita de charitate obiecto. Charitas obiecti adequati qd est diligere proximum charitatis qd est. Habitus charitatis acquiritur quod plurificatur specie. An habitus infusus inclinatur sine actio. Proximus qd est: an sit infusus charitatis specie. An angelus et beati sint proximi nostri: utrum demones sint ex charitate diligendi distinctione: vicesimo octava lib. tertii.

De Charitate ordine quid est. Quid diligibilis qd est. Quomodo ad salutem necessarius. Quomodo charitas non querit qd sua sunt. De ordine dilectionis beatorum in patria. De gradibus incipientium et proficentium: perfectorum quomodo distinguuntur: distinctione tricesima: lib. 1. tertii. Item utrum oportet dimittere signum rancoze. Ibidem.

An sit eadem charitas vis et patris: distinctione tricesima prima lib. 1. tertii.

An deus ab eterno equaliter diligat ex charitate oia diligibilia. Ibi multa quasi de diligat rationalia et irrationalia. Quid diligat contraria. Charitas qua deus formaliter diligit qd est. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Diligere qd est: qd est dilectio.

An deus plus diligit petrum qd iohannem.

An deus plus diligit horem qd angelum.

An i dilectione dei respectu creaturarum sit quidam ordo: di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Charitas creata et increata: distinctione tricesima secunda lib. 1. tertii.

An oia amor concupiscentie presupponat amorem amicitie. Et de nolle presupponat velis. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Paravide in gratia et.

Causa.

An deus sit causa finalis omnium. Differunt finis et causa finalis. Causa finalis dupliciter accipitur: di. 1. q. 1. lib. 1. secundus.

Ibi de calitate cause finalis et quod pterest opatione. Si eius effectus pnt esse plures causa finalis.

Quomodo primum in intentione est ultimum i executione. An ad causalitatem eius requiritur ipsam realiter esse ibidem et.

De quadruplici causalitate quatuor causarum: di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Causa p se causa p accidens. Et quod pbari potest pntes causas efficientis. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Causa immediata/ partialis/ totalis/ causa prima. di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Causare. Causa quid est. Causa ppter dicta et sine qua non. Quid est de ratione causantibus: di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Quomodo prima: questio prima: lib. 1. quartus. Item di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Quomodo secunda: lib. 1. secundus. Ibidem de causalitate gratie sacramentorum noue legis. Causa principalis et instrumentalis quid est. Ibidem.

Differunt causa totalis et causa sufficiens. An ides effectus potest dependere a diversis causis: di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Quando sufficit assignare pro causa naturam rebus: di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

An deus sit causa prima et immediata omnium effectuum: di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Causa multipliciter accipitur. Causa mediata et immediata. An idem sit causa et causa immediata. Causa pterfor totalis: di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Quomodo secunda: lib. 1. secundus.

Sub qua ratione deus dicitur obiectum charitatis: di. 1. q. 1. lib. 1. tertius.

Quomodo causa et effectus. Ibidem.

super libros sententiarum

De ordine causarum essentialium ordinatas: distinctio
ne prima: quoniam scilicet: 1. An idem potest esse causa pluralis:
an idem bis producat: an idem generat et creatur. Ibidem.

De causa vide in deus
An creatura potest coherere effectui sine subiecto.
Ad quo producantur qualitates in sacramento al-
tariate distinctio. 1. q. 4. li. 2.

An causa potest esse subiectum cause: dependentia cau-
sae ad causam quid est. distinctio. 1. q. 5. li. 2.

Causa proprie dicta et occasionalis quod est. distinctio. 1. q. 1. li. 1.
Causa causa totaliter repugnat creature distinctio. 37. li. 2.

Celum
An in celo sit materia eiusdem rationis cum inferioribus?
An sit corruptibile: celi replentur quod creati est. distinctio.
1. q. 1. li. 2. Quod angelus replentur. distinctio. 2. q. 1. li. 2.

De numero celorum opinioniones quatuor: recitantur
Celum multipliciter accipitur distinctio. 14. li. 2.

Celi emptum an sit ponendum: cur sic dicatur
quomodo influat in inferiora: distinctio. 14. li. 2.

Celivnde movetur an naturaliter: cur et ad quod an ha-
beat aliquam actionem in anima: an in fine mundi quiescat
an per astra agat in inferiora: distinctio. 14. li. 2.

An intelligentia contingenter moveatur celi: et an deo
per se moveatur primum mobile distinctio. 14. li. 2.

Celum crystallinum quid est distinctio. 14. li. 2.

Cerimonte
An cerimonie legis veteris contulerunt gratiam
ex opere operato: distinctio. 1. q. 3. li. 4.

Ceritudo
Certitudo multiplex: ex parte intellectus et affe-
ctus distinctio. 2. li. 2.

Christus. Christus in incarnatione/mota/
passio/meritum/vnio/hypostatica.

An solus filius sit incarnatus. Incarnatio quid est
distinctio. 1. q. 1. et distinctio. 1. li. 3.

Anio hypostatica quid est. Anio quid est: an re-
latio vel entitas absoluta cui assimilatur in creaturis di-
stinctione. 1. q. 1. li. 3.

Ad terminandum supposita le dependentia quod re-
quirit. Quales propositio vniuersalis. Si possibile sit hoc
vno distinctio. 1. q. 1. li. 3. Item. q. 2. eiusdem

Anri quid est distinctio. 1. q. 1. li. 3.

Anri mediate vel immediate quid est distinctio. 1. q. 1.
eiusdem. Item distinctio quinta eiusdem

Anrum tres persone possunt eandem naturam nu-
mero assumere distinctio. 1. q. 1. li. 3.

Aniones an numerantur secundum numerum termino-
rum distinctio. 1. q. 1. li. 3.

Anrum essentia potest suppositare naturam huma-
nam vel et vniuersi distinctio. 1. q. 1. li. 3.

Differunt vniuersi aliquid et suppositari ab alio. 1. q. 1.
li. 3. Item distinctio quinta eiusdem

Anrum quiescit natura potest suppositari a vero
aut a persona alia: distinctio. 1. q. 2. li. 3.

Recitantur opinioniones due

Assumit suppositaliter quid est distinctio. 1. q. 1. li. 3.

Caro per quid inuenitur verbo in seipso distinctio. 1.
q. 2. li. 3.

Anrum natura humana sit vniuersa verbo vna vel plura
vniuersa? distinctio. 1. q. 1. li. 3.

Anrum persona diuina possit assumere naturam creatam
distinctio. 2. q. 1. li. 3.

Anrum natura humana sit in potentia neutra ad pro-
prium suppositum distinctio. 1. q. 1. li. 3.

Anrum suppositum diuinus potest simul plures natu-
ras assumere: numero et specie distinctio. 1. q. 1. li. 3.

Anrum suppositum ex eadem potest alia natura creatam
suppositaliter assumere distinctio. 1. q. 1. li. 3.

Anrum verbum simul potest assumere humanam natu-
ram et quamlibet etiam seipsum immediate distinctio. 1. li. 2.

Indedum vniuersis multiplex est distinctio. 2. li. 3.

Congruitas incarnationis distinctio. 1. li. 3. Item cur opo-
incarnationis ita fuit dilata? Ibidem

Anrum si homo non peccasset/verbum nichilominus
incarnatum fuisse: distinctio. 2. li. 3.

Anrum vno deitatis et humanitatis sit facta in natu-
ra vel in persona assumens distinctio. 5. li. 3.

Differunt vniuersi et assumunt vniuersa et assumere ad vniuersa
nem: distinctio. 5. li. 3.

An ho potest assumi distinctio. 5. li. 3.

An sit eadem vniuersa anime ad corpus et ale ad ver-
bum persone distinctio. 5. li. 3.

An persona assumit personam vel naturam naturam
vel naturam personam: an persona naturam: distinctio.
sexta questione. 2. li. 3.

Anrum verbum incarnatum est compositum: et quod xpo assu-
mit naturam humanam ut habitum: distinctio. 6. q. 1. 7. q. 2. li. 3.

Anrum christus sit aliqua duorum quatuorplex et re-
peritur in ipso distinctio. 6. q. 2. li. 3.

Quis? quod significat? quod supponit sit compo-
situs: an sit quoddam totum distinctio. 6. q. 1. 7. q. 2. li. 3.

Christus contingenter sit homo: si non accidentaliter
an verbum est duo: distinctio. 5. q. 2. li. 3.

An christus secundum quod homo est aliquid: an xpo sit vnum
vniuersa creata vel increata: distinctio. 6. q. 2. li. 3.

De communicatione idiomatum
De communicatione idiomatum: si in concreto vtriusque
nature possunt de se inuicem vere predicari: distinctio.
ne. 37. li. 3. Item materia late et artificie parte et catho-
lice applicatur. Ibidem

Idioma quid est: distinctio. 7. li. 3.

De triplicibus propositionibus? quod currit in hac ma-
teria. De istis amplissime reduplicative et spectiuoca-
tione pulchre et late tractat de 7. li. 3. quod sine procedit de
secretorum tripliciter differentis: distinctio. 7. li. 3.

An in christo filio temporalis et eterna sint relationes
ab inuicem realiter distincte: distinctio. 8. li. 3.

An essentia diuina sit incarnata et ex virgine nata:
distinctio octaua libri tertii.

Anrum et qualiter humanitas christi sit adoptanda
distinctio nona libri tertii

Anrum christi? secundum quod homo sit filius? adoptatus? an christi
sua predestinatus sit esse filius dei: distinctio. 13.

Anrum christus potest dici creatura: distinctio. 11. li. 3.

Anrum christus potest peccare/mentiri/decipere
cum assumit naturam masculinam: cur de massa per
ditionis et c. distinctio. 11. li. 3.

Anrum summa creabilis gratia sit ale christi collata
late explicat illa materia. distinctio. 13. li. 3.

Anrum fructio anime christi fuit summa possibili
creatura: distinctio. 13. li. 4.

Christus quo et quomodo est caput: secundum quod naturas
mediator est dei et hominis. Ibidem de gratia capitis est de ple-
nitudine gratie christi: distinctio. 13. li. 3.

An aia christi videat oia in verbo que nouit verbum
Recitatur quatuorplex opinio: distinctio. 14. li. 3.

Christi? an fuit decem? in lumbis abae. Decima
tio quod actus fuit in lumbis abae distinctio. 5. q. 2. li. 3.

Inuentarium Generale

Natura humana in xpo non contraxit originale peccatum: di. 11. q. 1. li. 11.

Caro xpi quomodo si fuisse obnoxia peccato in partibus: di. 11. q. 1. li. 11.

An xps descendit ad abam fm rationem feminalem: et quomodo hoc intelligitur: di. 11. q. 1. li. 11.

An xpi audivit oia intuitu actualiter z i proprio genere quod profecti i gra z sapientia an apprehendat i finitate xpi. An i pfecissima noticia sit aie xpi cōcibilia. An i potuit cōcōri opotētia: di. 14. li. 3. Itē de intellectu scripture cū di. pfecisse etatez sapia. 101. 6.

Chylit passio.

An xpi quā z q̄ta habuit tristitia z dolorē fm quā aie potione: de volūtatē xpi: natura ac sensu cōiuncta: quō voluit de qbus tristata fuit: an xpi passio fuerit minor passione purgatoij z ihermian extēsiue z i tēsiue maior of pena oim hoim. An i i nstanti mortis fuerit maxima tristitia i sensualitate: de q̄o tristata est aie xpi i passione: an solus xpi sentis amaritudinē mortis quomodo in xpo simul fuit gaudia tristitia summa: de dilatatione cordis xpi et gaudio: di. 15. li. 3.

An xps fm hoim habuit necessitatē moriendi: ne cessitas multiplex: moriendi necessitas vnde i se hoim xpi passio quomodo fuit voluntaria aut violenta. De clamore valido et anticipatione hōie mortis: an fuit miraculosum et: di. 16. li. 3.

An xpi xpo fuerunt plures volūtates sibi ioyolito. Itē cōfomes: de multiplicitate voluntatē i xpo. An i xpi xpo fuit rebellio iheroy viriū ad superiores: quō oia i xpi calicē ablatione: quō exaudiat. An i dubitavit de morte sua: an voluntas rōnalis aboluta i xpo semper fuit cōfoms voluntati diuine: di. 17. li. 3.

Chylit meritum.

De xpi merito: quomodo xps meruit: cui meruit: z quāan actu bificio: quando meruit: an idem bificium: quā potione est meritum et: multa: di. 18. li. 3.

An xps i sua bificia passione oibus hoib⁹ meruit p̄ci remissionē: gr̄e iustitiē: regni apertionēz gloriā: late explicat hoc questio di. 19. li. 3.

Itē de finitate iustitiē meriti xpi: an p̄destinatio habeat causam meritoriam: an solus xps sit bificius redemptor z mediator: ibidem.

De necessitate reparationis humani generis p̄ xps: z de rōnibus Anselmi: an demōstrat: vel non: quomodo per xpm z eius passionē redēpti sumus: di. 13. li. 3.

Circuncisio

Circuncisio quere in sacramentum.

Clauius

Clauius ecclesie qd est: de potestate clauium ecclesie: ad qd se extendant: an remissionē culpe z pene de errore clauium: quō sacerdos euāgelicus soluitz vti clauē: similia: di. 18. q. 1. li. 4. Item di. 19. et iudem.

Clauius iurisdictionis: o d iudis: potestatis: z icie. que sunt: quō earum vtiō et: di. 19. li. 4.

An xps habuit potestatem clauium: di. 19. li. 4.

Clericus

Clericus quere in beneficium.

Chylit mors.

De chylit morte per separationem anime a corpore: sed non a deitate.

An caro chylit in sepulchro fuisse putrefacta / si chylit non resurrexisset.

An i forma sua forā subsistat. An aie xpi p̄ sepaione ante corpore remouēdo fuit: impassibilis: di. 11. q. 1. li. 11.

An i triduo xps fuerit vere hō: rectā optinēdo. An chylit in triduo fuit in sepulchro.

An plona verbi in triduo potuit vere dici chylit: z sic de similibus p̄pōsitionibus.

An cōcedendū sit q̄ ille homo puta xps sit vbiq̄. Ad quem infernum chylit descendit.

Cur nō dari educti p̄ces de libro. et: di. 11. q. 1. li. 11.

Quā deuotione forū est verbi in triduo ibidē

Cognitio notitia.

Notitia euidēs qd est: notitia intuitua: abstractua: apphēsiua: iudicaria: p̄plexa: icōplexa: an eadē notitia sit intuitua z abstractua: an tales noticie sint synonime: noticia euidēs vñ causā: respectu cui⁹ est: an pos sit haberi a viatoze de iudicari⁹ theologicis: de quib⁹ q̄tuplex z q̄ta noticia pōt haberi de deo. An qd p̄mū ierit intellect⁹ cognitiue an ad rē ipam vñ ad aliud. De noticia reflexa. q. 1. p̄ologi.

An noticia euidēs veritatum theologicarū iit scilicet entia p̄opie dicta. q. 1. p̄ologi

Noticia practica et speculatiua quid est

Quō differat et: vide quēstione. 1. 1. 1. 1. p̄ologi

Item di. 11. q. 1. li. 1.

An patrum cognitio a nobis sit diuina essentia: di. 11. q. 1. li. 1.

Item di. 11. q. 1. li. 1.

Quō de⁹ a nobis pōt cognosci: i statore i se vel in cōceptu: qd ē deū cognoscere i p̄ceptu. di. 1. q. 2. li. 1.

Cognitio rei multiplex: iit z cognoscere multiplex ē: di. 1. q. 5. li. 1. ibidē: q̄ p̄t cognosci distincte q̄ con fute: plura alia vide de ordine cognitorum ibidem.

Item di. 11. q. 1. li. 1.

Apertur totus ordo gnationis potētiāz cognōtari tam sensus q̄ intellectus multuz late: di. 1. q. 2. li. 1.

An intellect⁹ noster seipso intelligat sine alio rēp̄sentatio distincte triceclima q̄nta q̄ntō sc̄ba libi p̄mi

Cognoscere dei z p̄ducere quō differūt. di. 1. q. 2. li. 1.

Itē distincte sc̄ba q̄ntō p̄ia z sc̄ba libi p̄mi

De cognitione dei late habetur: di. 11. q. 1. li. 1.

Cognitio triplex: in verbis: in p̄p̄io genere: quomodo differūt: distincte decima quarta: libi tertij.

De cognitione aie xpi si oia nouit in xbo: q̄ verbi vide. Itē silia h̄ca materia cōcernētia. di. 14. libi tertij.

Quō deniq̄ differūt h̄c cognitiones ibidem.

De formatione noticiarū in genere late habetur: di. 11. q. 2. li. 1. secundū.

De cognitione angelorum quomodo cognoscant. An per essentia vel alias: vide di. 1. q. 2. li. 1.

Quō aliquid dicitur videri in verbo. Quō creatura reuertit in verbo. distincte. 14. libi tertij.

Itē non vinum intelligit / nihil intelligit: quomodo conceditur: di. 11. q. 1. li. 1.

Cognitio infusa quid est: similiter cognitio acquisita. di. 11. q. 1. li. 1.

An anima chylit omnia cognouit: intuitive / actus liter: z in genere p̄p̄io: di. 14. libi tertij.

Difficile recitant opinionēs de ponendo vel nō ponendo species sensibiles z intelligibiles in rerum cognitione: z acceptatur opinio que gaudet paucitate di. 1. q. 2. li. 1.

Cognoscere per essentia quid est: di. 1. q. 2. li. 1.

Noticia intuitua z abstractua: maritina z respertta na di. 1. q. 2. li. 1.

Inuentarium Generale

Contritio/attritio/queri in penitentia.

Coniumpere

Quid habet corruptionem intrinsecam vel extrinsecam dist. xv. li. 2.

Creare

Utrum creature repugnet creare. Quid est creare ec. di. 4. q. 1. li. 4. Item di. 1. q. 4. li. 1.

Creare accipitur multipliciter: di. xi. li. 3. An pps creatur: ibidem

Utrum creatio actio sit quod distinctum a deo cause: sic de creatione passiva respectu creature di. 4. q. 1. li. 2. Item an sit respectus realis vel rōnis: ibidem

Creatio actiua quid dicitur: multiplex acceptio nominis creare di. 4. q. 1. li. 2.

An quibet effectus creature a deo: an idem effectus generatur creatur di. 1. q. 1. li. 2.

Utrum creature pueniat q se non esse di. 1. q. 3. li. 2.

Utrum creatura potest conseruare totum effectū sine subiecto: di. 1. q. 4. li. 2.

Creare et generare quomodo differūt di. 1. q. 1. li. 2.

Calpa

Calpa multiplex di. xv. q. 1. li. 4.

Decalogi precepta

De amore ordine ac distinctione preceptorū decalogi: an sint de lege nature: an dispensabilia: an obligent vel obferuent i charitate: an p quolibet tpe sine ad sem per et p temp: an dñs et qñ dispensent cū pñibus aut fuisse israel sup aliquos pceptis decalogi: di. 5. li. 3.

Decimare

Decimatio an fuit actus moralis/sacramentalis et figuralis: di. 3. q. 1. li. 3.

Delectatio

Delectatio qd est: unde canisatur/de eius subiecto si distinguat ab amore: si diabolus dicatur delectari: et quomodo: an sit nobilitas dilectione: di. 2. q. 1. li. 1.

Demon

Demon queri in angelis

Demonstratio

Propositio demonstrabilis qd est: quottuplex demonstratio: multiplex acceptio: q. 1. prologi.

De demonstratione plura vide: q. 2. 3. 4. 5. 6. prologi

Demonstratio potissima qd ē de medio euidē: q. v. prologi

Depositum

Ad quā diligentiam tenetur depositarius i custodia depositi: qñ tenetur ad restitutionem anni si depositi: ibi multa de deposito: di. xv. q. 1. li. 4.

Detrahere

Detrahere queri in fama.

Diuina natura diuina

Summarium omne que habentur i diuisis: de eozū sēpitate et distinctōe: q. 1. prologi. Itē di. 1. q. 1. li. 1. De idēpitate essentie diuine cum attributis: vide late: di. 1. q. 1. li. 1. Item quomodo differunt intelligere dei et uelle dei: actus dicendi/actus memorie. Itē q. 1. ibidem: q. di. 3. euidēdem.

An p se pñitas distinguatur formaliter: di. 1. q. 1. li. 1.

Attributum diuinum quid est: di. 2. q. 1. li. 1.

Perfectio diuina: perfectio attributualis qd est: an perfectio sit in deo: di. 1. q. 2. li. 1.

De unitate dei

De unitate dei: qd dēno: uide di. 1. q. 1. li. 1.

De unitate numerali essentie diuine cū pluralitate personarū diuina: q. 1. li. 1.

Constitutio personarū nō opponitur simplicitati

diuine: di. 1. q. 1. et di. xxvi. li. 1.

De filij generatione

Quō filij generat de substantia pfe: ad quē sensum. Item an essentia diuina habeat se quā materia respectu diuinay psonay di. 7. q. 1. li. 1.

Item de termino formalis generatiois quō sit: ibidem: q. 3.

An pater genuit filium naturae uel uoluntate: quo modo hoc intelligitur: di. 7. li. 1.

An potentia generandi i patre sit qd absolutū uel respectuum: ibi de pncipio elicitio quōd elicitū cōuenit esse elicitū: an sit idē elicere et producere et.

Itē pncipij elicitiois et pducitio quomodo differūt: di. 7. q. 1. li. 1. Itē an potentia generandi possit cōcitarī filio: et an aliqū pfectio sit i pfe qd nō sit i filio: ibi: q. 3.

An pduciones i diuinis fundant i actibus essentia: italib: et an ad distinctionē emanationū i diuinis requiritur distinctio i pncipio elicitiois: di. 7. q. 1. li. 1.

An de se sit immutabilis et sūme simplicis: di. 8. q. 7. li. 1.

An filij vere generet a pfe: et qd solū dicitur: di. 8. q. 1. li. 1.

An generatio in diuinis sit uoluntate uel equoquā di. 9. q. 1. li. 1.

An generatio filij sit eterna di. 9. q. 1. li. 1.

De pncipiatibus q sunt i diuinis: qd ē et q non ē de modo loquendi: etare habet di. 9. q. 1. li. 1.

De spiritus sancti productione

An uoluntas sit pncipij productiois spūs sancti. Ibi explicat personay emanato per aliquos productiones: ibidē. An dualitas productionū i diuinis sit solum fide credita: di. 9. q. 1. li. 1.

Utrum spūs sanctus producat libere. Quid est producere libere naturaliter: di. 9. q. 1. li. 1.

An pfectus pcedat a pfe et filio: ubi confutatur error grecorū: di. 11. q. 1. li. 1.

An spūs sanctus possit distinguī a filio: si nō pcederet ab eodem di. 11. q. 1. li. 1.

Quot sunt relationes i diuinis quōd plone penes quas relationes distinguuntur: di. 11. q. 1. li. 1.

Item di. 17. et 18. euidē. Item di. 11. q. 1. euidēdem.

An pfe filij i uenit pncipij spiras. Itē di. 12. q. 1. li. 1.

Constitutio ex essentia/exspiratio actus pncipij cōuenit spirare: is non sit formalis suppositio: quō uerū est q actus ut dī sunt suppositio: di. 12. q. 1. li. 1.

An modo differēt tres plone funtūū pncipij creatur et pfe et filij pncipij spūs sancti: di. 12. q. 1. li. 1.

Utrum pater et filius ipsant. Itē in quantum funtūū uel in quantum sunt distincti di. 12. q. 2. li. 1.

Amo: tocius⁹ mui⁹ repēis qd est di. 2. q. 2. li. 1.

An pfe filij spirat uoluntate spūs sancti: di. 13. q. 1. li. 1.

An generatio filij sit spiratio: quō differunt generatio et spiratio: imaginatio generatiois filij et pncipiois spūs sancti di. 13. li. 1.

Itē in di. 13. euidēdem

Adia in diuinis sunt idem: ubi non obuiat relatio: nis oppositio quomodo intelligitur di. 13. li. 1.

Duplex spūs sancti procellio: quomodo quid est.

Ad quid datur spūs sanctus: quomodo illa dicitur.

Donā in quib⁹ plona i diuinis nati dicit q sit ad quē sensum pccitio repositus negat ab eterna: nec sit q est duplex spūs sancti pccitio di. 14. q. 1. li. 1.

Appropiatio donoi: ad personā in diuinis de distinctione: 14. q. 1. li. 1.

Ad quid datur spūs sanctus i donis suis: i qd: qd est dāri eū hominē: quomodo datur uel illi ob alium cum sit ubiq; cur p⁹ i dono charitatis: q; i isto di. 14. q. 2. li. 1.

super libros sententiarum

An quelibet psona mixta et mittatur: et quomodo differunt illa noia: dist. 3. lib. 1.

Ad idem spalis et eterna vultus et inuisibilis spissa et quid significat: quod fit: qualis fuere illa signa: vbi p dicitur an spiritus sanctus vntus: qd representantur: cur soli in noua lege facta: dist. 27. lib. 1.

An necesse sit ad hunc gratificationem s fundi a se bo creati quod est gra pter spiritum s fit acceptas: gra ta deo ad vitam. libec ma late epamitur per totam dist. 27. lib. 1. Item dist. 4. q. 1. lib. 4.

Opolactia dei et reb? multiplex: dist. 17. q. 1. lib. 1. Potentia dei absoluta et ordinata quid est: dist. 17. q. 1. lib. 1. Item dist. 1. q. 1. lib. 4.

An deus potest omnia productibilia simul pducere: dist. 17. q. 8. lib. 1.

Donu et datum quod differant: an donu sit soltu spiri tualianctus: quod sps sanctus pcedit: donu virtute amo ri producti: dist. 18. lib. 1.

Quo persone diuine dicuntur equales vel magne: similes et. dist. 21. q. 1. lib. 1.

Quo vna psona n ee in alia p circuncionez: et qd dicit hoc vocabulum: dist. 21. q. 1. lib. 1.

Potentia opotentialis potentia gnandi quod dicitur esse in psonis diuine: qd ipoztat illa noia: et an poten tia gnandi sit portata: dist. 22. lib. 1.

An solus pater sit deus: dist. 22. lib. 1.

Constitutio psonaz quod et ad que sentium pot a sanc tis et doctoz? admittit late tractat dist. 22. lib. 1. per totu. Et recitantur opiniones doctoz et rationes soluantur. Item dist. 8. q. 1. et dist. 22. q. 1. eisdem.

Item dist. 22. q. 1. de idempntate ppositiuz et esse tie cum personaz: dist. 24. eisdem.

An i eade psona sint plures ppterates: dist. 27. q. 1. lib. 1. Quo et ad quem sentium filius dicitur verbum patris in diuine: dist. 27. q. 3. lib. 1.

Verbu i diuine quod nascit de scientia patris: an ois intellectio in diuine sit verbum: dist. 27. q. 3. lib. 1.

dicere i diuine qd est qd pnone dicitur: dist. 27. q. 3. lib. 1.

Relatio i diuine qd est cur sic v: dist. 28. lib. 1. Non est minime emittaris: dist. 27. q. 1. lib. 1.

Innafcibilitas quod est patris ppterates: et quoztu pliciter accipitur: dist. 28. lib. 1.

An diuine non sunt plura tribus: dist. 28. lib. 1.

In diuine sunt due emanationes: tres pnone: tres ppterates: qmz: relatioes: qmz: notioes: quz pcedit pnt illa dicte: essentiaz p? dist. 28. lib. 1. q. 1. lib. 1.

Incipitum an v? vnuoce de oibus de quibus dicitur in diuine: dist. 29. lib. 1.

An relationes possunt aliquo modo i diuine negari scilicet auctoritate: dist. 29. q. 1. lib. 1.

Cur appropriat pater eternitas sps filio: vntus sps ritualictor: sic de alijs appropriatis: dist. 29. lib. 1.

An p? sit filius sapientia genita: dist. 30. q. 1. lib. 1.

An pater et filius diligat se. dist. 30. q. 2. lib. 1.

Voluntas diuina est essentia diuina: dist. 32. q. 2. lib. 1.

An modo spissitas est negus ambotuz: quomodo p? et filius diligant se sps quoz: dist. 32. q. 1. lib. 1.

An modo aliqd est i deo quod nec est purum esse: sentia: nec notionale: dist. 32. q. 2. lib. 1.

De scientia dei cognitio.

An i deo sit scia ex natura rei: de scia et cognitione dei plura habent: dist. 33. per totum. et i seq. dist. 1. An i deo sit habitus scis est i eo scia: dist. 33. q. 1. lib. 1.

Deus continet perfectionem omnis creature emittenter: dist. 33. q. 2. lib. 1.

An de? ab etno refectat ad creaturaz: dist. 35. q. 4. lib. 1.

De deo

An deus intelligat per ideas: et i genere tractatum de ideis: late vide dist. 33. q. 1. et 2. lib. 1.

Perfectiones creaturaz quod dicitur ee i deo: dist. 36. lib. 1.

An esse vbiq? sit p? deo: dist. 37. lib. 1. et quomodo deus imitabilis est in loco i quo plus no fuit: et quomodo deus est vbiq? et. ibidem.

An deus habet scientiam determinata et necessariam oim futurozam contingentiam: hec materia late examinarur: dist. 38. lib. 1. per multa dicte.

Dea et singula cognoscibilia deus cognoscit infallibiliter et determinata cognitione: dist. 38. lib. 1.

Deus certitudinaliter cognoscit oia futura contingentia. Et q? infallibiliter diuine cognitionis non repugnat contingente creaturaz: dist. 38. lib. 1.

An deus intuitiue cognoscit oia: quomodo cognoscit omnia in sua essentia: dist. 38. lib. 1.

An deus sit prescientia omnium futurozom contingentium: deum prescire quid est: dist. 38. lib. 1.

Nulla est vicissitudo in diuina cognitiue: dist. 38. lib. 1.

An deus cognoscat iustitia: late examinat hec materia: dist. 33. lib. 1. et 33. lib. 1. eisdem.

Scientia dei i ordine ad cognita multiplex est: dist. 33. lib. 1. Item dist. 33. lib. 1. eisdem multa vide scientia dei vtilionis approbationis et.

An deus pot? plura scire q? scit: dist. 33. lib. 1.

De destinatione

De pdestinatione et scientia et ca eoz: dist. 34. et 35. late habet: cu mtoz dubioz solone. Item dist. 35. lib. 1.

Potentia

De potentia dei et opotentia: an pot? facere omne possibile fieri: an pot? pbari ee fore opotentem an pot? facere q? no fecit: an mel? q? fecit: an mudi meliorem illo dist. 43. et 44. per totu late h? de pcerentiis? de pot?

Voluntas

De voluntate et dei an sit causa oim: an semp? plectur de cofortitate eide late habet cur remissione ad ex positione canonice. distinctione. 21. v. lib. 1. in finem.

Dilectio

De dilectione dei quod deus diligat oian equaliter vel non: que plus alio et. dist. 33. lib. 1. lib. 1.

Causatio

An deus sit causa prima et immediata ois effectuz an sit ca noui effect? sine sui mutatioe et qmz: an dupli agat eade actioe: an sit causa libera: dist. 4. q. 1. lib. 1.

An deus potuit mudi p? p? ab etno: vbi sola sunt rones de eternitate mudi: dist. 4. q. 1. lib. 1.

An deus potest mensurari eternitate: dist. 4. q. 1. lib. 1.

An deus potest odire: dist. 4. q. 1. lib. 1.

Difinitio

Difinitio quid nominis: quid rei: quod differunt. q. v. prologi. Item dist. 1. q. 1. lib. 1.

Difinitio p? additamentu quid est: et quod primo est substantie: dist. 1. q. 1. lib. 1.

Difinitio hominis que est: dist. 1. q. 1. lib. 1.

Diligere

Diligere vide in charitate

Difensare

Inuentarium Generale

Quid est dispensare in lege. *dis. xviii. l. ii. ff.*

Distinctio distingui
Aliq' distingui p aliqd quod intelligit. *q. xi. plogi. 3re di. l. q. 1. r. 3. l. i. ff.* 3re di. de distinctione essentiali reati formalis/pluris vide. 3re di. de distinctione ex natura rei qd est Quocumq' sic se hnt qvntu manet alio nō manet et si fingunt realit. quō intelligit. *di. l. q. 3. l. f. late examinat*
Distinctio multiplex: quō arguit distinctio aliquorum. Distinctio formalis qd: multiplex accipit: plura vide de hoc. *di. l. q. 1. r. 3. l. i. ff.* 3re di. de distinctione rōnis cui cōuenit: *rb. s. q. 3.* 3re di. qd est distinctio formalis: *dist. 2. lib. f. pater et paternitas an distinguatur formaliter: dist. 2. q. 1. lib. f.*

Distingui quid est: unde arguitur aliqua distingui: distingui formaliter quid est: quibus conuenit: et similia multa: *dist. 2. q. 2. r. 1. 3re di. ff. q. 2. lib. f.*
Difficilis qñq' ē p dicitio pposita z nō rep. *di. 2. q. 2. r. 1. ff.*
Differunt esse primo diuersa z alterius rationis: z que dicuntur esse eisdem ratione: *dist. 9. q. 2.*
Distingui psonalr duplr accipit: *dist. 12. q. 1. lib. f.*
Distingui rōne accipit duplr: de qb' pprie d: distingui: quō realiter idē distinguit rōne: *di. xxv. q. 1. l. i. ff.*
Actuū distinctio vtriusque vnde sumit: *dist. 14. lib. 3. 3re di. ff. 35. lib. 3. 3re di. ff. 1. lib. 2.*
De idēpitate: distinctione quōu sunt: q' sunt passiones sine diuersis differit specie essentialiter accidit: *dist. 1. q. 1. lib. 3. 3re di. ff. 3. q. 1. etisdem rē.*

De Dolor et Tristitia

Dolor et tristitia qd sunt: quomodo differunt: unde et quomodo causantur: *dist. xv. lib. 3.*

De Dominio

Dominium distinctio z translatio: *di. xv. q. 2. l. 4.*
Dominandi potestas unde est: unde acquiritur: do miniquid tenetur subditis: *dist. xv. q. v. lib. 4.*
Dominus qñ pōt imponere collectā subditis: *di. xv. q. v. lib. 4.* Et de calicis impositionis collecta. *ibidē.*
Dominus an potest aliquid concedere imunitatem talliarum: *dist. xv. q. v. lib. 4.*
Dominus an potest recipere quantum vult a dependentibus de suo dominio: *dist. xv. q. v. lib. 4.*
Dominus an tenetur ex facto familie tuorum officialium: *dist. xv. q. v. lib. 4.*
Dñs an potēdere officia psonalia: *di. xv. q. v. l. 4.*

De Dubitatio

Dubitatio capitur dupliciter: *dist. 17. lib. 2.*
Duratio
Duratio an ipoteat rē distincta a durētē: mētura du rari sine āgeli qd est: an sit eadē mētura duratōis oim mēsurabiliū An de mētura duratōis illa di. 2. q. 1. l. 3. An ad duratōes rē drāsticellio actui potētia. *lib. 1.*

De Ecclesia

Ecclesia quare et quomodo d: corpus xp̄i mysticū *dist. 13. lib. 3.*

De Educere de potentia materie

Educi de potentia materie qd est: Cuius est educi de potentia materie: *dist. 1. q. 1. l. 4.* 3re di. ff. q. 1. lib. 2.

De Electio

Electio sumit duplr. An sit impossibilis: *dist. 6. l. 2.*

De Elemosyna

Utrū elemosyna sit de p̄silio vel p̄cepto: late examinat inā de elemosyna. *lar gito de hui ad hoc tenent*
De qb' bāda: elemosyna: qb' an malto: an validis medicatib': p̄silio d' b' mīm. Quis ordo hñd' rē. multar: *di. 16. q. 4. l. 4.* De elemosyna ē p̄silio alia. *lib. 1.*

De Elemento

Utrū elementa ex quib' cōstitit an imātūz corpōza realiter maneat in eis substantiat. Quōd elementa manent in mixtis. Utrū quomodo cōponunt ex elementis: plura alia vide. *dist. xv. l. ff.*

De Error

Errores eutictici: nestoriz: arriz: *dist. xv. l. ff.*
Effe
Effe multiplex reperit. *dist. xv. q. 1. l. ff.*
Effe verbum sumit tripliciter: *dist. xxv. l. ff.*
Effe obiectum quid est. *q. 1. p. 1. q. 1.*
Habere esse virtuale in causa qd est: *dist. 1. q. 1. l. ff.*

De Eucharistia

Eucharistia institutio. De reposer z loco institutio nō ē. Eucharistia distinctio. Quidditas eucharistia p̄cellentia super alia sacramēta. De eucharistia noibus. De causis institutionis. *dist. viii. q. 1. l. iii.*

Eucharistia p̄surgatio multiplex factōz p̄surgatōis causa et ratio. Si species panis z vini sunt vniū factm. An nō ieiunus qñ pōt sumi: *dist. viii. q. 1. l. iii.*

Consecrationis eucharistia forma que est. An quo instituta: de forme mutatione et eisdem expositione. Quid est in eucharistia sacramētū trīn. Bēs thires z sacramentum simul. *dist. viii. q. 1. l. iii.*

De multiplici modo mādicationis eucharistia: si etus mādicator ē de necessitate salutis. Mādicator eucharistia sp̄s aliter z factus q est. An xp̄s mādicator eucharistia factus aliter: an angelus sp̄s aliter. Quale corp' dedit xp̄s dicitur sumi i cenar: *di. ix. q. 1. l. iii.*

De accessu multiplici ad eucharistia. Quid ē dignus vel idigne sumere eucharistia. Quid ē dignus mē dignū ad sumēdū eucharistia: cum ille pollutus cotz. De gratiare p̄ci idigne sumit' *(p̄oalis.*

Qualis requirit preparatio. *dist. ix. q. 1. l. iii.*
An sacerdos dispensans eucharistia idigne: p̄ciōtib' bus: publicis: occultis: notoriis: p̄silio: suspicentis de crimine: amētib': energumenis: peccet. *dist. ix. q. 1. l. iii.*

Sic de torcularib' / sozlegibus / aleatorib' / magis / artes prohibitas execentib' *ibidē.*

De p̄prietatib' corpis xp̄i i eucharistia si eedē sint in sacro z in celo. Si sit in eucharistia q̄tu de corpis actione z passio: de opatōis sensitus: de vbi z loco z mltis sitib' p̄prietatib' p̄s oia p̄dicamēta. *di. x. l. iii.*

De trāsubstantiatione z cōuersione panis z vini in corp' xp̄i. Quid dicit illa noia: quō nonficant: quale corp' est sub specie: si iubilans panis z vini manet post cōuersionē: quō z p̄ quas p̄prietates cōuertio illa debet exprimi: an illa cōuertio fiat instantaneā: an panis amittitur: z multa alia. *dist. xi. q. 1. l. iii.*

De eucharistia materia: si dy esse panis tritice: et vini albi vel rubeci: si vini artificialis: de admixtione que cur fit: qñ fieri debet: si cōuertit in sanguine dñi: si panis azymus vel fermentat' est materia. De quantitate materie panis: si sit determinata: de admixtione que in dolo z. *dist. xi. q. 1. l. iii.*

De accidentib' eucharistia q' sunt sine subiecto si eandē habet actionē z passionē extra subiectū sicut in sacro. Quid sit eucharistia accidentia. Eucharistia species an nutriant sumētē. Si sit ibi vera fractio: p̄r quam species trāsubstantiationē desinit ibi esse corpus christi z. *dist. xi. q. 1. l. iii.*

De fractu sp̄sionis eucharistia multiplici: an meli' sit accedere q' abstinere. De suspensione eucharistia sub vtrāq' sp̄e si liceat latē. Si hz eodē die plies cōitare.

Super libros sententiarum

Quis cōicēdū est de necessitate saluti; repēssio frequē-
ter abstinētum habita p̄paracione: dl. 11. q. 1. lib. 4.
De encarnacione ministerio qd est. Quā habere respu-
et encarnacione p̄tatiē p̄tāe illa p̄t̄ auferri vel nō si
bereticū p̄t̄ p̄secrare: vtz̄ t̄m̄vālē missa sacerdot: ma-
li sicut boni. An liceat audire missam notōtū: z ab eo
sacra recipere: an a suspensio a fornicario. An sacerdos
curatū tenet subdito encarnacione dare q̄tior: qñ peccē
rit. An p̄tes p̄nt eadē hostiā p̄secrāre. An sacerdos p̄t
missā aplicare cui volit: vtz̄ p̄termissa missa p̄lib: qd p̄t̄ si
gulari obligavit. De defectib: miserē. dl. 15. q. 1. lib. 4.

Excommunicatio
Vtz̄ p̄t hōz excoicare: p̄coicatio qd est h̄tū-
plex: quō icurrūt: ad excoicatōz iustā q̄ redit: p̄ qd
excoicādiū eff: effect: excoicatōis maior: z minor: qñ
excoicatio est nulla: de p̄cipitārū cū eisdē: qd p̄t̄ qz
bus nō h̄ coicare cū excoicatōis: z de multis similib:
materiā excoicatōis p̄cernētib: dl. 8. p̄ totū: z materia
de penitētia sit remissio ad eundem locum: z.

Exorcismus cathecismus
Exorcismus: effectus qd est late explicatur: exo-
cizare qd est: an sit sacramētū de exorcismo salomo-
nis: an necessario redit ad baptismū d. 6. q. 3. lib. 4.
Cathecizare quid est: dl. 6. q. 5. lib. 4.

Experimētum
Experimētū quid est: unde sunt: artifex: z exp̄t:
quomodo differēt operantur. q. 2. p̄ologi zē.

Facere quod in se est
Facere qd in se est p̄tingit tripliciter dl. 9. q. 2. ll. 4.
Item dl. 11. q. 1. Item dl. 7. ll. 2. z q̄ facientē quod
in se est: deus non deserit: id illuminat.

Salvatus qd quotuplex: quotuplex comittit
salvatus dl. 21. q. 1. lib. 4.

Sama. Dissimare. Detrahē.
Same multiplex acceptio: lesio dl. 21. q. 2. ll. 4.
Dissimantes alium i sama quō tenēt ad restitutio-
nē: late habet hęc mā. Et vtz̄ negās crimē vtz̄ occul-
tū i publico p̄positū peccat molatū: dl. 15. q. 16. lib. 4.

Sanctissima quid est: dl. 5. q. 2. lib. 2.

Sicctio quid est: dl. 8. q. 1. lib. 2.

Fides
De fide ad salutē necessitate: an ad credēdū oia cre-
dibilia vna fides infusa sit sufficiens z necessaria.

Fides multiplex acceptio: diffusio: certitudo: an el
possit subē fallis: fides iclarior: respectu qz est fides i-
fufavē actūs: ad qd ponit: de vrlitate: corruptioe
subiectarū: id qd est fides: dē: illa: dl. 13. q. 2. ll. 1.

An fides i fomis sit h̄p: an donū dei dl. 13. q. 2. ll. 3.
Itē i gñe an fides sit h̄p: q̄ fides est maior alia. ibidē
Vtz̄ de creditib: i eadē alia p̄t̄ est fides z scia: an h̄p
p̄nt stare h̄p: fides z scia: qd acq̄rit scidē theologice
qd maiorē i ecclesia: qd ap̄t z p̄bet: an fidē vrl scien-
tiā: qd audis articulos fides p̄dicit acq̄rit dl. 14. ll. 3.

An deus potest causare euicidē nocias de credi-
bilib: i viatoris animo: dl. 2. ll. 5.

Articulū fidei qd est: dl. 14. ll. 5. Itē dl. 25. eisdē.
An rō p̄supponat actū volūtātē vtz̄ credat articulos
De fide vide latē i h̄p: fidei dl. 14. ll. 5.

Vtz̄ oēs fideles tenē ad creditātes ois articulos
fidei: vtriusq̄ ressiunt: multiplex articuloz fidei distinctio
ordiatio: fides explicata: pla de hoc vide sub distinctio

multiplex articuloz fidei z credētib: hōi i ecclesia dē
An hō simplex tenet credere suo p̄tā: 25. ll. 3.
To fidei explicatō: dl. 22. ll. 5.

An tempore successe creverūt articuli fidei.
An summus pontifex vel ecclesia potest facere no-
vū articulum fidei: dl. 22. ll. 5.
An fides meriti tollat p̄ rōnē h̄tā de creditib: nō
Vtz̄ scia euacuet i p̄tia dl. 31. ll. 3. (dl. 25. ll. 5.)

Finis
Finis scie z scietio: finis amas? amote amicicie: et
p̄cupiscite finis: z cū final quō differit. Vbi d̄ sine scie
q. 2. p̄lo. Itē dl. 28. ll. 2. Finis capis trip̄t. dl. 38. ll. 2.
An pot̄ sufficienter probari q̄ omne agēs agit p̄-
pter finem d̄n. 1. q. v. ll. 1.

Scut principū in simplicabilibus: ita finis in agē-
tibus quomodo intelligitur. dl. 31. ll. 6.

Lum sit deus finis omnib: quo modo omnia dēcē-
tur creata propter homines: dl. 27. ll. 2.

Fomes
Fomitis peccati notificatio: subiectatio: ablatio:
diminutio in maris: si aui q̄lit i ea fult: dl. 3. q. 2. ll. 5.

Fomes p̄cti qd est: vñ causat: an sit augmētabilis
z diminubilis: dl. 22. q. 2. lib. 2. Itē dl. 22. q. 2. lib. 2.

Forma.
De formaz z charitatē: itē hōz augmētatio: quō si
at itē hō: an fiat i fomis i sublecto z est sublecto zē. ia
te h̄tur: dl. 17. i mlti q̄m̄b: dl. 1. 1. Itē dl. 13. ll. 3. De gra
collata ale p̄tān fuit summa multa h̄tur de hęc mā.
Vtz̄ deus p̄t summa grām creare: disti. 17. ll. 3.
Vtrum qualitates in sublecto sit augmētabilis i in-
finitum: disti. 13. ll. 5.

An subiectū qd h̄t deum sibi certā q̄titate: disti. 17. ll. 5
An forma compositatis sit penonētia h̄t forma mix-
ti disti. 27. ll. 2.

De formaz pluralitate in eodē p̄posito z indifini-
tione potentiaz anime ad alia: disti. 27. ll. 11. 11.

Formaliter. Formalitas.
Formaliter formalitas: an sint condiciones rerum
vel propositionum: disti. 2. q. 2. ll. 2.

Fortitudo.
Fortitudo quot z quas h̄ species: disti. 34. ll. 3.

Fru. Vrl.
Multiplies acceptio frut vrl: vñ ordiat? z ordiat?
q̄ p̄tingit vrl vel frut ordiat vel iordiat: an deo vnt-
ruti b: an sit act? medi? frut frui: an act? volūtātē
tis h̄ esse vrl? z sita multat: d. 4. q̄m̄b: mltis lib. 4.
An fruitio distinctu q̄ delectatōe: amyolūtātē p̄sēntē
frut sine vl. An vna p̄sca si aliqz dē vrl: vide dl. 11. 11. 3.

Item si vna persona potest adorari sine alia zē.
Vti quid est: disti. 27. ll. 3.

Fur. Furum. Rapina.
Furtū qd est. De spēb: furti. De restitutioe furatorū
De p̄cipitārū i furto aut rapina: disti. 27. q. 3. lib. 4.

Generatio.
Generatio vniuoque equiuoca in creaturis quomodo
de distinguuntur: disti. 17. q. 1. lib. 1.

Materialis de generatione verbi: quere in note deus.
Differit generati z nacti: esse illū vel marrē. Itē
differit generatio z alteratio: disti. 4. lib. 3.

Generatio filij in diuinis: quere in deus: q. 4.

Gratia.
Grāta daf ex opo operante z ex opato: dl. 4. q. 5. lib. 4.
An grā sacramētū sit eadem cum grātia h̄tū:
De idēmp̄tate gratie z charitatē: disti. 2. q. 2. lib. 4.

Inuentarium Generale

Gratia acceptif dupliciter: dif. 4. q. 1. li. 4.
Deus potest alicui remittere culpam sine infusio-
ne gratie. De reprobata pcti & gratie: dif. 4. q. 1. li. 4.

Item dif. 14. q. 1. uelidem

Gratia triplex. Singularis p fone capitis vntonis
quid est dif. 1. q. 1. li. 3. de eodē dif. 13. li. 3.

Gratia triplex acceptio. Et quō ppaf femini di. 4. li. 2.

Gratia operas & cooperas diftinguant a cpa
ritate infusa di. xxvi. li. 4.

Gratie multiplex acceptio/ effectus multiplicatio
est charitate fidei: fubiectio: q. eodē cōditio-
tione cōueniētī charitati & grē: eyna i oib' di. 25. li. 2.

Gratia consummata. dif. xxvi. li. 4.

Gratia esse qd postuū i aia quō pbat di. xxvi. li. 4.

De gratia vide ampli' in charitate: et in merita.
Et a ad quid & ppē qd ponit i hoie. dif. 1. xxvi. li. 4.

Gratia hoia liberū arbitriū potest sine gratia acrum
moralit' bonū dēterminaf peccā qd dif. 28. li. 1.

Gratia habet' multiplex acceptio. dif. 1. q. 1. li. 3.

Gratia pot' esse vn' habitus principij et conclusionē/
aut totius demonstrationis. q. 8. p. 1. q. 1. li. 3.

Gratia ēducatio/ diffinitio/ fubiectio/ caufatio/ In-
clinatio. di. 25. q. 1. li. 3. late hē. Quō alij qd habit' & effe-
ctus huiusmodi: alijs cōtingit ibidē: respectu quoq' po-
nit' habit' in volūtatē & fentiat' quid ponitur habit'?

Gratia sunt conditiones habitus. ibidem.

Gratia duo habitus alterius rationis possunt poni in
eadem potentia. dif. 13. q. 1. li. 3.

Gratia inclinā ad accēpi q' potētia fubiectaf di. 35. li. 3.

Gratia hereticus

Gratia hereticus cōdemnati: an sint ab ecclesia tolerandi.
Gratia hereticus multiplex acceptio.

Gratia diffinitio hereticus: an pnuocia fit de ratione here-
fici: quid facit ecclesia: an pnuocia cōndēnatio hereticus.

Gratia simonia fit hereticus: si limoniaca hereticus fit maxi-
mā pctā di. 13. q. 1. li. 4. Ibi plā aia d' errātib' fidei.

Gratia homicidium

Gratia homicidium talionis pena que est: quis potest iuste
occidit quod restituit p homicidium: ad quā restitutio-
nem tenetur homicida: aut ledens aliu' per aialia fua
leones/ viros/ canes/ &c. dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia homo

Gratia quō oia creata funt ppter homines. dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia homo quō diffinitio: an fit concretū ad humanas
voce et fignificatione: an p dicitur vniuoce de deo &
aiijs hoib': an fit fpecies fpecialiffima. dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia homo quid fignif. cat. dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia an in homine fit mī vna anima a potētia realis
indivifibilia. dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia homo ex quibus componitur. dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia De vni cōturbatione et paradifo loco voluptatis
fide. dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia De fom. inde que ex cofa ade: r cur adā fōmanit
ē paradifo eua i paradifo: angelū in celo di. 17. q. 2. li. 2.

Gratia De hoie cōturbatione p nutrimentū quātū ad im-
mortalitū: vtrū p ftatu innocētie habuit corp' immortale:
ubi plura de mortalitate hoie: an potuit nō mortifere-
rentia in cor mortaltate paritē & ftat' innocētie: an hō
fuit mortuus si non peccat' dif. 19. li. 1.

Gratia hō interioz et exterioz quō differū. dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia Felicitas.

Gratia Felicitas multiplex: quō obligat: qui tenet' ad feta-
ntū: qui excufant: an qd totū peccatū fctū frāgit te-
ntū: quadragefime vel alteri? Debet de collationibus
nocentis: si tenent' pōt' trāftrāri aut cōmutari: vtrū
miniftrās cibos frangitibus tenent' peccet: hē ma-
teria de teftimo late examinaf. dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia Ignorantia.

Gratia Ignorantia multiplex que excufat a peccato et qd
non. Late & clare habetur. dif. 23. q. 2. li. 3.

Gratia Ignorantia legis euangelice excufet ignoran-
tem. dif. 12. q. 2. li. 2.

Gratia Ignorantia plus excufet qd infirmitas: an com-
tetur omne peccatū dif. 23. q. 2. li. 2.

Gratia Ignorantia multiplex fctū dicitur fm optinōne ad
fctū: an ordine ad obiectū/ ad volūtatē ad actū pcti
dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia Differētū agere ignorat' / ignoratū ex ignorat' ibidē.

Gratia Quō mal' ignorat' quō frelligit di. 23. q. 1. li. 4.

Gratia Item dicitur. 3. 6. li. 3. quomodo malicia exequat.

Gratia Ignorantia in intellectu pratico vel fpecialitū qd
Gratia Excommunicatio.

Gratia Vtrū hō pōt' hoies excommunicare. Excommunicatio quid est
quortuplex: quō incurritur: ad excommunicatōem iustā q' req-
rit': p qd' excommunicatū est: effect' excommunicatōis maioris
& minoris: qd' excommunicatio est nulla: de pncipalibus cū
et iudicib': licet & quib' nō hō excommunicare cū excommunicat':
& de multis fimilib' materia excommunicatōis concernē
tib'. dif. 1. q. 1. li. 4. p totū: in materia de penitētia: fctū res
miffio ad eundem locum &c.

Gratia Exorcismus Laqueifimus.

Gratia Exorcismus effect' qd est late explicat': exorcifare
qd est: an fit facramētū: de exorcifimo falomonis
an necessario redraf ad baptifmū di. 1. q. 3. li. 4.

Gratia Laqueifare quid est. dif. 1. q. 3. li. 4.

Gratia Experimentum.

Gratia Experimentum quid est: vniūm artifice & expert': quō
differētū operant'. q. 1. p. 1. q. 1. li. 4.

Gratia Facere quod in se est.

Gratia Facere qd in se est cōtingit implicat'. di. 9. q. 2. li. 4.

Gratia Item dif. 1. q. 1. li. 4. Item dif. 17. li. 2. q. 2. facientes qd
in se est deus non deserit: sed illuminat.

Gratia Falsarius.

Gratia Falsarius quid est: quortuplex pmitit' falsitas
Gratia Fama: dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia Fame multiplex acceptio & lesio. di. 15. q. 16. li. 4.

Gratia Diffamatio aliu' in fama quō tenent' ad restitutio-
nē: late hē hēc mafia. Et vtrū negāō crīmē vep occidit
in publico ppositū peccat' mortalt'. &c. di. 15. q. 16. li. 4.

Gratia Fantasma.

Gratia Fantasma quid est. dif. 3. q. 2. li. 3.

Gratia Fictio.

Gratia Fictio quid est. dif. 1. q. 1. li. 4.

Gratia Fides.

Gratia De fidei ad salutē necessitate: an ad credendū offi-
credibilia vna fides infusa fit fufficiens & necessaria.

Gratia Fides multiplex acceptio/ diffinitio/ certitudo: an est
poffit' fubfelle falū: fidei inclinatio/ respectu qd ē fides
fufaf acq'fita: ad qd ponit' ē e' vtilitate: corruptio
fubiectione: i qd' est fides & illa: di. 13. q. 2. li. 3.

Gratia An fides infusio fit virtus: an donus dei. dif. 1.
23. q. 2. li. 3. Item in genere an fides fit virtus: que fit
deus est maior aia. ibidem.

Gratia Vtrū de creditib' in eadē aia pōt' esse fides & fctū

Super libros sententiarum

ita: an simul pnt stare habitus fidei et scientie: quid acquirat suades theologice: qd maiores i ecclesia: qd apostoli et prophete: an fidem vel scientiam: qd audiens articulos fidei predicari acquirere: di. 24. lib. 3.

An deus potest causare euidem noticiam de credibilibus in vniuersa anima: di. 24. lib. 3.

Articulus fidei quid est: di. 24. lib. 3.

Item dist. xxv. eiusdem.

An ratio presupponat actum voluntatis: vt credat articulos fidei: di. 24. lib. 3.

De fide vide latius in virtus.

Utrum oēs fideles teneant ad credulitatem oīm articuloꝝ si dei virtuos testamēt. multiplex articuloꝝ fidei distinctio: ord. maris: fides explicata: plura de hoc vide sub distinctione multiplex articuloꝝ. fidei et creditum vel hominum in ecclesia: di. xxv. lib. 3.

An homo simplex teneatur credere suo prolato si dem explicanti: di. xxv. lib. 3.

An tempore successu creuerit articuli fidei

An summus pontifex vel ecclesia pōt facere nouū articulum fidei: di. xxv. lib. 3.

An fidei meritum tollatur per rationem habitam de credibilibus: di. xxv. lib. 3.

Utrum scientia euacuetur in patria: di. 31. lib. 3.

¶ Finis

Finis scientie et scientie finis amarus amore amicitie et cupiditate: finis et causa finis quomodo differunt. Ibi de fine scientie. q. xi. p. 10. logi. Ite di. 28. lib. 3. Finis capitur tripliciter: di. 38. lib. 2.

An potest sufficere probari qd omne agens agit propter finem: di. 4. q. 1. lib. 2.

Sicut principium et speculabilibus/ ita finis i agibilibus quomodo intelligitur: di. 6. lib. 2.

Cum sit deus finis oīm: quomodo oia dicuntur creata propter hominem: di. 10. lib. 2.

¶ Fomes

Fomes peccati notificatio/ subiectatio/ ablatio/ dimissio in materia: si aut qualiter i ea sunt: di. 5. q. 2. lib. 3.

Fomes peccati quid est: unde causatur an sit augmenta tabulorum diminuibilibus: di. 35. q. 2. lib. 2. Ite di. 31. eiusdem.

¶ Forma

De formari: charitatis intentione/ augmentatione/ quod sit intentio: an illius i forma i subiecto extra subiectum: late habet: di. 17. i multis qstionibus. lib. 4. Item di. 13. lib. 3. De gra collata ale xpī: an fuit supra materia multa habentur de hac materia

Utrum deus pōt summa gra creare dist. 15. lib. 3.

Utrum qualitas i subiecto sit augmentabilis i infinitum: di. 15. lib. 3.

An subiectum quodlibet determinet sibi certam qualitatem: di. 15. lib. 3.

An forma corporeitatis sit pōnēda sicut forma materialis: di. 15. lib. 2.

De formari pluralitate i eodē cōposito i distinctio ne propositionum anime ab anima: dist. 16. lib. 2.

¶ Formaliter. Formalitas.

Formaliter formalitas: an sint conditiones rerum vel propositionum: di. 2. q. 1.

¶ Finitudo

Finitudo quorū quas habet species: di. 54. lib. 3.

¶ Frustratio

Multiplex acceptio frustratur: vsus ordinatur et foridarius quo pōt vti vel frui ordinatur vel foridarius: an deo/ an virtutibus/ an sit actus medi⁹ iter vii et frui/ an

ois actus voluntatis pōt esse vsus: et similia multa: di. 4. quæstionibus multis. lib. 4. an frui: di. 22. q. 2. lib. 2.

¶ Illapsus

Illapsus sanctificationis quid est: di. 15. q. 4. lib. 3.

Illabi quid est: cui cōuenit an demoni/ an soli deo: di. 8. q. 2. lib. 2.

¶ Illusio

Utrum demones pnt illudere sensus humanos suis pnestigiis: et quomodo ptingit ad id fieri. Late explicat et multipliciter: di. 8. q. 2. lib. 2.

¶ Imago

Imago quere in veiligium.

¶ Impositio. Significare.

An aliqis pōt ipone nome ad sanctificandum deo finctus qd possit intelligere. Quid est nomē significare. Et quomodo noia significat. Que significat primo: que non primo: di. xxij. lib. 4.

Signum prime intentionis aut impositionis vel secunde quid est: dist. xxij. lib. 4. Item dist. 25. eiusdem.

Utrū qd significat/ an conceptum mentis/ et quid significat conceptus mentis: di. xxij. lib. 4.

De significatione nomī plura: vide di. xxij. lib. 4.

¶ Incarnatio

Incarnatio quere in maleficium.

¶ Incarnatio verbi

Incarnatio verbi quere in christus.

¶ Incarnatio

An cuiuslibet habitus et i genere cuiuslibet forme et climatio differat formam vel habitum: di. 13. q. 4. lib. 3.

Incluctio ale ad corpus quid est: di. 4. q. 1. lib. 4.

¶ Infinitum

Infinitum multiplex distinctio. Lathegorematicæ et spica. hegorematicæ: di. 4. q. 3. lib. 2.

Infinitum cathegorematicæ an sit possibile i creatura. Plura ibide de infinitate itensuræ extensuræ: di. 4. q. 3. lib. 2. Et responderetur ad rationes opinionum: ibide que ponunt possibilitatem infiniti.

Annum infinitum pōt excedere aliud aut dici maius vel triplum ad aliud: an sit dabile infinitum i multitudine extensuræ et intensuræ: di. 4. q. 3. lib. 2.

¶ Intentio

Intentio quid. Et quadruplex/ actualis/ virtualis/ habitus/ et que illorum requiritur ad sacramētum aliquod: di. 11. q. 1. lib. 4.

An intentio sit act⁹ vn⁹. Poterit vel duobus an strenuus actus. Quod sit lumē: an distiguit a fine voluntate: di. 38. lib. 2. Item de multiplici eius acceptione: ibidem.

An intentio sufficit ad bonitatem operis: et an fm eā menturatur quantitas boni operis: an demus bona intentione sufficit ad salutem: di. 11. lib. 2.

¶ Iudicium

Iudicium: quere in iudicibus.

¶ Individuum

Individuum: quere in persona

¶ Iudex iudicium

Que plone requirunt ad iudicium: q sint earum noia que repellunt a iudicio. Iudex secularis qd pōt recte pere tam ordinarius qd delegatus. Ad quorū restitutionem tenet iudex de receptis i iudicio: cui tenet restituere. Ibi de restitutione actiois/ aduocati/ restit. 26. dist. 15. q. 6. lib. 4. Item de contentibus leges inter quas cōtra ecclesie libertatem: et an aduocati tenent pauperibus gratis aduocare. Et similia ibidem.

¶ Iuramentum

Inuentarium Generale

De iuramento qd est. Si licet iurare, Quia ex caus. fa. Juramentū multiplex & distinctio etc.

De iuramenti obligatione & excusatione & dispensatione comitib' iuramenti. Ibi de perjurio similib' respectibus iuramenti perjury materia: di. 39. q. 1. 2. p. totū ¶ Justicia.

Justicie species que sunt: di. 34. lib. 3. Item iusticia triplex est: di. 6. lib. 3.

¶ Justicia originalis
Justicia originalis qd est: unde a quo / ad qd data fuit hoc. Quis apparatur ad gram. Quale malū abusus lit ab hoc: di. 111. q. 1. l. 1. Ibi de pctō originali z. q. 2. ¶ In hac pte sumus.

¶ In hac pte sumus: quere in epistolis
¶ Laborare manū sicut de pcepto: de quo pcepto: legis nature etc. Ad qd ordinat manus. Quid intelligitur: noie laboris manū: di. 16. q. 4. lib. 4.

¶ An melius sit vivere de labore manū q̄ de mendicare: di. 16. q. 4. lib. 4.

¶ Latria. quere in adorate
¶ Legis notificatio multiplex distinctio: obligatio: di. 37. lib. 3. Quomodo & quot modis aliquid di esse de lege divina: di. 37. lib. 3.

¶ An cum ignorantia iuricibus sit legis transgressio: di. 37. lib. 3.

¶ An difficultio legis sit data per opposita. Quid est dispensare in lege: di. 37. lib. 3.

¶ In legē veteri fuerit moralia / cerimonialia / iudicialia cum eorundem notificatione: di. 37. lib. 3.

¶ Quorūplura aliquid di esse de lege nature: di. 37. lib. 3.

¶ Lex vetus z noua quomodo distinguuntur de eorundem comparatione adiuicem.

¶ Item quo lex vetus di occidit: cohibens manus noui animū. Lex timoris etc. di. 37. lib. 3.

¶ Lex dei qd dicitur quomodo se habet ad rectam rationem ad quem exten ditur: di. 35. lib. 1.

¶ Liberum arbitrium
Liberum arbitrium quere in anima.

¶ Libertas. quere in anima
Libertas. quere in anima

¶ Lignum vite cuius fuit virtutis z nature: di. 19. li. 2.

¶ Locus. quere in continere
Locus. quere in continere

¶ Ludus alearū / scacoz / si sit licitus vel de se malus: si aq̄ sita sunt restitūda. De spectoribus ludicium De ministrantibus ludendi instrumenta. Ibi de ludo quadantianzū similibus: di. 15. q. 13. lib. 4. Item i genere: an ludus gra lacri z istus sit de se malus, ibidē

¶ Lumen
Lumen. quere in lux

¶ Lumen glorie
Lumen glorie quid est: di. 1. q. 1. lib. 4.

¶ Luxuria
Luxuria multipliciter accipitur: di. 6. lib. 1. In q̄bus consistit luxuria: ibidē.

¶ Lux
Luxum lux sit calidius luminis tanq̄ qualitates a se distincte. Lux: lumen quid est. Quomodo differunt: De lucis creatione z distinctione dies a nocte.

An sit substantia vel accidens. vbi fuit lux creata. De luce solite: sitia: distinctio. 13. li. 2.

¶ Maleficium incantatio
An licet tollere maleficium intentione curadi maleficium. di. 111. q. 1. l. 1.

¶ An carmina z incantationes habent aliquā causam rem respectu effectū cōsequētium. di. 111. q. 1. l. 1.

¶ Malum
Malū an bz causa efficiētē. Quotplex malum. Malū quid est. An sit a bono z in bono etc. di. 34. li. 2.

¶ Maria
An virgo maria fuit aliquando subiecta originali pctō. Pulchre determinat hec q̄stio cū respectibus hanc materiā: distinctione tertia questione prima libri tertii. An indiguit redemptio z quomodo ibidem.

¶ An fgo maria i xpi passioe dubitauerit: di. 3. q. 1. l. 3.

¶ An fomes peccati viri penitus ablutus a virgine: di. 111. q. 2. lib. 3.

¶ An virgo maria fuit impeccabilis / i bono cōfirmata habēs potētā merēdi. di. 3. q. 2. lib. 3.

¶ An virgo maria fuit vere mater dei z hois xpi. Ite si mater miraculosa an fuit mater deitatis an meruit esse mater xpi: an meruit christi incarnari. Quis de ha bit ad generationē plus christi. An ipsū sanctus potest dici pater christi. di. 4. lib. 3.

¶ An materia potuit hie plures filios vna gnationē ibidē. Quidq̄ nati est de vna qd nō est. xpo. ibidem.

¶ Materia
An materia prima sit entitas posterior a forma reali difficulta. De p̄dictis b' fuerit p̄ma late p̄ An pot̄ sta re nuda. An un oēs di matie nuda etc. di. 11. q. 1. lib. 2.

¶ An materia celi habeat materiā eiusdē rationis. cū natura elementoz z mixtoz. Materia appetere formas quid est: plura de hoc. di. 111. q. 1. l. 1.

¶ Mater
An mater habeat se actiue vel passiue ad gnationē plus. Mater natus ratio in q̄ consistit. Mater natus es virginis nō repugnā: di. 111. q. 1. lib. 3.

¶ Medacium
De medacii notificatione. Multiplici distinctione parū veteris testamēti z medacii excusatio. De nul lum admittit medacii in scriptura canonica an possit esse sine peccato. An sit de se malū. quo distinguunt a mendaciis. Quis multa dicant in scriptura parabolice sine medacii. Ibi de simulatione lacrimoz: di. 38. li. 3.

¶ Ibi de vitis p̄ctis i mēterēs excusēt a mortalitate. etc.

¶ Mendicare
An validi coepte possit licite medicare: di. 15. q. 9. li. 4.

¶ An elemosinam recipere: di. 16. q. 4. li. 4.

¶ Mensura
Mensura quid est: quorūplex: si est in aia vel extra: si p̄fectio mensuratur: z ab ea distincta: de mensura an geloz / si deus mensuraf duratione. di. 2. q. 1. li. 2.

¶ Mercantia. Emere
Vendere. Negociare

¶ Mercatio qd est. Quid ad ea requiritur. Si est mala ergo. Si piculosa. De sepe piculosis officijs. An excusat laicus negociator. Mercari ppter lucrum an sit de se malum. di. 9. q. 1. l. 4.

¶ An quis potest negociari in clericis etc. ibidē. Late habetur de contractu emptiois z venditionis vidē

¶ An vendens rem tenetur defectū occultum moui festare distinctione. xv. q. 1. l. 4.

¶ De emptione redditu / cenij / vitalicioz / similibus

super libros sententiarum

q̄ respicit h̄mōi cōtractū habet dīf. xv. q. xij. li. 4. per
torū incuncte ⁊ magistratū. Et solunt rationes aliq̄
rum talis modi contractū inculpātū. ibidem ⁊ c.

¶ Meritum

De requisitis ad acrum meritorū: q̄nō voluntas
meretur: per quid. late habetur dī. xvij. q. 3. li. 2.

Item de merito christi dīf. xvij. li. iij.
Itē dīf. lxx. c. iudicem.

An opera extra charitatem facta aliquid merean
tur. dīf. xvij. q. ij. li. iij.

An opus satisfactorium minus mereatur in glo
ria q̄ non facti factorum. dīf. xvij. q. ij. li. iij.

An meritum potest esse respectu actus necessarij
circa obiectum necessarium.

De merito christi vide latissime. dīf. xvij. ⁊ xij. li. 3.

Meritum efficientie ⁊ sufficientie. dīf. xij. li. 3.

Ratio q̄ntitas meriti ex quib⁹ depēdet. Perfectio
act⁹ meritorij an magis depēdat a ḡratia conatū volū
tatis dī. 30. li. 3. Itē dī. 27. li. 2. Item. dī. 29. li. 2.

De merito angelorum dīf. 7. li. ij.

Utrū aīa q̄ actu eliciti a voluntate ⁊ ḡra pōt etērnā
bitūdnē deo digno mereri. Ad rōnē meriti q̄ requirit
Act⁹ meritorius qd est. Meritū duplex: de congruo
de cōdigno. An aliq̄s pōt alteri mereri. p̄mā ḡram
aut beatitudinē: aut augmentum gratie: de obice ḡra
Utrū pōt quis scire sibi inesse ḡram: dīf. p̄mā
ad ḡram. dīf. lxx. li. 2.

Sine gratia gratificatiōe null⁹ mereri pōt dīf. 19.

¶ Miraculum (lib. 2.)
Cui conuenit facere miraculum. Miraculum quid
est. Quotuplex ⁊ c. dīf. 8. q. 2. li. 2.

¶ Miseria
Miseria culpe ⁊ pene. dīf. 4. li. 2.

¶ Mixtio
Mixtio quid est: quomodo differit a generatione:
de forma mixti ⁊ compositi: dīf. xv. li. ij.

Mixta quomodo dicūt producti ex diuersis elemē
tis distinctione: xv. li. ij.

¶ Monachus
Monachus quere in monasterium.

¶ Monasterium
Monasterium an tenet ex facto monachū. dīf. 15. q. 8.

¶ Moneta (li. 4.)
Moneta quere in nummisima.

¶ Motus
An oportet mouens esse cum moto: dīf. lxx. q. 1. li. 1.

Item distinctione. 3. q. 2. li. 2.

Motus primi quōd excusant a pctō: dīf. 23. q. 1. li. 3.

De quidditate mor⁹ recitat opinionēs piraric. Et
respōdet s̄m dēcā dīf. ij. q. 4. li. ij. q̄ nō dīlīguntur a
motu: p̄ quo supponit mortis. Ibidem.

Motari quid est: dīf. 1. q. 5. li. 2.

Quōd nihil mouet a se p̄ se ⁊ primo. dīf. 14. li. 2.

De motu celi vide celum: dīf. 14. li. 2.

¶ Natura
Natura qd est. Natura hūana qd est. dīf. v. li. 3.

¶ Necessitas
Necessitas est multiplex: dīf. xvij. li. 3.

¶ Negociari
Negociari quere in mercantia.

¶ Notitia
Notitia quere in cognitio

¶ Notorietas
Notorietas qd dicitur et manifestū: dīf. lxx. q. 2. li. 4.

An notorius fornicarius sit vitanus ante denun
tiationem: dīf. xij. q. ij. li. iij.

¶ Numerus

Nomina numeralia in diuisis quid dicitur: an sit sibi
v. r. numer⁹. Et qd est numer⁹ numerus ⁊ numerat⁹
essentials accidentalis: mathematice ⁊ dīf. lxx. li. 1.

¶ Similitudo

Similitudo quere inuentus: de eius conditionibus.
De moneta qd h̄y eā p̄dere. De eius falsificatiōe: muta
tione: dīf. p̄tate fraudulētra: trānsfatiōe ad terrā aliā
reseruatione ⁊ cōfiteriōe p̄p̄ lucrū: dīf. 15. q. 9. li. 4.

Quando princeps potest mutare monetam: ⁊ cui⁹
consensus ad hoc requiritur. ibidem ⁊ c.

¶ Obiectum

Aliquid esse obiectū adequatū potēte intelligitur
multipliciter. Et quōd ens est obiectū adequatū intel
lect⁹ nostrū. Et quomodo pōt predicari de qualibet
re mundi: dīf. lxx. q. vij. li. 4.

Obiectū adequatū qd est: dīf. 26. li. 5. Et quōd differūt
obiectū principale ⁊ obiectum adequatum. ibidem.

Obiectum quid est: dīf. lxx. li. iij.

Obiectū voluntatis an sit ens sine bonū. dīf. 6. 7. 4.

¶ Adium

Adiū dei an sit possibile creature: dīf. vj. 7. 4. 3. li. 2.

¶ Adiectio

Utrū peccat cui minus idoneus p̄ficat ad officij
aliquod dimisso meliore: quis dicitur melior alio. De
personarū cōparatione: quo: cui sit p̄ferendus: dīf.
distinctione. xv. q. vj. li. iij.

¶ Paradisus

Paradisus an sit locus corporalē a deo format⁹ /
ubi situs. Ad quid posuit deus hoīem in paradysū:
quem produxit extra ⁊ c. dīf. lxx. q. 1. li. 4.

¶ Pars proportionalis

De partibus proportionalibus: si sint infinite: si detur
ultima: de mobili sic moto: an perueniat ad terminū
dīf. 4. q. iij. li. ij. De partibus proportionalibus cōtinuū mul
tipliciter arguitur. Et soluntur rationes. ibidem.

¶ Participare

Participans cum fariibus aut raptioibus q̄ sunt
distinctione. xv. q. iij. li. iij.

De participantiibus cum excommunicatis plura
vide distinctione. xvij. q. ij. ⁊ iij. li. iij.

¶ Passio

An passio distinguat a suo subiecto. Passiōe mul
tiplex acceptio. Que passio distinguit vel non distin
guitur a suo subiecto. An omnis passio sit demonstra
bilis de suo subiecto: questione tertia ⁊ q̄ta p̄ologi.
Passio in aīa quid est: qd actus dicitur passiōe: de sub
iecto p̄fationē: quōd inclinat voluntatē: dīf. xvij. q. 1. li. 4.

Itē de passionū subiecto ⁊ obiecto: vide dīf. xvij. li. 3.

Item de eorumdem: dīf. ibidem.

¶ Peccatum

Peccatum aliqd dicitur irremissibile: q̄re ⁊ q̄ntuplex.
Pctm̄ primi angeli q̄re fuit dī. 6. li. 2. Itē dī. 4. 3. em̄dē
Dicitio vitioꝝ capitaliū p̄p̄tariū: an sit suffic
iens: cur dīcuntur capitalia: dīf. vj. li. 4.

De pctō angelorū vide in angelus: dīf. vj. li. 4.

An omne pctm̄ hoīs onat ex rēp̄tatiōe. dī. xvij. li. 4.

Utrū pctm̄ ade fuit grauissimū oīs pctōꝝ. Quale
fuit pctm̄ p̄mū hoīs. De differētia peccati ad eꝝ eue:
de ichoratiōe: p̄gressur p̄fatiōe eorū dī. 22. q. 1. li. 2.

Peccati grauitas vnde attendit: dīf. xvij. q. 1. li. 4.

Item dīf. xvij. v. etiamdem.

Inventarium Generale

Differētia peccati mortalis et venialis: et an veniale re pugnet rectitudini. De duplici genere peccati venialis differentia. 2. q. 1. lib. 2.

De peccato et ignorantia/infirmirate: vel electio: dist. 12. q. 2. lib. 2.

Ignorantia quomodo excusat a peccato: et que ignorantia ac operum: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati excusatur a toto a tanto: dist. 11. q. 1. lib. 2.

An ignorantia committitur quodlibet peccati: et si ois malus ignorat: et quomodo. An ignorantia plus excuset et infirmitas: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Quis peccatus aggravat peccati: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Utrum peccati mortale potest esse in portione miserie si sine superfluo: dist. 24. q. 2. lib. 1.

Peccati originale quid est. Unde trahit ab hoste. Et a quibus. An aliquis potest fieri alicui ab eo: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati originale quid sit per baptismum: et quod differenter respectu peccati actualis: quod peccati originale habet baptismi transmissio in posterum: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati quod dicitur trahere in prole: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Quae est pena peccatorum originalium: et an dolor vel tristitia. An originale sit malum in vno quo alio: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Utrum malum habet causam deficientem vel efficientem. Utrum malum sit a bono et in bonum habitus vel peccatorum: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati differentio multiplex. An sit entitas positiva vel tantum privatio boni. An quomodo dicitur carētia rectitudinis: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Si peccati sit corruptio. Et utrum corruptio/anvolutio sit an peccati an alicuius in rebus. Et dist. 11. q. 1. lib. 2.

Utrum avaritia a deo sit essentialis in peccato et conversio ad bonum immutabile: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Per quid distinguantur peccati: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Quomodo vulnerant naturam. Ibidem.

An in omni peccato sit avaritia a deo. An actualis vel virtualis: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Utrum ope peccati sit alicuius peccati pena: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Pena multiplex accipit: quod ordinat culpam: quod ope peccati est pena: quod primum peccati est causa posteriorum: quomodo peccati ordinat peccati: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Utrum ois pena supponat culpam. Et quod quod passim: et merito peccati passim: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Utrum de peccati est esse elena culpe quod ad subtractionem peccati de rebus. Et an de peccato. An facit peccati. Et quod deo auctore nō sit de merito: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Utrum omne peccati sit veniale siue mortale siue voluntarium: dist. 11. q. 1. lib. 2.

De peccati omissionis. An sit quod positum. Et an potest esse sine peccato commissionis. Et quod quis dicitur omittit et dupliciter: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Utrum ope peccati est malicia si in peccati: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati si in seculum quod est. Quot sunt peccati in spiritu sancti: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati aliquid vni de grauium: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Adum dei an sit possibile creature: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Item dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati in peccati vnde procedunt: vel malicia vel ignorantia: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati potentia quod est. An quo est. An de peccati ope: posse peccare an sit bonum ex libertate: dist. 11. q. 1. lib. 2.

An sufficit ad peccati aliquid esse solum virtualiter cognitum: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Aliquid de esse peccati mortali tripliciter: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Aliquid quod peccatum dicitur esse grauius alio multiplex licet: dist. 11. q. 1. lib. 2.

An peccati potest deleri post baptismum sine pena: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati multiplex accipit et diffinit. Quod peccati de deleri: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Aliquid quod peccatum dicitur esse grauius alio multiplex licet: dist. 11. q. 1. lib. 2.

An peccati potest deleri post baptismum sine pena: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati multiplex accipit et diffinit. Quod peccati de deleri: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Aliquid quod peccatum dicitur esse grauius alio multiplex licet: dist. 11. q. 1. lib. 2.

An peccati potest deleri post baptismum sine pena: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati multiplex accipit et diffinit. Quod peccati de deleri: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Aliquid quod peccatum dicitur esse grauius alio multiplex licet: dist. 11. q. 1. lib. 2.

An peccati potest deleri post baptismum sine pena: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati multiplex accipit et diffinit. Quod peccati de deleri: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Aliquid quod peccatum dicitur esse grauius alio multiplex licet: dist. 11. q. 1. lib. 2.

An peccati potest deleri post baptismum sine pena: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati multiplex accipit et diffinit. Quod peccati de deleri: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Aliquid quod peccatum dicitur esse grauius alio multiplex licet: dist. 11. q. 1. lib. 2.

An peccati potest deleri post baptismum sine pena: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati multiplex accipit et diffinit. Quod peccati de deleri: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Aliquid quod peccatum dicitur esse grauius alio multiplex licet: dist. 11. q. 1. lib. 2.

An peccati potest deleri post baptismum sine pena: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati multiplex accipit et diffinit. Quod peccati de deleri: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Aliquid quod peccatum dicitur esse grauius alio multiplex licet: dist. 11. q. 1. lib. 2.

An peccati potest deleri post baptismum sine pena: dist. 11. q. 1. lib. 2.

Peccati multiplex accipit et diffinit. Quod peccati de deleri: dist. 11. q. 1. lib. 2.

super libros sententiarum

Utrum pro uno peccato potest fieri satisfactio sine alio: *di. xvj. q. 2. lib. 4.* Utrum vitium potest satisficere pro vitio: *te. di. lxx. q. 1. lib. 4.* An flagella a deo illata sint satisfactoria: *di. xvj. q. 2. lib. 4.*

Utrum opera extra charitatem facta reuoluantur: *deinde graua: di. xvj. q. 2. lib. 4.*

An opera extra charitatem facta aliquid mereantur: *di. xvj. q. 2. lib. 4.*

An opus satisfactorium minus mereatur in gloria: *q. non satisfactorium: di. xvj. q. 2. lib. 4.*

An elemosina sit magis satisfactoria quam elemosina: *et oratio: de elemosina: di. xvj. q. 2. lib. 4.*

De penitentia venialis sit sit necessaria ad salutem: *et per quod veniale peccatum delet opiniones dicitur: Utrum unum veniale potest dimitti sine alio: veniale: et contrarium sine mortali veniale peccatum multiplex est: di. xvj. q. v. lib. 4.*

De confessione parte penitentiae potestatem clauum: *Utrum peccatum confessio sit ad salutem necessaria: Confessio*

nis multiplex acceptio: eius iustitiam obligatio: et ubi et quod a deo iustitia: et ubi tenent ad ea: et ubi sunt peccata: et ubi quod circumstantiae: et ubi excusant a confessione: et ubi de iure: et ubi peccata: et ubi confessione iterata: de remissione ad superiora: et ubi de effectu confessionis: de peccatis oblitis quod non sunt confitenda: de sic accedente ad confessionem: di. xvj. q. i. lib. 4.

An papa teneat confiteri: An sic confitens non contritus satisfactio precepto ecclesie: *di. xvj. q. i. lib. 4.*

Si quis oblitus est emende iuncturae: an tenetur ad iterationem confessionis: *di. xvj. q. i. lib. 4.*

Utrum quilibet obnoxius peccato mortali tenet confiteri proprio sacerdoti: et quando potest relinquit sacerdos pro prius sine licentia eiusdem: *di. xvj. q. 2. lib. 4.*

Utrum habens professionem de peccato sacerdoti solo non potest confiteri sacerdoti non curato: *di. xvj. q. 2. lib. 4.*

An confessio potest fieri laico: *di. xvj. q. 2. lib. 4.*

An sacerdotes possint se mutuo absolueri sine licentia specialia: *di. xvj. q. 2. lib. 4.*

An potestas clauum se extendat ad remissionem reatus culpe: *di. xvj. q. 2. lib. 4.* Plura ibi vide de potestate clauum ecclesie et errore eorumdem.

An penitentia tenet implere penitentiam sibi iuncturam: *An tenet eam acceptare a sacerdote: di. xvj. q. 2. lib. 4.*

Quod soluit sacerdos eiusdem peccato: *di. xvj. q. 2. lib. 4.*

Quod soluit absolutio iteratio super eiusdem peccato conferat: *et vi clauum: di. xvj. q. 2. lib. 4.*

Utrum iure clauum ecclesie hoc potest hominem excommunicare: *et materia de excommunicatione latee apostolica tractata per duas questiones cum multorum dubiorum solutio: di. xvj. q. 2. lib. 4.*

Utrum cuiuslibet soli sacerdoti euangelico conferantur clauum in susceptione sacerdoti: *di. xvj. q. 2. lib. 4.*

Utrum penitentia peccati necessaria pro deo vel pro terminum vite habet: *De penitentia quod differat vel pro terminum vite habet: et periculosus est penitentiam differre ad extremum propter multas rationes potest haberi vera penitentia sic differre penitentiam peccati mortali: et ubi de iure dicitur homo sit libet alia immunitate: di. xvj. q. 2. lib. 4.*

De sigillo confessionis: et ubi peccatum cadit sub sigillo confessionis: *et quod relatione tenet sub sigillo confessionis: et ubi de confessione producta in testem: di. xvj. q. 2. lib. 4.*

Utrum confitens potest dare licentiam confessioni ad reuelandum confessi: *di. xvj. q. 2. lib. 4.*

Secrecus generalis confessionis: *di. xvj. q. 2. lib. 4.*

An reuelatio dicitur aliquid quod sibi innotuit sub sigillo confessionis: *et confessionem sit fractor sigilli confessionis: di. xvj. q. 2. lib. 4.*

Utrum peccatum dimissa redeunt in redeunte: *et quod peccatum sit redire: An ingratitude aggrauat peccatum mortale: et ubi non redit peccatum ad penitentiam merita mortificata reuolunt ad gloriam: di. xvj. q. 2. lib. 4.*

De peccato indigne sumerit encensum vide in eucharistia

Confessio

Penitentia

Penitentia: quere in peccatum

Perfectio

Perfectio simpliciter dupliciter accipitur: *di. 2. q. 2. lib. 4.* An deo sit perfectio: *Ubidem: Item di. 7. q. 3. lib. 3.*

Perfectiones creaturarum quod continentur in deo: *exemplariter eminenter et di. 1. q. 1. lib. 4.*

Perfectio creature an distinguatur a creatura: *et an ab eterno distinguatur a deo: di. 1. q. 1. lib. 4.*

Perfectio quid est: *di. 1. q. 1. lib. 4.*

Perfectio infinita dupliciter est: *di. 1. q. 3. lib. 2.*

Persona

Persona quid est: *di. 1. q. 1. lib. 3.* Item *di. 1. q. 1. lib. 3.* Item *di. 3. q. 1. lib. 2.* et quod differunt idem idem/ suppositum persona: *Ubidem: Item di. 1. q. 1. lib. 3.*

Anima separata non est persona: *di. 1. q. 1. lib. 3.*

Persona quid significat primo: *An sit unum vel unum uersale ad personam creatam et creatam: An sit relatiue vel secundum substantiam: di. 1. q. 1. lib. 4.* et quod est de: *et fm substantiam et relatiue: Ubidem.*

Aliquid unum personarum dupliciter: *di. 1. q. 3. lib. 3.* Possit uel priuatiue: *et quid est personarum et.*

Potentia

Potentia multiplex: *Ana quod fuit in ipso: ut glorie marie: Stephano: di. 1. q. 3. lib. 3.* Item *di. 2. q. 2. lib. 2.* et de repletionem celli empirit per angelos.

Potentia

Potentia quere in noticia

Precepta decalogi: quere in decalogis.

Predicamentum

An deus sit in predicamento: *Plura circa hoc tunc agitur doctor de materia predicamenti: tangens fere totam materiam vniuersalem: generis scilicet speciei: differentie et per totam distinctionem octauam: lib. 4.*

An simpliciter simplex sit in genere: *di. 1. q. 2. lib. 4.*

Quomodo conceditur eandem rem positi in diuersis predicamentis: *di. xvj. lib. 2.*

Subiectum

Quod ad quod sentiam res subiecti predicati: *q. 1. prologi: et ubi est in subiecti predicati pulchre explicat: lib. 4.*

Subiectum primum est: *q. 2. et 4. prologi: et ubi est de ratione primum subiecti: q. 1. prologi.*

Homina et verba dicibilia de deo sunt multiplicata: *Item de verba dicibilia de deo sunt multiplicata: ubi ponantur quae predicantur de deo: di. 2. q. 1. lib. 4.*

Predicabilium de aliquo: *et quodam mediate: et de dem immediate solum dicuntur: di. 4. q. 1. lib. 4.*

De quod potest vere dici plures vel plura simpliciter cum determinatio carnis goremata: *di. 2. q. 1. lib. 4.*

Plura suppositi quod predicantur: *di. 4. q. 1. lib. 4.*

Utrum hoc predicat de deo ceteris hominibus: *di. 7. lib. 3.*

Predicari vniuerso dupliciter accipitur: *di. 7. lib. 3.*

Comotare accidentaliter quid est: *di. 7. lib. 3.*

Inuentarium Generale

Predicatio accidentalis quid est. Et quid est accidentalis predicari: di. 7. lib. 3.

Deus est homo an sit predicatio essentialis vel accidentalis: an per se vel per accidentem: di. 7. lib. 3.

An homo sit species specialissima: di. 7. lib. 3.

Deus et homo an sint termini disparati: di. 7. lib. 3.

Prescriptio quid est. De eius tempore. Quid ad eam requiritur. Quomodo fit prescriptio. Et similia hanc materiam concernentia: di. 15. q. 14. lib. 4.

Preslatio notia qua subditur: et significat: di. 25. q. v. lib. 4.

Preslagium differunt preslagium de lulo. Quomodo demon de ludit hominem: di. 8. q. 2. lib. 2.

Primitas primitas est multiplex. Et aliqd esse subiecti primitum multipliciter intelligitur: di. 3. q. 1. lib. 1. Item di. 22. q. 3. eiusdem. Item di. 1. q. 2. lib. 2.

Propositio propositio p se nota quid est: q. 1. plogi. Item q. 6. plogi. Item di. 3. q. 4. lib. 1. Propositio scilicet demonstrabit quid est. Quotuplex. Quid ad eam requiritur: q. 2. plogi.

Propositio fit per se primo modo et secundo modo quid est quomodo differunt: q. v. plogi. Propositio est multiplex: realis: vocalis: et di. 1. q. 4. lib. 1.

Propositiones multe exponit di. 2. q. 4. lib. 1. et q. 3. lib. 2. 6. Quid p se calcitrat: alibi p accidens calcitrat: quod procedit: et q per p accidens quibus dicitur datione: p p sines si rei di. 2. q. 2. lib. 1. de se a sit p se nota di. 3. q. 4. lib. 1.

Deus generat deum an sit pcedenda. Item de suppositione multiplici multorum noim in diuina respectu diuersorum predicatorum: di. 4. q. 3. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1. An hec sit p de se p se sit? et significat: di. 4. q. 2. lib. 1.

Natura diuina est homo: an sit concedenda. De propositionibus que conceditur per communicatio nem idiomatum: vide di. 7. lib. 3.

Ad naturam propositionis affirmatiue quid requiritur: di. 7. lib. 3.

Christus inceptus esse ille homo: homo factus est deus quomodo conceditur: di. 7. lib. 3.

Essentia diuina est incarnata: an sit pcedenda? et quater. Item natura diuina est nata: di. 4. v. et 2. lib. 3.

Quid intelligitur illa compositio: res pcederata sive licet a. vel. b. et. di. 12. lib. 3.

Christus secundum hominem pcedit? esse filius dei. Item ipse secundum quod homo est persona an sit pcedenda. di. 12. lib. 3.

Christus secundum humanitatem est creatura: christus est creatura: an sit pcedenda. di. 11. lib. 3.

Quid propositio de pterito sua est necessaria: falsaverro impossibilitatis. di. 1. q. 3. lib. 2.

Ad hanc puationem anexa quod pcedit. di. 12. q. 2. lib. 2.

Proprietates accipit multiplex: di. 12. q. 2. lib. 1.

Proprietas quid est: di. 12. lib. 3.

Prudentia et moralis philosophia quod differunt: prudentie multiplex acceptio: q. 1. plogi.

Actus prudentie quid est? similia: di. 12. q. 1. lib. 5.

Prudentia quod est qualiter regulari ipmetur quid est actum regulare. di. 23. q. 1. lib. 3.

Prudentie quod triplex acceptio: et a philosophia moralis distinctio. di. 23. q. 1. lib. 3.

De prudentia vide latius in uirtutibus.

Quantitas. An quantitas sit actus inherens rei quate. di. 12. q. 4. lib. 4.

Ratio feminalis. Ratione feminalis. Ratione recta. Ratione recta: quere in uirtutibus.

Rapina. Rapina: quere in furto.

Rectitudo actus. Rectitudo actus: quere in actus.

Reditus. De emptione reditus. di. 25. q. 12. lib. 4.

Referre. Uide in actus. Referre aliquid in fine debitis continetur multipliciter. di. 1. q. 1. lib. 1. Sicut non referre continetur tripliciter. ibidem. Quod minus debet referre actus suos in fine debitorum. ibidem. Item di. 24. lib. 2.

Relatio quid est. De relatione aliquid in fine debitis continetur multipliciter. di. 1. q. 1. lib. 1. Sicut non referre continetur tripliciter. ibidem. Quod minus debet referre actus suos in fine debitorum. ibidem. Item di. 24. lib. 2.

Relatio quid est. De relatione aliquid in fine debitis continetur multipliciter. di. 1. q. 1. lib. 1. Sicut non referre continetur tripliciter. ibidem. Quod minus debet referre actus suos in fine debitorum. ibidem. Item di. 24. lib. 2.

Relatio quid est. De relatione aliquid in fine debitis continetur multipliciter. di. 1. q. 1. lib. 1. Sicut non referre continetur tripliciter. ibidem. Quod minus debet referre actus suos in fine debitorum. ibidem. Item di. 24. lib. 2.

Super libros sententiarum

An relatio relatiui supponit pro terminis vel rebus: dist. xxx. lib. 1.

Item prius numerale an sit relatio realit ex natura rei: dist. xxx. lib. 1.

De relatione rōnis plura vide: dist. xxxv. q. 4. lib. 1.

Relatio quō est principiu agendi: quō ad eā est materialis: quō fundat relatione: dist. vi. q. ij. lib. 4.

Relatio realis quō: de filtratione in xpo spāte eter na: an sint relationes reali distincte: dist. 8. lib. 5.

Relatione nō distinguit ab absoluti: nō est p̄ primū p̄cipiū: nec includit contradictionem: dist. i. q. i. lib. 2.

De quidditate relationum sine respectu: opinio nes tres: dist. i. q. i. lib. 2.

Differunt relatio extrinseca & intrinseca: realit & rationis: dist. i. q. i. lib. 2.

Reliquie.

Reliquie sanctorum quare honorantur: & an olim fuerint partes sanctorum: dist. xv. lib. 2.

Respectus are

Differunt respectus are & significare: dist. i. q. ij. lib. 4.

Respectus

Respectus: quere in relatio.

Resstitutio.

Utr restituere sit aliqd p̄ntē p̄ quā p̄ntē dimittit

Resstitutio quō est: sit de necessitate salutis: quō restitutiō est & cui: de mora q̄ p̄cedit in restituōe: q̄ tenentur ad restituōem: quō fieri debet: q̄ sunt restituenda: dist. xv. q. 2. lib. 4.

De adultera q̄ genuit ab adultero: de artifice pauperem: & quō tenet restituere instrumenta artis sue: & similia multa: dist. xv. q. ij. lib. 4.

Qui sunt ceteris preferendi in restituōe.

De vagis restituōib⁹ cui fieri debet: dist. xv. q. 2. lib. 4.

Utr oēs fures & raptores eorūq̄ participes teneantur ad restituōem oim rerū ablatarū a suis dominis: q̄ntio hac late explicatur: de vponib⁹: filijfamilias: familia & multis similibus: dist. xv. q. 3. lib. 4.

Item de participantib⁹ cū furib⁹ & raptorib⁹: de scienter comedentib⁹ aut emētib⁹ aliena: de lignis ex allu sione: de reb⁹ iuentis: de naufragio: icendo &c. ibidē

Utrū auferens suum vel quod sibi debetur: tenetur ad restituōem: dist. xv. q. 3. lib. 4.

De restituōe ablatoy in bello plura hñtur: late m̄tū: dist. xv. q. 4. lib. 4.

Item de incendentib⁹ ecclias: comodantib⁹ instrumentū bellis: & hoies &c. multa.

Utrū hñtes ipale diuū & subditos: teneat oia restituē: si quō subditos aggregauit: puta p̄ caens/feras/exp̄sas/ p̄hibēdo captiōes ferarū: p̄cipiū: dist. xv. q. 4. lib. 4.

Frangentes pedagia si tenentur ad restituōem: dist. xv. q. v. lib. 4.

Utrū ministri iusticie exacta a p̄ribus p̄pter act⁹ iudiciales tenentur restituere: & iusticia partib⁹ gratis ministrare: dist. xv. q. vj. lib. 4.

Item de excoicantib⁹ contra iusticiā. Item de crimine consensiois.

De restituōe actorū/advocatorū/teſtū &c. Item de p̄dētib⁹ leges iūq̄ ibi late v̄dicid̄ bec quō d̄ p̄ōis iudiciali b⁹.

Utrum p̄ficientes ad officia/ dignitates vel beneficia personas insufficientes teneant dāna recep̄ta: dist. xv. q. 7. lib. 4.

late explicatur bec questio.

Utrū bñficiarij ecclie negligētēs onera eis iposita teneant fubleuata restituere: dist. xv. q. 8. lib. 4.

An clericus teneat restituere fruct⁹ in mortali receptos: an habens parromoniū sufficiens possit habere beneficiū: dist. xv. q. 8. lib. 4.

Utrum falsarius accēns aliqd p̄ bonū falsitatis teneatur ad restituōem acq̄rit dānicatōis: ibi de falsitate nūmismatis monete. Item de falsitate vocis operis: facti sermone: dist. xv. q. 9. lib. 4.

Item de validis mendicantib⁹ si teneant restituere

Item de questioib⁹ falsa p̄dicatib⁹ &c. Item de h̄y pocritis: de simularioib⁹: & sic de alijs. ibidem

Utr eligēs ad p̄tē denarios meliores ac p̄fari facies p̄tē lucrū teneat ad restituōem: dist. xv. q. 10. lib. 4.

Utrū fraudat⁹ p̄ximū in negotio mercatoris: v̄ labo re/ teneat fraudato dāna restituere. Late tractat bec q̄ntio cū multoꝝ dubioꝝ solone p̄cernitū mām emptionis: venditiois: locatiois &c. dist. xv. q. 11. lib. 4.

De restituōe depositi: dist. xv. q. 12. lib. 4.

Utr possidēs aliqd p̄ usurariā acq̄litiōem teneat ad restituōem: bec mā de v̄sur; m̄tū late dēminat q̄ m̄tū toꝝ dubioꝝ p̄ticulariū solone: dist. xv. q. 13. p̄ totum.

Utr hñtes censurā vel redit⁹ annuoꝝ vel ipales ante vitalicia teneat ad restituōem hñis v̄dētib⁹ seu donantibus: de tractu restituōis & censurā late habetur: dist. xv. q. 12. lib. 4.

ibi de vitalicijs p̄cariorū &c.

Utr acq̄ritum p̄ turpe lucrum sit restituēdū. Item de ludo alearū: si acq̄ritum in eo sit restituēdū. Item de ludo scacoꝝ quib⁹ liceat: de vadiantibus an licitacrarū sit restituēdū: de colubarijs: dist. xv. q. 13. lib. 4.

Utrū titulo p̄scriptiois acq̄rita sint in foro p̄ficientē restituenda: dist. xv. q. 14. lib. 4.

Utr teneat restituere rē p̄ntē q̄ fuit si mora restituenti q̄d de eo q̄ facit fugere debitorē: dist. xv. q. 14. lib. 4.

Utr dānicās p̄ximū in bonis com̄tis teneat ad restituōem. Item de hōicidij: de medicis negligētib⁹ infirmos: dist. xv. q. 15. lib. 4.

quō teneat ad restituōem & quō.

Utr nutritiois aialia p̄ q̄ ceri dānicat⁹ teneant ad restituōem dāni illatū: dist. xv. q. 16. lib. 4.

ibi de colubarijs

Utr dānicat⁹ aialia in fama teneat restituere dāna hac occasione illata: dist. xv. q. 17. lib. 4.

Item quō se h̄bit: & r̄dēt: cui ipsonū crimē v̄t: in publico: q̄d occultū ē: late habet de restituōe fame. ibi.

Utr dānicat⁹ p̄ximū in bonis sp̄ialib⁹ teneat ad restituōem dānicat⁹: quō aia dānicat⁹ in sp̄ialibus: quō p̄t fieri restituō: ibi de seductib⁹ virginē: de infidētib⁹ p̄udicite mulieris: de sp̄dētib⁹ ab iſegru religionis: de inducentib⁹ ad p̄nā: de dānicante per malū consiliū &c. dist. xv. q. 17. lib. 4.

II. Sacramentum.

In sacro noue legis fuit cāe effectiue gr̄eian in eis sit ponenda virtus spiritalis: dist. i. q. 1. lib. 4.

Sacrm̄ qd est: sacrm̄ multiplex acceptio & distinctio quid est de rōne sacri: dist. i. q. 1. lib. 4.

Sacri effectus quis est: dist. i. q. 1. lib. 4.

Logruētia institutiois sacroꝝ p̄ reparatōe hois lapsi p̄ q̄libet tpe post lapsum non ante: dist. i. q. 1. lib. 4.

Sacra instituta vt sunt signa: & vt signa efficacia qd est quō differunt: dist. i. q. 1. lib. 4.

Sacroꝝ efficacia vnde surgit: dist. i. q. 1. lib. 4.

Quē est sacroꝝ efficacia in causandō: dist. 2. q. 1. lib. 4.

De sacroꝝ p̄tib⁹ in integratib⁹ fuit: dist. i. q. 2. lib. 4.

An sacra veteris legis (& q̄) vulerit grām gratificatōem ex opere operato: dist. i. q. 3. lib. 4.

Sacra veteris legis & que explatiois quos fuit effectus: dist. i. q. 3. lib. 4.

Sacra legis nāe q̄ & quō fuerit: dist. i. q. 3. lib. 4.

De nēitate sacri circūfōssiois & eius institutioe p̄rit & effectū: quō fuit data: an data fuit m̄tū maicū: an

Inuentarium Generale

Et tenebat ad eam purgati ab originali: quod dicitur danda fuit: de cetero lapso: de cessante circumscriptione: di. 1. q. 4. li. 4. De legali cessatione: de primi obligatione: de facta: cto petri: et pauli: di. 1. q. 4. li. 4.

Sacros non leges inferius septenari? ordo de suffi clerici: institutio: perfectio: Jbis de pfectioe aliar aliar: antez post chusli motem: di. 1. q. 1. li. 4.

Sacra hnt efficacia ex passioe xpi: di. 2. q. 1. li. 4. De sacros duracione et pmanencia: di. 1. q. 1. li. 4.

Sacramentu et res sacri differunt: di. 1. q. 2. li. 4. An malus minister conferendo sacramentu in mortali peccato peccet mortaliter: di. 1. q. 1. li. 4.

Sacramento aliqua sunt iterabilia: aliqua non iterabilia: aliqua impuntur caracterem: aliqua non que sunt illa: di. 1. q. 1. li. 4.

Sanctitas: sanctificatio.

Sanctitas multiplex est: et sanctificatio fit multiplex ceter: di. 3. q. 1. r. li. 3.

Sapientia.

Sapientie multiplex acceptio: si est vnus habitus vel plures. q. 8. prologi.

Sapla genitur igetra accipit mltiplr: di. 3. q. 1. li. 1. Sapere quomodo accipitur: an essentialiter: an personaliter: di. 1. r. q. 2. li. 1.

Satisfactio.

Satisfactio quere in pnia: di. 1. r. q. 2. li. 4.

Scacus.

De iado scacop vide in lud? de di. 1. r. q. 13. li. 4.

Scientia.

Scientie multiplex acceptio. Quid est scientia: quid est scientia proprie dicta. q. 1. r. 1. prologi.

Scientie totales an sint vn? habit? numero. q. 8. prologi. An de creditilib? pot? haberi scientia. q. 1. r. prologi.

De quo potest haberi scientia. q. 7. prologi. Scia practica et speculativa quid est: quod differat: quod notificat: de fine cordde: et quod accipit scientiam cum sic diuidit in practica et speculativa: di. 1. r. q. 1. li. 1.

Scientia realis de reb? quid est: di. 1. r. q. 4. li. 1. Scientia dei que in deo: di. 1. r. q. 1. r. q. 1. li. 1.

De futuror? ptingentis scia dei: vide late: di. 38. li. 1. Scintilla rationis.

Scintilla rationis: quere in anima.

Semen.

Semen roe seminales quod differunt: di. 1. r. q. 1. li. 2. De vtroq? late habet ibidem: ad quid ponit semel Item de processu qui fit in generatione. Ibidem.

Signum efficax.

Signum efficax quid est: di. 1. q. 1. li. 4. Significare

Significare quere in imposito significare

Sylogismus.

Et forma sylogistica tenet in diuinis sicut et in creaturis: di. 1. v. q. 1. li. 1.

Simplex.

Simplex et simplex quid est: di. 1. s. q. 1. li. 1. Quod aliter et aliter deus est simplex: agel? et vnde simplicitas conuenit alicui rei. q. 7. Ibidem.

Symonia.

Symonia an sit pcepto heresio maximu peccatu di. 1. r. q. 2. li. 4. vide in hereticis.

Sunderitis.

Sunderitis quid est: quod sunt eius effect? in quo suble cap: an potest exirgu vel impediri: di. 1. r. q. 1. li. 2.

Synonyma

Synonyma accipitur multiplexiter di. 1. q. 1. li. 4. Verbu et fili? an sint nota sinonima di. 1. r. q. 1. li. 1. Synonyma que sunt di. 1. r. q. 1. li. 4.

Spectes

Optimo de ponedo spes vel non ponedo spes taz in sensu que in intellectu cu rnsione ad rationes: autocitate et multas apparetas experientias late tractatur di. 1. r. q. 1. li. 1.

Speculatio.

Speculatio quere in noticia

Specus.

An sit virt? et hologic? distincta a fide et charitate fides duplex acceptio: act? spei: distinctio spei: obiectu spei: an sit in vnica spei respectu ois sperado: act? spei quod est merito? in bicitu spei quod est illa di. 2. li. 3. An fides et spes sunt vere virtutes et perfecte di. 1. r. q. 1. li. 1. Alia vide in virtus r.

Spiritus sanctus.

Spiritus sanctus: datus: inspiratio: missio: illapuerz.

Status.

Status incipientium: proficientium: perfectorum: quomodo differunt. di. 1. r. q. 1. li. 3.

Status innocente

Utriu in statu innocencie fuissent tm electi gentis: et hi in gra confirmati. an fuisset eque numer? viroruz et mulieru: an sexuu comixtio: et qualis an corpis ite: gruas cu gru sine dolore. di. 1. r. q. 1. li. 1.

Item si fuissent genti reptubi et mali. ibidem.

Utrum ho in statu innocencie habuit gram gratia: ceter: ad quid sibi data fuit cu erat peccator? di. 1. r. q. 1. li. 1. Quas virtutes tunc habuit. ibidem.

Subiectum

Subiectum quere in predicatum.

Subiectum scientie.

Subiectu theologie quid est: subiectu scie: subiectuz attributiois quid est: diuina subiectu obiectu icie: quod scia hz subiectu: quod subiectu ceter passionem. q. 8. prologi. Ibidem subiectum predicationis et impletionis quod modo differunt r.

Scientia aggregatiue an habet vnum subiectum vel non: si non: quot. q. 1. r. prologi.

Succellium.

Res successiua quid est: quid dicitur successiuz di. 1. r. q. 1. li. 1.

Succubus: incubus.

Quid tenedu de succubis et incubis. di. 1. r. q. 1. li. 2.

Superbia

Supbia spes quatu. di. 1. v. li. 1. cu notificati de singulaz et q? supbia multiplex accipit. di. 1. v. li. 1.

An superbia possit separari ab inuidia. di. 1. r. q. 1. li. 1. Superbia quid est. di. 1. r. q. 1. li. 1.

Suppositum.

Suppositum quere in persona.

Suppositio.

Suppositio terminor? in diuinis est multiplex: et q? termini diuerlimode supponunt. di. 1. r. q. 1. li. 1. q? certe ponit regule. Jre di. 1. q. 1. li. 1. Jre di. 3. q. 1. eadem: de hoc vide latius in predicatum.

Suspectio.

Suspectio triplex. di. 1. r. q. 1. li. 4.

Theologia.

Theologia quid est: de quibus: de jeno subiecto: Si vnu vel plura: si habit? theologie sit vn? numero. Theologie multiplex acceptio. q. 1. r. q. 1. r. prologi.

Super libros sententiarum

Theologia an sit practica vel speculativa. Vbi de habitu theologico. q. xi. r. xi. p. i. o. l. o. g. i.

Temperantia.
Species temperantiae quae sunt. di. 34. lib. 3.

Temperatio.
An oēs peccati habitus oriatur ex temptatione. Temperatio multiplex acceptio: cuius est temperantia: quis finis temptationis: et similia de temptatione di. 24. lib. 2.

Tempus.
De quidditate temporis: si distinctum a motu: quomodo res mensuratur respectu temporis multiplex acceptio: di. 2. q. 1. li. 2.

Temporalis.
Differencia inter eorum temporalem et eternam: Quid dicitur eternitas. di. 2. q. 1. lib. 2.

Temporalitas.
Clericus an possit testari de bonis ecclesie. di. 15. q. 8. li. 4.

Temporalitas.
Timor multiplex acceptio: distinctio: notificatio: timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

Temporalitas.
Timorū differentia: si quis contrarietas charitatis: an sit bonum ipsius sancti: quomodo timor bonus vel malus: et in istis sapientie: de eius subiecto di. 35. lib. 3.

licitate subiectae de p[ro]prietate: et quomodo est assignata re p[ro]prietate: an sit ad aliquid: si aliquid acquiritur: di. 33. q. 1. li. 3.

Temperantia.
De bonorum fructibus: et virtutum necessitate ac eorum de a[nt]i-
quibus moralibus et theologice distinctio: quomodo sit virtus
quod notificant: an maneat in p[ro]prietate: di. 33. q. 1. li. 3.

Temperantia.
De bonis spiritibus sanctis: di. 34. r. 3. p. 3. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus p[ro]prietatis: de virtutibus: di. 33. q. 1. li. 3.

Temperantia.
Virtutis moralis gradus: quomodo: di. 33. q. 1. li. 3.

Temperantia.
Virtus heroica quid est: di. 33. q. 1. li. 3.

Temperantia.
Quomodo hinc vna res sit virtus: et hinc oēs: di. 36. lib. 3.

Temperantia.
De virtutibus virtuosorum: si se repugnantes: pietate: di. 36. li. 3.

Temperantia.
An sit charitate possit hereticus: p[ro]prietate: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De quidditate virtutis: et eodem subiecto explicitio: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

Temperantia.
De virtutibus: actibus: virtute quod ad eum requiritur: di. 36. li. 3.

¶ Sinit inuentarium generale.

**Gabriel super primò
sententiarum**

Charensis heinrici bebeli Iustingensis ad facer-
 dotes pro studio sacrae lrae z utilitate huius opus.
 Discite sacros libros christo deuote sacerdos
 mystica sit fidei noscere cura tibi
 Pellege que veterum decreta fidelia patrum
 Admoneant fieri dogmata christi genum
 Instruere ut possis psalm qd tramite pergens
 Scandat in eternas stelliferasq; domos
 Pasce tuos agnos celestis neclare dulci
 Doctrinae. z fidei sana alimenta dato
 Nam si triste lupus stabulis disperit agnos
 His comes accedes regna tremeda stygia
 Discite sacros libros christo deuote sacerdos
 mystica sit fidei noscere cura tibi.
 Nec pro admittas veteres pectora nummi
 Detineant studium possideantq; tuum
 Nummi quos releuent potius p inania venti
 Quam perdant animam progeniesq; dei
 Discite sacros libros christo deuote sacerdos
 mystica sit fidei noscere cura tibi.
 Sed fuge mortifere venenis molissima castra
 Nec studium meretrici imperiosa regat
 Inuitus ite comites fugias p iuria ritas
 Et libertasq; pcul cedat z omne nefas
 Discite sacros libros christo deuote sacerdos
 mystica sit fidei noscere cura tibi.
 Nec te sollicitent summis in montibus vsq;
 Et vos siluestres ruricolaeq; fere

Apostrophe ad presens opus.
 Quid facies igit diuina volumina patrum
 Senaqs pellagitor: que tenet iste liber
 Inuenies etenim sancta salubria docta
 Effundat gabriel dogmata rite tibi
 Si no furdus patulas si aduerteris aurea
 Atq; freques studij inuigulare velis
 Nec pceps vnq; facile es casurus in vltim
 Errorum fidei. hereticasq; luem
 Et tibi subiectos sana ratione gubernes.
 Tandem qd fugias qd ve queraris habes
 Inuit grates reueras Sabraeli lectori amice
 Quia tibi tanta tulit munera tanta dedit
 Ingenio nunq; proprio pssus. At ille
 Laud vnq; laudis ambitiosa erat
 Lapsus. sed que longis ambagibus essent
 In incinde a doctis euigilata sophis
 Nullius offendens nome. veneratus honore
 Abstrico. cunctos qui docuere fidem,

Ex Tubingensi. scilicet. Kalendas
 Maias. Anno. 1502.

Celso.

Ad collectos huius lectores oratio soluta Henrici Steinbach sacre
 theologie professoris.

Admirantur nulli fallax plurimi qd tantum ego aggredieda mibi hac puincia destinauerit: vt incuba-
 tiones fetidissimas venerabilis z eritimi magri Sabraelis Biel sacre theologie licentia ad coem
 studij profectus oblectatione etire pro virili facia. En audeo dicere qd: qd temere z forte q
 dam/ aut arrogancie cupiditate id fiat. Sed temeritate ratione/ forte destinatione/ arrogancia
 sine iusto exterminare oportum est/ pro digna collectois laude z iusta meipsum defensione. Si qd et? se-
 per fuit iudicij nulla in re magis elaboradu fore/ qd vt ab animi nobilitate p desidia atq; fozocidia a vere sa-
 pientie gustu/ in insate arrogancia/ nullo pacto qd degeneret. Idq; sibi potissimum tenuit vt vnde cumq;
 posset veri animi cultu/ z multigenay artium disciplinas compararet: procul itaq; z de vltimis finib;/ vere
 humilitat; fundamina habere curauit: qd pcellere honestat; specimen ac scitimonie puritate pferendo/ pro-
 phanas auris laudes pomposeq; vacationis scoiaz in exterminandisq; propulserit horozu sibi fuit z inde-
 tudini maxime: talismodi verbor; phaleras pati: qd vanitate afflat z charitate lacerat honoz suus pxiomoz
 salus: iudicij fozasse vbi. Sz his comptu qd eu im? z forte/ vt vulgo dici solet/ explosauerit. Ilic diui no
 timoz: Gregozij aplice: suos qd edidit libellos: du ad iucm in humanis vita ducet: vere humiliat; amoz
 in luce prodire vetuit. Ilaud qd iudice stimulis puer: fraternu hoirebat profectus qd oib; oia fieri/ cu aplo/
 cunct; posthabuit: anbelo sitiuit sps. Quin pot; qd totus humiliat; dedit: supplectile p puzia: penula
 z lacera iudicare non erubuit. Et in comparatide alioy sua nil esse clamauit. Sz pto pstativri scitum: qd
 Innoctio aplice pfecto scribens: ait. Sz expositionem sczi. Pro vobis transmitti voluiss; vestro studio
 congaudem. Sz si deliciofo cupit; pabulo faginari: vestri comparior. Tu gustum opuscula legito: z ad
 coparatione ille/ similitudinis nostru furfure no qrat. Et certe dixerim z alta me repositu teneo: qd ama-
 ras: qd idgnabildas ab eo verbor; suscept glebas: qd tot; supuit: tabes pallui du nuncq; sar; pro meris
 laudat; sacri canonis masse expositione: qua in nostro Tubigeni. edidit grynmasio: ruc iperfecta prolixo eo
 infico z irredigto: me in mudi destinasse: ac impiole multiplicacioni commedat; factio. comperit. In di-
 gnu ceteru: sese butice opus titulo decoiar: eo qd de suis/ vt inq; nulla vel minima: s; qd a maiorib; dige-
 ra coperit/ calamo designauit. Errata si qd sumt ignozia: pprie: bndicta no maiorib; huius sps dedicat.
 Sic lic qd serie magna qst nulla pssauit: cu illustri viroz z doctoz facta: ronus trinita libauit. Sz pre
 didicit z fermone illud libero. sup Abalach. c. iij. Si qd doct; in lege pot alios erudire non debz sibi at-
 tribuere: sed pum qd as agar deo a qd oia: deinde sacerdotib; ac magistris a qbus doct; et alioq; penuria
 maledicet. Si aut largitore dei intellexerit: his per qd a deo eruditus est se humiliauerit: z in hoc dei

cibos itulerit: id est scripture alimēta populis minifrauerit: mādabit de⁹ nubib⁹ suis vt pluāt sup eū im-
bit: ierepabit etiā pro eo p⁹trarias potestates: nec erit sterilis vinea in agro: sed auferet ei iocunditātē. Et tā-
tam ex humilitatē merito p⁹cequit britūdinē vt oēs gētes et cūcte p⁹ circūttū natiōes: dicā eū beati: atq; in
terra: id est doctrina seu fertilitate doctrine illi⁹ desiderēt habitare. libet ille: et iocūditūsimā p⁹lalteriū cū ci-
terā p⁹sonātiā quā potēs facti q⁹litas tollit ad astra. Sapientiar dicitū esse reos salua pace oīy. Et laet deo
resse et hōie: q⁹ factaz. Iarū non inuine gnarus/ docturus in lege dñi. diuino flammī matorūq; accurate
adimētioni laudes dedit et grās cecinit: q⁹ cū paupculavel saltē aliqd alimēti litterariū in dñi hōreū fer-
re potuit. Et a prop⁹ mādauit dñs nubib⁹ suis vt pluāt sup eū imbrē grarum: q⁹ habēt dabit et abūditate
et lucifig⁹ pot⁹ sergat⁹ p⁹tātib⁹ p⁹trarijs: tantā ex humilitatē merito nactus est bñdictionē vt cūcte p⁹ oībē na-
tiones doctrinaz suaz imbrē p⁹diū cupiāt. ¶ Cū enī post retroactos labores etiā p⁹nti canonis ep⁹tdoma-
tione secū bulci ludēs p⁹teplationis susurrō: tā grādeus ediderat Sermologū quozq; magnopere p⁹fandū
e suis ad p⁹tim dñoguntinū et alibi declamationib⁹ elaboatū calcographozq; effigiationi pro virib⁹ vt po-
tuit adaptasset q⁹tes audis: et modicitatē mee nō insec⁹: statū ascellis man⁹ donare. Idēū ipōtūne opo-
tūneq; lacessit⁹ p⁹cuq; non floccipendaz infātia p⁹ssus opōtūm iudicauit: itez atq; itez p⁹teritis postha-
bitis, re arduā et difficultē nimis fractis humeris exptez nullitati p⁹rie ipōsitā suscipere: eiusq; sup sentē-
tias collectorū vt ipsemet aucto: ritulū p⁹notauit humilē p⁹missis: licet iperfectū adunare. Et certe coram
deo dicē aūm: spūs p⁹opt⁹ ē: caro autē s⁹irma: vt validūm ex retroactis laborib⁹ vit redimā. Et elle mihi
adiacj: posse nō inueni: labor ingēs: vit⁹ erigua. Itaq; āgustijs stric⁹. vndiq; qd eligerē ignozabā: p⁹pt⁹
enī didici q⁹ opofas: q⁹q; gūgāreas res ille efflagitē vires. Hinc nō ab re timere habui timore magno ne
sub onere iacē: si pueriles humeros maiesari tante subgero. Et regione vero nō mū⁹ vereri debui si tā
numerōsi hōj suationi repulsa dāre: ne opus t⁹ multis elucubratū laborib⁹ nō visum: nō absterium: nō
castigatū: nō p⁹summarū: sed frūcatū: sed mēdofus: s; viciatū: s; nullitati deditū alioz indusiarū in lucē p⁹-
deat. Ad cui⁹ p⁹hibitionē me collectorū p⁹ouoluit/ deuouit spōsione debita. Adiuuauit enī me in alte-
rante et supra p⁹teritoz non inemor: ne huicse collecta sua imp⁹ssioni tradā aut tradā p⁹sentia: nisi p⁹ me-
ritū et lecta iudicata fuerint ecclesie non obesse sed p⁹desse. ¶ C. redēs itaq; egovvendelm⁹ Steinbach inf
facre theologie p⁹fectores ac p⁹ubingensū gymnasiū ordinarios minimū p⁹ceptozis mei/ cui p⁹petuo me
deuini officio collectorū resolutū et clarū verborū stemate stric⁹: sed sentētiāz p⁹dere grauidū cōple-
ctens plurima paucis eccēse fidelū nō obesse s; p⁹desse posse plurimū: post ea q⁹ nūc ap⁹ lectis donaria plu-
rima: opulētissimāq; sacraz hāz copias statui. Non temere: s; ex ratione. Non casti: sed animi iusta desti-
natione. Non arrogāter sed humiliter idēū domus dei gasoph⁹ latio pro fidei orthodoxo illustratione a-
lriter et absq; rubore: s; nō sine ispirato labore destinare. Et p⁹perit lecto collectorē ip⁹ veluti apē ar-
gumētosiā: ita p⁹scōz vitoz illustriū aluearia sacroscāta p⁹lustrasse. Hūgonis de scō victore. p⁹etri lōbar
dē. Alex⁹. sanctor⁹ Bonauen⁹. et Tho. Rich. Sco. Durādī. Baluō. Decā. libolpōt. Slego. Adam. D⁹ta.
Lameracen⁹. et alioz p⁹not humana fert validudo. Ita inter nouos et veteres theologos sese mediū posuit
se: q⁹ nec illoz simplice p⁹sentū maiesariē: nec hōz magnificā hōruerit subtilitatē. Hinc factū est vt dū al-
teros imitari studuit: vituozq; generis optima decerpserit. Et enī inuenire apud singulos inigne aliqd et
precipiū qd non sit cōmune ceteris. Nec pōt ex oīb⁹ lib⁹ recte p⁹uincia delegisse p⁹opia: q⁹ oēs prius fa-
miliariter et in saltu q⁹daz non agnouit. Et urpe quozq; est theologo vni⁹ se theoz martitasse inuicis aliqd et
ip⁹ cello lucē ingenio. ¶ Agere itaq; opozter collectorū grās ingenies pro eo q⁹ factaz. Iarum aliqd q⁹
suaz lucubrationū fecit participes. Et alū p⁹sertim in q⁹bus et disputādū subtilitas et multiplex veri de tene-
bitis erua cognitio facile patet. Quozq; alterz ingenij alterz diligētē laudē habet. ¶ Tale itaq; lectorū vale
et ei cui⁹ opa effectū est. vt et ab ielē habeas elimatūq; castigatū/ nisi calcographus obertet. Jotationum
viciisitudines reddē. Et p⁹ubingē. gymnasio. Anno. 1501.

Prologus

Questio I prologi.

Epithoma parit' et collectio[n]u[m] circa quat-
tuor sententiaru[m] libros egregii viri magistri
Babelis Biel facit theologie licentiati be-
ne meriti / et facit litteraru[m] pitia admodu[m]
decorati / in almo et florifero Lubingen[s]i
gymnasio editu[m] / et prim ordinarie in theo-
logoru[m] scholis / partim in editi^o ab eodem
lectum et pluridatum. Prologus.

Propositu[m] nobis est atque imerto theologi-
ce vacare studio quo divina aspirate gra-
puerire possim? ad sapidat[em] v[er]i dei nostri
cognitione[m] q[ua] vera e[st] sapientia et sapida sci-
entia: h[uius] crescit in nobis dei cognitio[n]e[m] / crescat
et seruo: diuine charitat[em]: q[ua] sola nos / veluti pfectio[n]is
visu[m] / deo gratificat / p[er]icit / v[er]it[em]. Et qui scriptura
q[ua] ad cognoscent[em] deu[m] ducimur latissima e[st]. Est v[er]o
dispedito[rum] difficile et fere inutile: incipientes p[er]tinet
et in sacra theologia p[ri]mo genitus infantes in mare ta[m]
magis q[ua] spaciolosu[m] mittere. Ita p[ro]pter ad catholice
fidei exaltatione[m] et h[uius] d[omi]ni p[er]fici: mag[is] p[er] lum-
baru[m] p[er]fidei opus v[er]it[em] veluti apis argumen-
tosa et fectio[n]e p[er]fidei aluaris editit lib[er]os. f. iniaz
in quibus ordine ex q[ua]nto pariter et laudato theologia
dogmata apposit[em] eor[um] d[omi]ni testimoniu[m] gessit / et soni
redigit: vt opus n[ost]r[um] sit q[ua]ntu[m] lib[er]o[rum] numerositatem
enouere: cui breuitas collecta q[ua] q[ua]ntu[m] offert sine la-
bore. Talismodi doctrine ordinare et ordinis doctrine
debito / posteri sacra[m] s[an]ctar[um] amatores: et mag[is] v[er]itatis
exq[ui]sitores acutissimi adhibere: n[un]c t[em]p[or]e ad-
beret / et inuenit: q[ua]ntu[m] theologice et nonnunq[ua]m alias
scholastico more disputando circa ea q[ua] mag[is] in suo
ope mirifico coportatur. Et q[ua]ntu[m] vt var[iet]is et me-
dis etia[m] nonnunq[ua]m p[er]traris licet: et si ad eund[em] ten-
dat / et attendit sine p[er]tine[n]te necesse est et plurimu[m] odu-
cere experientia docet / p[er]ficere volente[m] et h[uius] eligere
re. Et tremulu[m] et incertu[m] viatoris h[uius] vagabundu[m] in
nullo solidari: mag[is] er[et] ar[et] q[ua]ntu[m] v[er]itatis / met[em] ar[et]re
re p[er]igat: ideo op[us] v[er]i p[er] doctrina[m] nobis magis famili-
are / p[er] n[ost]r[um] elegim[us] ea p[ri]ncipali[ter] / et in plurib[us] secu-
rari: alioz n[ost]r[um] iniaz / v[er]i op[us] v[er]i v[er]i fuerit ad-
ductum: deo teste cui deo[rum] patet: dicam[us] q[uo]d nullu[m] sane
et catholice scribent[em] floccipendim[us]: p[er]u[er]a nobis
temeritas ista. Et in dogmata veneramur / laudam[us]
et p[er]ficiam[us]: eius tanq[ua]m v[er]it[em] in v[er]i v[er]i laborat[em]
et p[er]ficiam[us]: q[ua]ntu[m] p[er]ficiam[us]: laudes imortales v[er]i
c[um] / semp[er] collectio[n]is et abbeuentionis n[ost]r[um] tenor[em]
me v[er]itatis coprobabit. Pugnabim[us] si q[ua]ntu[m] in castis
p[er]ficiam[us] / forte ea ab impugnat[em] / defedere valeam[us]:
alioz nullaten[us] fortalicia portet[em] tuadeo. Et
q[ua]ntu[m] in hoc scholastico exercitio me tanq[ua]m magistrus
p[re]fero: sed doctrinalis foci / itineris alius curret[em]
h[uius] ipe curro regula[m] b[ea]ti Augustini obseruatur[em] / cui
ind[em] de seip[so] / Non me pigebit sicubi hesito q[ua]re: me
pudebit sicubi erro d[omi]ni d[omi]ni. Et seq[ua]nt[ur]. c. iiij. qd
et corde cui eode[m] b[ea]to Augustino theologo[rum] ma-
ximo dicim[us]: Quisq[ue] h[ec] legit vbi parit cert[em] est p[er]-
grat mecu[m]. Et vbi parit h[esitat] / q[ua]ntu[m] mecu[m] vbi erro[rum] suu[m]
cognoscit: redeat ad me / vbi mecu[m] / reuocet me: ita in-
grediamur fil[ie] charitatis v[er]i / tendentes ad eu[m] de d[omi]ni
ostri. Querite facie[m] ei[us] / semp[er]. h[ec] ille. Et q[ua]ntu[m] ergo
nostr[um] p[ro]positu[m] est dogmata et scripta venerabilis ice-
ptonis n[ost]r[um] occa[si]o[n]e aglicyertiano indagatio[n]is aceri-

mi: circa q[ua]ntu[m] miaz libros abbeuentione. Et p[ro]p[ri]e
mus otio aspirate ductu circa p[ro]p[ri]e singulari di-
funtio[n]e / scholasticas mouere q[ua]ntu[m] d[omi]ni. Et vbi p[ro]p[ri]e
doc. scribit d[omi]ni / sua iniam et h[uius] accurate: et p[ro]p[ri]e
et in p[ri]mo. In q[ua] p[ro]p[ri]e / et lat[em] q[ua]ntu[m] in ceter[is] / scriptis
correspondent ad singlas d[omi]ni q[ua]ntu[m] d[omi]ni / et
resoluit. In alijs v[er]o p[ro]p[ri]e p[er] nihil scribit alioz no-
cop[er] iniaz a dicti doc. p[ri]ncipiu[m] no[n] deuitat: q[ua]ntu[m]
tero et clarissimoz viroz aluaris in v[er]i coportat-
re. h[uius] in labor[em] n[ost]r[um] / collectio[n]u[m] parit[em] et epithoma
placuit notare. Nonnunq[ua]m eti[am] recitabim[us] / et dicem[us]
aliq[ua]ntu[m] p[ro]p[ri]e suis p[ri]ncipiu[m] d[omi]ni p[er]t[em]: ta[m] et si doc. ipe op[us]
positu[m] sentire videat: vt scholasticas palestre mos h[uius].
Supposita in h[uius] oib[us] theologia p[re]statione / p[er] me
freq[ua]nt[em] repetita. Et ap[er]t[em] et mem[em] h[ec] mea colle-
cta et q[ua]ntu[m] sue doctur[em] / aut dicitur / fuerit em[er]dit-
ion[em] scie[m] matris eccl[esi]e et cu[m] alit[em] orthodo[rum] melius
sententis iudicio p[ro]p[ri]e subitico. Corrupta me tu
fuis in mia et charitate fra[us]: olen aut p[ro]p[ri]e no[n]
p[er]tingit caput meu[m]. Et h[uius] sicut p[ro] p[ri]o n[ost]r[um] infas
pia defenitio parit et renabili exultatio[n]e p[er]ficiam[us]:
logu[m] que doc. oib[us] lib[er]is p[er]mittit accuradam[us] et ab-
beuentionis assumim[us]. In q[ua] de tri[um] p[er] p[ri]ncipia q[ua]ntu[m]
de theologia in se in ordine admittit: et in ordine ad
obiectu[m]. Et q[ua]ntu[m] ca p[ri]mo inuestigat q[ua]ntu[m] noticia fit the-
ologia an scietia an alta. Et q[ua]ntu[m] scietia q[ua]ntu[m] v[er]itatis scie-
tie exvinitate subiecti q[ua]ntu[m] ar[et] d[omi]ni q[ua]ntu[m] de subiecto the-
ologie. Et q[ua]ntu[m] ca tertiu[m] q[ua]ntu[m] obiectu[m] circa q[ua]ntu[m] h[uius] fic
cum libet alterius scie[m] est p[er]t[em] vel p[er]fuculatio q[ua]ntu[m]
an theologia fit p[er]t[em] auct[em] p[er]fuculatio. Et q[ua]ntu[m] ca li-
bet h[uius] plures mouet q[ua]ntu[m] d[omi]ni scie[m] h[uius] no[n] oib[us] / d[omi]ni
falte p[er]ficiam[us]. p[er] eo q[ua]ntu[m] aliq[ua]ntu[m] s[un]t pure logicales: et in lo-
gica solute disputari: de multis pauca elicere. et vbi
doc. clarus est ad eius d[omi]ni remuere breuitate[m] a-
mo: suat. Et q[ua]ntu[m] p[ri]mo.

Quam sit possibile intellectu viatoris h[uius] et
bere noticia eundem de veritate the-
ologica. In illa q[ua]ntu[m] aucto[rum] p[ri]mo de-
clarat terminos: demde q[ua]ntu[m] de noticia res-
pectu dei q[ua]ntu[m] positu[m] haberi ab intellectu creato. Et q[ua]ntu[m]
respondet ad q[ua]ntu[m] d[omi]ni. Et q[ua]ntu[m] mouet dubia et soluit.
Et q[ua]ntu[m] ca p[ri]mu[m] describit tres terminos: scilicet intellectus v[er]i.
viator: noticia eundem: veritas theologia. Et q[ua]ntu[m] ca
p[ri]mu[m] articulu[m] notadu[m] p[ri]mo q[ua]ntu[m] viator est ille q[ua]ntu[m]
non est termino ad que[m] tendit. Sit aut[em] duo termini rona
lis creature. scilicet h[uius] final[em] et miseria finalis. Et q[ua]ntu[m] ca
ergo est d[omi]ni q[ua]ntu[m] nec b[ea]tis est nec ignitur d[omi]ni
Supponit aut[em] q[ua]ntu[m] noticia intuitus dei b[ea]t[em]:
et ita patet diffinitio: q[ua]ntu[m] sol[em] de puro viatore: hoc e[st]
de viatore q[ua]ntu[m] non est fil[ie] cop[er]h[em]d[em] p[ro]pter q[ua]ntu[m] h[uius] q[ua]ntu[m]
p[ro]p[ri]e q[ua]ntu[m] h[uius] et viator: v[er]i aut[em] semp[er] habuit noticia
intuitus d[omi]ni: p[er] h[uius] b[ea]t[em]: q[ua]ntu[m] a[n] e[st] in inf[er]ni crea-
tionis fuit b[ea]t[em] v[er]i p[er]t[em] in. iij. dist. xij. Et replicat
paulo in rapu q[ua]ntu[m] fuit viator: q[ua]ntu[m] nodum in termino: et h[uius]
habuit noticia intuitus dei: vidit em[er]t v[er]i sicut est nu-
de sine p[er]t[em] essentiali: vt v[er]i b[ea]tis Augustini? ad p[er]ficiam[us]:
sine in de v[er]i d[omi]ni. Et q[ua]ntu[m] hoc pot[est] dici vno modo q[ua]ntu[m]
in inf[er]ni rapu? Paulus no[n] fuit viator: sed vere b[ea]tis: si
cer sua b[ea]tudo no[n] fuerat p[er]ficiam[us]: q[ua]ntu[m] post rapu[m] re-
dit ad statu viatoris. Et h[uius] hoc no[n] placet p[er] eo q[ua]ntu[m] co[n]-
tinuatio sine p[er]t[em] p[er]ficiam[us] in aliq[ua]ntu[m] est rone b[ea]tudo[n]is.
Et d[omi]ni q[ua]ntu[m] paulus etia[m] in rapu fuit viator: sic
add[em] er[et] de descriptione viatoris v[er]i p[er]manet: vt sic
dicit[em] viator est q[ua]ntu[m] no[n] h[uius] noticia intuitus d[omi]ni: p[ri]mo.

*Et q[ua]ntu[m] fuit sim-
pliciter comp[re]h[em]sor
viatoris.*

Questio

I

prologi.

energet sibi possibile de potentia dei ordinata. Per
 primi excludit intellectus huius deum clarivideris. Per
 secundum excludit ordinatum quod non intuitiva dei non
 est possibile stare lege: sed de potentia absoluta. Per
 quibus per quod dicitur in Camerae. male notat auctores de
 notificatione intellectus viatoris. q. 1. art. 1. Per oppo
 situm sciri potest quod coprehensio: quod viator: quod coprehensio: ex
 opposito distinguitur. Per Camerae. scilicet terminum. Noticia
 evidens. Noticia scilicet scilicet quod evidens et scilicet scilicet sunt dis
 tincte. Noticia coplexa ppositioalis. In noticia inco
 plexa quod nec vera nec falsa in eo evidens vel non euidens.
 Evidens in primo venit noticie adheviue et
 mediate illa potest etiam attribui noticie ppositiois app
 henfiue. In q. ppositio aliq. dicitur evidens siue euidens
 et hanc et eo est: quod assensus est: est evidens: alioquin ois
 veritas necessaria esset evidens cuius contrarium verum est
 cui multe ppositiois necessarie sunt nobis dubie. In q.
 auctores hinc describit noticiam evidens adheviua. In q.
 est noticia adheviua in complexa: ex noticia incomplexa ter
 minos illi: vel alteri: ppositiois mediate vel imediate
 nata sufficere cauere. In q. dicitur illi: ppositiois
 immediate: ppositiois ppositiois p se nota vel prin
 cipalis. In q. dicitur alteri: mediate: ppositiois ppositiois
 demostriabilis. In q. materia late pfectus doctor: Lame
 racei. q. 1. art. 1. vide ibi p intellectum illoz quod dicitur: hoc
 valet ponit. Et etiam in illa descriptione non dicitur causa
 scilicet nota causari ppositiois: quod si de noticia p demo
 stratione acquiribile cauere: intellectus humano ipa eest
 evidens. Et quibus non esset causata ex noticia incomplexa
 finioz: sufficit tamen q. esset viuisser nata causari. In q.
 querit quod hinc se adiuncta noticia evidens et necessaria.
 In q. dicitur q. hinc se sicut terminum imprinetes: quod non ois
 necessaria est evidens: nec ois evidens est necessaria: vt paret
 de principis: p experientia nota. In q. dicitur paret quod se hinc
 adiuncta noticia evidens est scilicet. Nam noticia evidens se
 hinc in plusq. scia intellectus: aut p ueritatem aut alii: hinc
 viuisser. In q. dicitur philosopho positum: Nam illi sit tamen necessario
 riu. Euidens non etiam est principis. In q. dicitur ppositio euidens
 est ppositio p se nota. Et si enim evidens ppositio no
 ticia superior ad veritatem: nam ois scia est evidens noticia
 sit ois p se nota est evidens ppositio et non eodiuero.
 In q. dicitur est: de principis nota p experientia: cuius noticia
 est evidens: tamen scia nec p se nota. In q. dicitur si dicitur: Sed
 tur ex pmissis q. ppositio principis euidens se esset p se
 nota: quod scilicet cognitur: terminis cuius noticia incomplexa ter
 minos suoz sufficit ad causandum: noticia adheviua.
 In q. dicitur auctores: q. ad hoc q. ppositio sit p se nota redit
 tur q. euidens scilicet ex quibus noticia terminos: istius
 ppositiois. Hinc autem ppositio principis non scilicet nisi ex not
 cia fructuosa terminos: non sufficit abstracta. In q. dicitur
 tra ppositiois principis euidens ad min: vni: termi
 nus est noticia intuitiva: si illa mutaret abstracta
 non erit eade ppositio: quod non idem terminus. Et p sequens
 quibus noticia terminos: talis ppositiois principis
 euidens assensu et ita erit p se nota: p ois pimus
 picipiu. In q. dicitur Solutio. Per terminos ppositiois hinc non
 intelligitur signa metalla ex quibus ppositio scilicet notat
 ex subiecto: p dicitur: hinc intelligitur significare p il
 la q. res terminat: ac si intelligitur: de q. infra dubio scilicet
 sed ille res pnt intelligi intuitu abstracte. Ad hoc
 ergo q. ppositio sit p se nota redit q. euidens scilicet: siue q.
 res p terminos significare adheviua noticia intuitiva
 sit abstracta: p hoc pars sola. In q. dicitur In q. dicitur
 q. 1. art. 1. circa picipiu dicitur: esse p se notum non de:

bere pprie attribui ppositiois hinc rebz significat: p
 positione: ut sit sensus: noticia q. format: cognoscit ex
 nullis: alteri: extrinseca noticia tanq. a p se nota: de
 pender: ita q. ipsum naturaliter potest cognoscit: etia si nulla
 cuiusq. extrinseca noticia haberet. In q. dicitur Et
 illo sequitur q. dicitur p terminos intelligit acceptu obie
 ctive existente in mente fin vna opt. vt per q. 1. art. 1. d.
 uij. Et si fin alia opt. p terminu potest intelligi res p se si
 gnificata p extrema vni p q. non sit idem terminus in p
 positione de: est quia format: etia q. format: nos
 propt. quod illa qua format: bnt est p se nota: In q. dicitur illa
 qua format: nos: quod fin in p. p. p. nota qua nos forma
 mus non p se significat: dicitur: q. dicitur fin rationem absolu
 tam: p propria cognoscit: p statu illo non possumus.
 In q. dicitur ergo bene: dicitur: q. dicitur p se nota est p:
 positio ad cuius evidens sufficit extrema illi: ppositio
 nis vel quibus alia: idem tamen p se p. scilicet: de q. latius
 infra d. 1. q. 1. uij. Et in Camerae. q. 1. art. 1. Item in
 In q. dicitur dicitur q. 1. art. 1. Item d. uij. q. dicitur mouet dicitur.
 In q. dicitur tertio circa tertiu terminu. Noticia theolo
 gica. Veritas theologica est veritas necessaria viatoru.
 ad eterna salute habenda: hoc est: veritas theologica est
 veritas cuius noticia adheviua necessaria est ad salute
 explicite vel implicite: hinc vni vni: et ad adheviua. In q. dicitur
 dicitur explicite vel implicite: quod omnes veritates in canone
 bible contente: et ex eis in consequentia necessaria illate
 sunt veritates theologice: tamen non est necessarium ad salu
 tem q. explicite notantur. In q. dicitur sicut illa abaa duos
 filios habuit: et est autem necessarium implicite: sufficit
 enim ad salute credere in genere oia reuelata a deo in
 sensu p se nota scilicet innoto. Quia sit oia in canone bible
 preta esse. In q. dicitur hoc implicite credunt oia tibi p
 nota: quod implicite creditur: quicquid sequitur ad explicite cre
 ditu: etia vero consumptum. In q. dicitur descriptio veritatis
 theologice est stricta: notificat quibus largi: vt ois p
 positio seu veritas formatu: formatu: de deo vel etia
 de creatur: vt hinc reductione vel p se ordinat ad deum
 pura fin ratione gubernationis: creationis: conseruationis:
 iustitiam: redepctionis: et dicitur: veritas theologica.
 Auctores non pime acceptiois innotu: fin Camerae.
 scilicet dicitur plus fore ppria allegas ad hoc auctori
 tate Augustini qua et doctor hinc in fra. Sed ex illo d.
 cto Augustini sui intentu: pbare non potest: imo facit p
 doctora ptra dnm Innotu. veru dicitur dicitur de re
 frustra cocertat de noie. vide Camerae. vbi. s. q. 1.
 art. 1. q. dicitur scia valet: p intellectum doctoris. In q. dicitur
 illo sequitur q. dicitur veritas naturalis non sit theologica.
 vt de: est boni: vni: lapsus: intelligitur: q. dicitur etiam
 phisus demonstrat. in Metaph. Et p hoc veritates il
 le pntur ad metaphisica q. ad theologica. In me
 taphisica demonstrat demostriatione: q. in theologica
 propt. qd. In scilicet sequitur q. dicitur theologica alio
 sunt naturalis: notalia sit supnaturalis: cognite: tamen
 fide creditur: vt de: est tamen: de: est icarnat: et c.
 In q. dicitur dicitur ex hoc sequitur q. eade veritas pntur et
 ad diuersas scientias. Quo boni: intellectus notat dnm fin
 doc. q. scia accipit dupli. In q. dicitur non magis aggregare p
 collectione multoz pntiu ad noticiam vni: vt multo
 ru determinati ordinat habent. In q. dicitur scia content
 noticias adheviuas simplices: et complexas: et adhevi
 uas pncipioz: et solutionis: et reprobationis: error: et
 solutionis: fallax: argumentationis: distinctionis: et
 solutionis: fin quas acceptioem: et q. in scia est triplex

Nota. 1. Noticia evidens.

questio. questio.

Nota. 3.

Corol. 1.

Corol. 2.

Replica. Scientia

Questio

I

prologi.

modus procedendi. s. diffinitio/ b. diffinitio/ c. illatio/ d. ar
 gumetatio. Et hoc modo multi habent spem in genere di
 ffincti pnt dicere scia. Quis non sint resyna. ppter
 determinari. s. speciale ordinem que habent in se: non
 ad alia scibilia. Et illo modo dicitur veritas pot pntine
 ad diuersas scias etiam naturalis inuenta/ s. fm qd pot in
 diuersis hmoi scijs aggregatijs pbati vel oidi: i
 pot etia eade veritas esse pncipiu in vna scia/ pclusio
 in alia: sic pncipia iustice scie sunt pclusiones: pbate
 in arithmetica. ¶ Secdo accipit scia p simplici quita
 te/ pntu diffinito/ tra alios habet intellectuales scias: q
 modo eade veritas non pntet ad distinctas scias: q
 vni pclusionis no est nisi vna scia/ etia in ipa p diuer
 sas pmissas posset demonstrari: et scia sic accepta est
 vna res niero. ¶ Nota dicitur etia qd scia aggregatiue
 dicta multiplex pot accipi. tmo modo gnaliter vt au
 ctor dicit: p collectioe multaz notiaz/ plectaz/ z
 complexaz/ apphensiaz/ z adhefiaz/ actualiuz/ ha
 bitualiuz pntentiu ad notia vni/ vel pluriu certum
 ordinem habentiu etc. ¶ Secdo modo p collectioe notia
 riu adhefiaz pntentiu etc. ¶ Tertio modo p collectioe
 notiaz/ adhefiaz/ pntentiu necessariaz/ sive pncipio
 rum sive pclusionu. ¶ Quarto p collectioe notiaz/ p
 clusionu riu demonstrataz ta actualiu qd habituali
 ¶ Quinto soluz p collectioe habituu pclusionu demo
 strataz. ¶ Et sic hoc variat ratiu cu qrit. An notia
 naturalis ptophetice seu litozaz/ pphicaz/ sit scia: o
 bus illis modis scia est qd non collectiuu/ et posset
 dari exemplum in noie exercit/ qd alioq capis. p colle
 ctione homi riu ad vni coordinatoz: vel p collectio
 ne homi z iumetoz: quoz p collectioe oim aialiu z
 oim pametoz ad pugna reditioz: vt habet iuditiu.
 s. de exercitu solentis. ¶ Et sic post diffinito i
 sciam aggregatiue sumpta et p simplici notia:
 ita de habitu sibi dicitur sub qd qnos accipit coter et
 aggregatiue vt pntentiu sive p multos habit/ niero et
 specie distinctos: sic habit/ quo cognoscit illa deus
 est vni/ nec est metaphysicus nec theologicus: qd ps
 non est totu: s. hō non est exercit/ qd hō accipit sim
 pliciter pmo simplici habituz: sic idē habit/ pot esse
 metaphysic/ z theologic/ sicut hō pot esse ps exer
 citus vel ppli. ¶ Intelligit aut qdno de notia eu
 dente: z coit: non pncise de notia euidentē sciētifica
 ¶ Sic intelligit de veritatib/ signatualib/ cognoscibi
 lib/ qd de veritatib/ naturalib/ cognoscibilib/ qdno
 non by difficultate clarē et aliē sunt naturalē cogno
 scibiles sūt enā intellectiue ratiōis possibilis. Et hīs
 facile formari pot ratiō ad replicā. ¶ Declaratū ter
 minis trib/ articulo prior intellectū qdnois hābit
 re: vidēdū est de notia de qd hābit possit ab in
 tellectu creato. Vbi notādū pto fm lamaceren/ q
 notiaz qdā est sensualiū alia intellectualis. De sen
 suali hīc parā ad pntentiu. Vbi aliq pot esse plecta
 alia incoplexa sine sensualiū sine intellectualis: vt
 deducit pntentiu doctor de buris qd multas formāz not
 cia/ pplexas de sensibilib/ q. u. arti. i. De hoc multa
 in seg. dist. ii. i. re. p totū. ¶ Secdo notādū qd
 duplex est notia incoplexa nonis possibilis: quaz vna
 solet dici intuitiua alia abstractiua. De quo etiā vide
 si placet sermo. tracta. v. sup. ad significat. ¶ Notia i
 ntuitiua est notia incoplexa terminū vel terminoz
 rei vel rez: virtute cui/ pot euidentē cognoscī aliqua
 veritas ptingens maxime de priuē vt res est vel no
 est: qd est hīc vel ibi: vt est visio exterior: totus: p hac

ent cognoscit euidentē forte esse: si p potētā diuina
 illaviso pseruare/ forte destructo p eandē cognoscit
 re euidentē forte no esse. ¶ Dicitur p potētā diuinā: qd
 naturaliter est impossibile: nā visio intuitiua depēdet
 cālitē ab obiecto pfecto. z esse. ¶ Hec notia no est
 trā sensibilib/ sed etiā intelligibilib/ non oim: qd no
 est respectu habitū: sed respectu actū tñ: qd intel
 lectus nō cognoscit intellectioes z actus volutiōis
 delectationes: tristitias. ¶ Et euidentē scio me intel
 ligere/ velle/ nolle/ cogitare: qd fieri non pot sine no
 tia intuitiua. ¶ Et hēc dicitur diuinitatē qd illa no
 tia est sufficientē pfecta. pōt et qnos illa notia i
 ntuitiua esse nimis impetcat nimis impetcat obfura
 vel pot esse aliud impeditū et pte obiectiuel me
 dix: tunc pauce etiam notia intuitiua licet experimēta
 lis cognitio: et p consequēz ois notia intuitiua est
 singularis. ¶ Abstractiua vero notia dupl/ a mult
 ¶ Tmo modo accipit p notia vniuersalē abstracta a mult
 ¶ Tunc singularibus: vt conceptus specificus oim homi
 ¶ Et talis cognitio non est aliud qd cognitio alius
 vniuersalis abstractibilis a multis singularib/. Et in
 vniuersale si vera qualitas existens in aia subiectue
 concedēdū est qd illud vniuersale pot inuēte vide
 ri: p eadē est notia intuitiua z abstractiua: illo mō
 accipiendo abstractiua. ¶ Alio modo accipit notia
 abstractiua fm qd abstracti ab existētiā no existe
 tia: z ab alijs pntentib/ que contingenti accidit
 rei/ virtute cuius de re ptingenti non pot sciri an sit
 vel non sit/ vel alia veritas ptingēz notia que ha
 betur de obiecto in ei/ absentia. Et ois talis natura
 liter acqūta ppponit notia intuitiua euidentē ob
 iecti. ¶ Tertio notādū qd est duplex actus intel
 lectus/ apphensiuus z iudicatiuus. pntentiu est respec
 tu cuiuscūqz potētis terminare actū potētie cog
 nitivē sine sit cōplexū vel incomplexū. Sic apphēdi
 tus terminos pppōit z ipsas pppōit/ argumēta/
 sillogismos/ demonstratioes: z vniuersalē iter oia que
 respiciunt obiectiue a potētia intellectiua. Actus i
 dicatiuus est actus intellectus quo assentit vel dissen
 tit pppōit vere vel false: z ille est tñ respectu comple
 xi pppōit. Et illic iūct doctor qd respectu pplexi
 pppositionalis intellect/ habet duos actus. s. appe
 hēsiuū z iudicatiuū. Et sunt separabiles/ pntentiu a
 scdo. ¶ Alij vero actum apphēsiuū noiant notia
 apphēsiuā: z actum iudicatiuū notia adhefiaz
 Unde notia apphēsiua est actus intellect/ quo ali
 quid/ aliqua vel aliquid pplexē vel incomplexē cog
 nitamus. Imcomplexē: vt cum video celū vel audio
 celum: z solū celli cogito nihil vltra cogitandū. Cō
 plexē pppositionalis dū cogito celum actu moueri
 vel motū fuisse. Non pppositionalis dum cogito ce
 lum stellatū: terrā a ferri: non cū actu complexuo vel
 diuisiū. Et quo patet: qd respectu cuiuscūqz obiecti
 intellect/ i. respectu cuiuscūqz intelligibilis/ sine sit
 res extra aiām/ sine i aia/ sine actus/ sine habitus/ si
 ne scia/ sine fides: pot esse notia apphēsiua nec trā
 ppter hoc ois notia est apphēsiua. ¶ Si dicitur. Vbi
 sequit cuiuscūqz intelligibilis est notia apphēsiua: a
 est ois notia adhefiaz est intelligibilis qd ois notia ad
 hefiaz est notia apphēsiua: pmo pime. Rā dēdū qd ē
 paralogism/ pntentiu fallacia accidētis z male pctu
 ditur: qd minor extrinsecas non hōy se ad maiorē extri
 nsecas in pclusionē: sicut se habet mediū ad maiorē
 Et iij

Quoz est

Abstracti
ua. ducto accipit

Nota 5.

Apphē
siua
qd not apphēsiua

Arti.

Nota.

Nota.

Noticia
intuitiua

Ad hęc
ua.

rem extremitate in maiore. An debz sic pcludi: ergo
cuiuslibet noticie adhesionē est noticia apphēnsiua. Nota
noticia adhesionē siue iudicatiua est actus intellectus q̄ assen-
dit vel dissentit alicui cōplexo ppositiōnali / credēdo
ipm esse verū vel falsū: est tñ respectu cōplexi pposi-
tionalis. Et illis infert auctoz q̄ respectu cōple-
ri potest esse duplex actus. scilicet apphēnsiuus et iudicariū.
Si hoc dicitur intelligit de complexo vocali et scripto
de et etiā sonat scōa pbatio. planū est q̄ ppositio mē-
talis correspondens vocali est actus apphēnsiuus: et
assensiuus ppositiōis mētalē est actus adhesionis. Si
vero intelligit de complexo mētalē: tunc aliter aliter
videt videndū s̄m q̄ cōceptus habet esse subiectiuū
vel obiectiuū. Si habet esse obiectiuū clarū est: quia
sic respectu illi cōplexi erunt duo actus. scilicet ei
apphēnsio et adhesionē respectu talis complexi cogniti. Si
vero cōceptus habet esse subiectiuū: tunc ad ips̄ tanq̄
ad obiectū distinctum ab eius apphēnsione potest esse
actus reflexus: vt. scilicet potentia reflectat ad hoc mentale
quod est in anima: sicut ad obiectū per actum ppositi-
ū: ita iterū stat dicitur doctoris. Et ita possunt esse plures
actus in intellectu: scilicet hoc complexum mētalē vt
cognitū ab intellectu. Item apphēnsio illius con-
ceptionis: vt. scilicet anima comprehendat se cogitare hoc
complexū: et eius adhesionē. Sed istis actus nō semper
habent: q̄ sepe per mētalē apphēnsiuū obiectū
aliquid ad extra complexē: et ppositiōni assensiuū
et tamē non cogitamus de illo complexo mentali q̄
est apphēnsiuū seu apphēnsiuū noticia: nec etiā de
assensiuū. Intelligit ergo dicitur doctoris de comple-
xo: hoc s̄m opinione tenent q̄ conceptus habet esse
obiectiuū et nō subiectiuū: hoc est vt explicat doctor.
q̄. vii. plogi q̄ conceptus nō est cognitio vel intellectus
sed aliqd̄ sicut p actū intelligendi habēs tale esse ob-
iectiuū quale habet res in esse subiectiuū: sic enī
complexus est obiectū actus cognoscēdi. Quarto nota-
dum q̄ duplex est habitus s̄m hos duos actus. scilicet apphēnsiuus
et iudicariū. quoz quilibet inclinat
mediate ad actū ppositiū: nullus enī habitus inclinat ad
actū alterius habitus: nisi mediāre actū ppositiū ad quē
mediate inclinat. Immediate vero habitus apphēnsiuus
inclinat ad actū adhesionis siue iudicariū: quia
mediate actu suo ppositiū hī habitus causat a duobus
actibus p̄dicitur. Et hīs notabilibus p̄missis ponent autē
q̄ conclusiōes p̄reabue ad r̄sāle. Et p̄ma ppositio
p̄reabularia. Actus iudicariū alicui cōplexi p̄-
supponit actū apphēnsiuū euēdit: hoc est dicitur. Noticia
adhesionis p̄supponit apphēnsiuū euēdit: intelligēdo
in r̄sāle. Et hīam ppositiōne mentale que est noticia
apphēnsiua. Et hāc conclusio alter pbat: q̄ actus p̄suppo-
nit obiectiuū actus apphēnsiuus enī obiectiuū immediatus
actus adhesionis. Et hoc tenēdo q̄ conceptus hī esse sub-
iectiuū. Si de s̄m aliā opinione q̄ actus apphēnsiuus
sūt obiectiuū sed complexi ppositiōnale distinctum ab
actu apphēnsiuū q̄s habet tñ esse obiectiuū in intel-
lectu. Adhuc pbat conclusio: q̄ tale complexū non est
obiectiuū nisi vt apphēnsiuū ab intellectu: immo nihil
aliud est esse obiectiuū in intellectu nisi intelligi ab in-
tellectu: ideo p̄supponitur actus apphēnsiuū et. Et
Secunda ppositio q̄ sequit et illa noticia iudicariua p̄-
supponit in eadem ppositiōne noticiā in cōplexam ter-
minoz: patet ex p̄cedētī ppositiōne: q̄ p̄supponit
noticiā cōplexam ergo terminoz et: totū enī p̄sup-
ponit suas partes. Et tertia ppositio. Nullus actus

potentē sensitīue est causa imediata et p̄ma actus
iudicariū intellectus. Et hāc conclusiōe p̄fuit nec
efficaciter pbat doc. q̄ dependet ad posterius de cla-
randū: videlicet q̄ in quodā obiectū potest potē-
tia inferior: in idē et sub eadē rōne potest superior: quicquid
ergo apphēndit sensus illud etiā et sub eadē ratiōne
apphēndit intellectus. Et ergo noticia iudicariua
intellectus p̄supponit noticiā incompletam termi-
noz aut in intellectu et habet eam p̄fectam: aut in sensu
et sic etiā in intellectu: cur quicquid apphēndit sensus
idem apphēndit intellectus in supposito naturali.
Et licet verū sit q̄ intellectus alicui vertat cōm-
genti assentit dum extrema sentiunt: animo assentit
dum non sentiunt. Et hoc tamē nō sequit q̄ aliquis
actus partīs sensitīue sit causa imediata totalis vel
partialis actus iudicariū intellectus: quōs noticia
intuitiua intellectus siue actū sensitīuū haberi non
possit: sed bene est causa mediata: q̄ est causa imme-
diata intellectionis p̄ime. Et vero sensatio sensibi-
lium regulat ex eo est: quia noticia intuitiua intel-
lectionis nō potest haberi sine noticia intuitiua sensitī-
uā: nec ex hoc sequit q̄ noticia intuitiua sensitīua
perfluat: quōs intuitiua intellectus sufficeret si sine
sensitiua intuitiua haberi posset: naturaliter saltem: sicut
est in āgelis et animalibus separatis. Et nota p̄p̄-
sio. Intellectus s̄m p̄ statu illo respectu euēdit obiectū
et eodē mō p̄ntari potest habere duas noticias incom-
plexas specie distinctas. Et prima ppositio. In cō-
plexi est duplex noticia: intuitiua: scilicet abstractiua. Et
verū duplex est noticia cōplexa: intuitiua: scilicet abstrac-
tiua. Et sexta. De potētia de potētia sua absoluta co-
gnoscit duplici noticia: intuitiua: scilicet abstractiua: qua-
rū vna est separabilis ab alia. Et septima. Noticia ab-
stractiua dei est viatoris possibilis: nō aut intuitiua: et
p̄gnat statū viatoris: hās ppositiōes late deducit
doc. illi: Camera. locis p̄llegat. Et articulo 2. et 3. et 4. et 5.
Et conclusio r̄sālis ad q̄stionem quā ponit doc. est hec. conclusio. r̄sā.
Deus de potētia sua absoluta potest causare in intellectu
cui viatoris noticiā euēdit aliquid statū theolo-
gicū illi et aliqd̄ nō. Et nota illi conclusiōne deducti-
one p̄mittit duo. p̄mū q̄ p̄dicabilius de deo q̄dam
sūt res extra aias. Et hī nō sunt vere res: s̄ conceptus
hīntes tñ esse obiectiuū in aia p̄mū modū loquēdi.
Et scdm aliū modū dicitur p̄dicabilius de deo q̄das
distictē rep̄ntat deū in se: ita q̄ nihil aliud s̄m de totū
vel suas p̄tes: q̄dam rep̄ntat deū nō distictē: s̄ de totū
et creatū s̄m de totū vel aliqua et p̄tem. Et scdm est
q̄ vitariū theologicū illū dicitur necesse: q̄dā p̄nt
gētes. Et d̄ringētes vt de creat: de est icamē p̄nt
car. et. Et necessariū q̄dā dēpēdit et p̄rigētibz: et q̄dā
nō. Et hīs sic p̄missis breuit. pbat conclusiōe et dicit
eo q̄ ad aliqd̄ statū theologicū euēditia sufficit
noticia intuitiua creature: ad aliqd̄ nō sufficere de aīte
pōt sup̄plere causalitatem creature in ḡne causē efficiētē
et viatoris: nō pōt habere noticiā intuitiua deitatis: cum
illa sit b̄tifica: s̄m cōm opinione: ḡt et. Et hāc conclu-
siōne p̄mā sequētes explanat. Et conclusio secūda. Et
Deus nō potest causare in intellectu viatoris noticiā
euēditē veritatis theologice cōtingētis: cui euē-
ditia dēpēdit et noticia intuitiua deitatis delicta.
Et cui euēditia nō sufficit noticia intuitiua creatu-
re: sicut hāry. Vel recto motuz et: deus beati-
ficat aīte p̄turo. Deus iudicabit viator et mortuus
de illa aīte: deus est hōi ambiguo ridet: creature enī

Nota. 4.
habito qd̄m q̄s
p̄p̄nsiōis qd̄m
iudicariū.

p̄p̄nsio.

2^a p̄p̄.

2^a p̄p̄.

lecto.

Questio

I

prologi.

Cōclo. 3.

in via repugnat intuitiva deiviso. ¶ Tertia cōclo: p-
positionū necessariat de pdicatis notariis: quaz
evidētia dependet ex noticia euidētī. pōnis contin-
gentia: q nō pōt euidētēri nisi p noticiā intuitivā
deitatis. Noticia euidēs non pōt a deo cōcari voca-
ri qūta forte est illa: deus est in carnabiliter: rōt supra
parit. ¶ Cōclusio q̄ra. Veritatis necessarie thēo-
logice in q̄s res vel cognitio distincta deitatis/ aut
cōcept̄ abiolur pdicāt de deo vel cognitioe distīn-
cta deitatis/ sunt euidēter cognoscibiles virtute ta-
lis noticie. Et deus est p̄r: siluz sp̄sillancr. sic illa
deus est ens. Itaru declaratio dependet ex scētū q̄-
stione: ideo hec omittit. ¶ Articulu quaru. In arti-
culo q̄rto mouēda sunt dubia circa pdicāt r. solūda
sūt p̄mū quō verū est q̄ doc. dicit in. ij. dubio hui?
questione: q noticia incōpleta termini / apphen-
sio cōplexi r iudicii sequis distinctū realiter: sunt p
diuinā potentā ad iudicē sepabilit. Ad hoc dō q̄ au-
ctor in dubio pcedit p̄m opinionē tenentē / q̄ concep-
tus sint tñ obiectue i aia: p̄m quā opt. videt dicēd-
um: q̄ termini incōplexi sūt p̄plexa non sint acr? i-
tellect̄: sed obiecta eorū: p̄m illam est hec imaginā-
tio: q̄ alia est nō cōplexi: alia rō termino: sū simplicii
et sic complexū mēale nō est qd aggregatū obiectue:
ex duobus rōntib? sed intelligit qdā simplex ob-
iectū in se: cōplexū aut representantue/ vt grā exēpli.
Sic illa vox puta. a. imponeret ad scandū tñ quantū
illa p̄pōit est aia. a. est fin. sic simpliciter q̄tas: tñ re-
presentantue esset p̄plexa: q̄ significaret saltem. p̄pō
nēntatue: ita videt nisi p̄m: ita opinōne si saltem recte
eam capio: q̄ nō est opt. mea: nec eā plene intelligor:
sic p̄t intelligi q̄ nō aucto dicit. Sed p̄m opt. p̄p̄iam
dico: q̄ noticia apphenīua nihil aliud est q̄ acr? in-
telligēdi q̄ cōceptus v̄: erēdēdo nomen p̄cep-
tus ad s̄mcarib. gōmetat. Et ille acr? intelligēdi
est naturalis similitudo: non in effēdo: sed respētā
do: cui? obiectū nō est aliqd fictū i aia: sed res p̄cata
extra alam nisi forte cōcept̄ significaret acrū vel ha-
bitum potētie cognitiue. ¶ Cōsequēter sicut vocalis
p̄pō vel scripta realiter cōponit seu aggregat ex ter-
minis vocalib? r scriptis: q̄ dicunt subiectū pdicātū
et copula. Ita et p̄pō mēralis realit cōponit ex distī-
ctis acnibus intelligēdi: q̄ sunt q̄itates realiter distī-
ctez: r dicuntur cōcept̄ quōntūv? cōrīdet subiecto vo-
cali: aliis pdicatis vocalib?: aliis copule. Et tū com-
plexū illud q̄p̄ eius sunt noticie apphenīue. Flori
ciavero addebua vel iudicantia est alia q̄itas mēris
realiter distincta a viciis noticijs apphenīuis. Lab ip̄a
p̄pōne r quolibet termino p̄pōnis/ cui? noticie iu-
dicatue apphenīua est obiectū immediatū: q̄ aia p
assensum tendit in illud complexū p̄pōnale: credēdo
illā cogitacionem p̄pōnale esse verā: et p̄ ea tendit in
rem credēdo eā sic se habere vt: p̄pō significat: r hoc
concordat cōi distinctioe scabib? p̄pōnd q̄ remoti
seu remotissimū. ¶ Et tūc plane intelligit: quō ille no-
ticie p̄t separari: terminis sey a posteriorib?: r nō eom-
tēo. hōc est termini seu concept̄ simplices a p̄pō-
ne sicut pars a suo toto. r p̄pō a noticia iudicantia
p̄pō aut ab extremis separari nō pōt: q̄ implicat totū
separari a suis partib?. ¶ Sed de actu iudicatio: q̄ sim-
plicitat est alia q̄itas a noticia apphenīua: r non est
pars ei? non video qn p potētia diuinā possit separari
a noticia apphenīua. I. a p̄pōne cuius est. Et tū r si app-
henīua h̄y seyt cā essentiaū respectu noticie iudica-

Cōclo. 4.

Art. 4.
Dubiu. 1.

zib

Replyca

Dubiu. 1.

tiue: q̄ tñ est cā extrīnseca: deus pōt eius causalitatē
supplere: ita p̄ducere r cōseruare actū iudicantū:
sine vel destructo actu apphenīui. ¶ Acti v̄ implicat
assensum effez: nō esse illud cui assentit: q̄ sequit bene
l: abeo assensum/ q̄ assentio alicui: et si non est noticia
apphenīua/ nihil est cui assentio: si simul fuerit/ assen-
tio alicui/ nullo assentio: qd includit contradictionē
¶ Potest dici q̄ illa q̄itas q̄ est realiter acr? iudica-
tus pōt cōseruari a deo in intellectu: absq̄ hoc: q̄ p
eā intellectu? ferat in obiectū. Et ideo non sequit: ha-
beo assensum id est q̄itate seu rē illā q̄ est assensus: q̄
assentio alicui. ¶ Et si dicis assensum est q̄itas mēris
que tēdit credēdo in verū: vel apparet verū/ q̄ sequit
a distincto ad distinctioe: habeo assensum. q̄ tendo
in verū: ergo verū est cui assentio. ¶ Dicēdi q̄ nome
assensus pōt capi duplici mōdo absolute: vt signi-
ficat q̄itate illā nihil cōnotatē: sicut abedo q̄tas ca-
pitur absolute. Et q̄s cōnotatiue: vt significat q̄ita-
tem istā cōnotatō tendentia p̄ eā in obiectū q̄ verū
capitō assensum absolute nō sequit: habeo assensum
ergo alicui assentio. Si capis cōnotatiue/ nihil sequit
Sed tūc q̄ destructa tendētia in obiectū: ferua-
tē illa sine q̄itate q̄ fuit assensus q̄itas dēda manet
Sed nō v̄ assensus/ eo q̄ deicit notariū: r sic adhuc
verū est/ q̄ assensus seu acr? iudicantū? pōt separari
ab actu apphenīui. Sed sic nō manet denoiante assen-
sus sicut si bipedale p̄ denat ad pedalatē: manet q̄-
dam res q̄ fuit bipedale: s̄y perdit nome bipedale: q̄-
tis. ¶ Dubiū scdm: quō intelligēdi est qd dicit au-
tor: hic r dist. ij. q. vij. et in. ij. q. plogi q̄ res pdicāt
et subijciunt: vt etiā res diffinītiua signū? cōceptū
habentē esse obiectū. Ad qd venis i descriptioe
p̄pōnis p̄ se nota. ar. q. p̄ntis q̄ti. terminos multipli-
cat dicēdo ex noticia rei vel rez aut termino. Itē i
descriptioe noticie euidētis ibidē Itē dist. ij. q. iij. no-
tificādo p̄positionē p̄ se notā r. q. ij. plogi dicit q̄ illa
deus est. quā de facto habem? nō est p̄ se nota: secus
de illa quā format brūs/ amectēs rōntē: q̄ apphēdēs
illos terminos quos format brūs necessario assentit
q̄ ibi pdicāt essentia de essentia se. Et tūc i eadē q.
ij. plogi. Nos inq̄ p̄ statu nō nō possum? habere ta-
lem p̄pōne/ sicut ter terminos eius: q̄ in nra pdicā-
cōcept̄: in alia diuina essentia i se: qd ergo venit notē
termini? aut res/ aut signū? vt diffinīcti contra re-
m. Ad illud p̄ captū meo rideo puri intelligi: q̄ hūc
modū loq̄ndi doc. non accepto/ q̄ subiectū pdicāt et
esse terminum attributū rei nisi p̄catue: imo ip̄met
doc. ab eo recedit i hoc p̄to r i q̄ dicitur. Recto ē v̄-
ba nra/ q̄ dicit sese exponendo. q. ij. plogi ar. sic. Ad
v̄ de pdicatioe rei i diuini: debet intelligi p̄m illam
opt. q̄ ponit / q̄ intellecto nō est subiectū nec pdicātū
p̄pōnie: sed obiectū intellectiois/ quā repato. p̄ba
sitem: p̄m aliāvero quā etiā repato. p̄babitē: sc̄y q̄
subiectū p̄pōnitiois mentalis est intellecto vel ali-
qua qualitas inherens menti: debet dicit: q̄ p̄positio
quā format brūs de deo nō componit ex re: sed inten-
tione distincta rē. hec ille. ¶ Et ideo dicto videt pos-
se sumi q̄ subijci et pdicari r esse terminū p̄positiois
attributū rei realiter nō solū in esse obiectiui. Unde
air. q. it. plo. in arti. r̄sūno ad q̄stioe iuxta p̄cipiū.
Subiectū est illud: q̄ supponit: qd est aliqd singu-
lare rē. Itē: quō sumi potest q̄ subiectū et pdicatum
p̄m h̄y q̄ optionem/ sumunt p̄cipialiter p̄atet clare
ex diuisione quam format. q. p̄ntis. ar. v. cū inq̄. p̄re-

dicabitur de deo aliquid est vera extra aiam: fm
vna opti. qz quicqd potest intellectus intelligere potest
componere. Aliud pdicabile est tñ conceptus habes
esse obiectum: esse mēbra opposita. Idē loquit. q. ij. p
logi. Et hoc fm vna opinionē: q tenet q res possit p
dicari: quā cōter psequitur i hoc primo. Scdm quā
etiam plura sua dicta quozū aliqua nō tacta sunt ne
cessario veniūt intelligēda: stante illa veritate: q res
possit pdicari: d subici ad sensum tractū: r in esse reali
et in esse obiectivo. Et scdm alia vero opti. quā etiā
probabilē reputat: r tandē assumit prima pent: d
missa: dici potest q subijci pdicari: r esse terminum
Itē esse complexū: r incompleū signoz est: vt signū
distinguit contra terminū. Et sumo tñ q docto: cum
frequēter tñ duplici modo loquēdi: conformādo se
modo loquēdi illorum quozū recitat opti. cū dicit rē
pdicari aut subijci: aut terminū ppositionis esse ef
feriāre: p̄er rē nō hīc aliud intelligi nisi cōceptū disti
ctum rei: p cōceptū: cōceptū indistinctū: r ita sicut
nos non possumus intuituē videre deū: ita nec possumus
habere cōceptū distinctū dēi in via: sec⁹ de bea
to q videndo deum facit ad faciē habet cōceptū di
stinctū dēi. Et ita format aliā ppositionē: r alios ha
bet terminos ppositionis: q res terminas suam co
gnitionē dēi usq i se clare visus: et cognitio dēi seu
cōceptus q̄ format est clara dēi cognitio: de hoc i
fra dist. iij. q. iij. in subvnicō buis collect. Et sic
vix oportet intelligere dicitū suū superius allegatū
q. ij. plo. cū inq̄. Itō statu illo nō possumus habere
talē ppositionē: sicut nec terminos ei: qz in nra pdi
cat cōceptus: in alia diuina essentia i se: hoc est extre
ma nostre metalis ppositionis sunt cōceptus cōmū
nes. Et extrema ppositionis quā format brūs: sunt cō
ceptus distincti: termini. i. res terminatās illas co
gnitiones aut cōceptiones: etiā nō sunt idē: qz beat⁹
clare vider deū: nō sic viator. Itaqz obiecta terminā
tia cognitionis termini dicunt. Itē vt patebit. q. ij.
pzo. de re nō sensata nō possum⁹ hīc distinctā notā
mā p statu illo: paucis demptis. Et qz ad formā
mō cōcepti rei in se requirit rē p̄sentia q̄ intellectū
mouet obiectiue: ideo loco cōceptus distincti p̄nci
palis vel subijctibilis: frequēter dicit rē in se pdicari
vel subijci: eo q res in se est causa partialis talis co
ceptus distincti. Et illo satis patet: quō bñ alias for
mant. p̄pōnes de deo: r alios habēt terminos q̄ nos
q̄ alias habēt cognitiōes de deo: distinctas: eo qz
bus format. p̄pōnes. It̄ qz subijcti deus in se. i. cō
ceptus p̄pōnes distincti: detz. Et alios hīc terminos
actiue cōcurrētēs ad h̄mōi cōceptionis intellectus
scy dēi clare visum: nos aut p̄ statu vie dēi non vīde
mus intuitiue: ex p̄nti nec cognitiōnē distinctā dēi
habere possum⁹. Et ita alias format⁹ p̄pōitiones
ab eis. Ita suo mō possēt dici in creaturis: cū forma
mus p̄pōitiones de re intuitiue cognita: vel cū solū
abstractiue rē cognoscim⁹. Itē de re sensata vel non
sensata rē. q̄ sunt alie r alie p̄pōnes r alij termini: vt
quibūdā placet. Itē vt q doc. tenet q sensus solū
cognoscit abstractiue nō cōcrectiue. Et inq̄. q. ij. di
stin. iij. Nulla substantia corporea exterior pot a no
bis in se naturaliter cognosci: fm hoc etiā sepe op⁹
est dicta sua moderare. Et ita habet duplex modus
loquēdi. Et cū subijci r pdicari est rē rē: sicut esse ter
minū: hoc in esse reali vel obiectivo: vel est signoz.
Itē q res dē subijci aut pdicari in se: q cognitio

distincta rei est subiectū aut pdicatiō q̄ haberi nō pot
de re nō sensata cū moderantē explicādo. q. ij. Et i
q̄rit ad qd f̄minat ille act⁹ intelligēdi vt cognitio. An
de vt fra. q. vij. plo. i. fra. d. Itē. q. vij. d. ij. multa re
ad p̄pōitiualectia fere tota q̄stione. vide ad illō
dist. iij. q. iij. aut. iij. hui⁹ collect. Et hoc nunc claret
qd veniat noīe subiecti pdicati: t̄mni: cōplexū: incō
plexū: fm aliā r aliā opinionē: vide ad hoc. q. tx. plo. i.
r̄siōe ad q̄ritū iuxta p̄ncipiū. Et cum q res ad extra
termini: qz sunt obiecta t̄mno: i. cōceptū in esse ob
iecti: fm verā opti. vel q mediate aut immediate termi
nāt cognitiōnē: sic cōplexū r icōplexū dicunt fm̄mā
opinionē nō cognitiōnes cōplere aut incōplere: sed
obiecta cognitiōnū immediate: q frequēter loquitur
cognitiō cōplexi aut incōplexi: trāsitiue non intrāsi
tiue: r non dicit cognitiō complexa vel incompleta.
Itē sumit q̄nt⁹ cōcept⁹ participialiter p̄o obiecto cō
ceptionis imediato: sic de subiecto r pdicato suo mo
do dicitū fm illā opti. siquēd intellect⁹ nōster vidēs
rem extra fingit in se esse sitūduē q̄ est talis in esse
obiectiue q̄lis est re in esse subiectiue a q̄ fingit: vt
lare deductū doc. dist. ij. q. vij. sui p̄mi: r illud r̄ctus
est immediatū obiectū act⁹ intelligēdi: ad q̄ act⁹ intel
ligēdi immediate terminat: vnde hīc sic imaginatēs
ponere duplex obiectū terminas actum intelligēdi.
Itō quōdā obiectū vltimate terminat: it̄ in scy intel
lectus deficit suo actu nō rēdēdo vltra in aliud. Et pot
dici obiectū mouēs q̄ p̄supponit actu: r est causa
partialis cognitiōnis fm̄mā. Et idē fm̄ eundē
a cognoscēte r cognitio parit cognitiō. Aliud est ob
iectū imediatē terminas: q̄ est q̄ritū mediū q̄ddam: q̄
intellect⁹ nō tenet in rem lue in obiectū vltimari: r
id obiectū nō mouet ad formatiōnē act⁹ intelligēdi:
sed per actū intelligēdi p̄stutū in esse suo obiectiue:
nec p̄cedit actu intelligēdi: sed naturaliter sequit: nō
tēpore: qz et⁹ esse nō est nisi intelligi. Et ita eo q̄ act⁹
intelligēdi est: intelligit hoc r̄ctus: hoc intelligi est suū
esse obiectiue. Et hoc lat⁹ i fra dist. ij. q. vij. Itō etiā
fictū p̄p̄ sitūduē rēp̄sentatū quā h̄y bō re vñ fin
git: supponit p ea. Et h̄y nō negatēs h̄mōi ficta: di
cunt intellectū suē potētā cognitiūā immediate ferri
in rē sumētēs nomen cōcept⁹ nō participialiter: vt est
obiectū cognitiōis. Itē cōplexū r incōplexū: non vt
sunt obiecta eoz: s̄y noialiter: p̄ q̄ritate illa q̄ est in aia
realiter. Et cōplexū vel incōplexū p̄ actū intelligēdi
cōplexū est mērale: de q̄ h̄y fm̄. Et sepe q̄rit doc.
fm̄ illā opti. de fictis: an p̄mū cognitiō a nobis sit vñ
et⁹ alij dicit: an prima cognitio sit vñ rē. Et cogni
tum em̄ fm̄ primā opti. de fictis notat obiectū cogni
tiōnū immediatū: q̄ intellect⁹ abstract⁹ r̄ctus nō for
mauit. Et ergo docto: vtrūqz opti. reputat probabilē:
Itē r̄ctus elicit prudens lecto: quōd sibi fm̄ opti. suam
quam amplecti nitit veniat dicendū. Et fm̄ hoc do
cto. recte interpretet. Et h̄y dicitur facit quod habet
doc. in solutiōne sexti dubij p eū moti in scripto p̄mō
distinguit realiter: quia notitia mixta est respectu
incomplexi: iudiciū respectu complexi: quod habet
veritatem: vt cōceptus habet esse obiectiuium: r vt
complexum pariter r incōplexum nō sunt act⁹: mel
ligendū mentales: sed obiecta actum in esse obiectiue
Et sicut illa dicitur noticiā intuitiua esse respectu in
cōplexi. Ita alij fm̄ alia opti. dicere h̄y: q̄ sit noticiā

incolecta re. ¶ **¶** Itē q̄ p̄ terminos res intelligant: habet ex diffiēte sequenti articulo tertio cū s̄ in docto: q̄ dicitur diffiēte intelligere diuina essentia: p̄dicaret eā de seip̄a: nō posset dubitare de illa. pp̄one s̄ nota eēt sibi ex t̄m̄is. i. ex cognitione re t̄m̄inātiū cognitione istā re. c̄ infra. Illud mediū deceptō: aut erit res aut p̄cept̄. res valet. i. p̄cept̄. dicitur: s̄m̄ aliq̄: s̄ s̄m̄ aliā op̄. s̄c̄ dicitur re. ¶ **¶** Tertius dubiū est: q̄ra illud q̄ dicitur sibi arti. i. notabili. i. q̄ s̄c̄ eadē est notitia intuitua z abstractua. hoc videt falsū: cū notitia abstractua de q̄ loq̄r. sit vniuersal: intuitua vō singular: q̄ ab ea scipit experientia notitia vt paruit s̄ q̄ nulla notitia est sup̄i: obiectū: alioq̄n coincideret act̄ z obiectū. B̄ndē cōcessio q̄ illa abstractua de q̄ loq̄r est v̄s̄ z intuitua singular. Aucto: nihil aliū v̄nit nisi q̄ tale est: q̄ s̄ de reale i aia p̄t̄ intuitue cogno sci. Et̄ exp̄mit hoc fūi dicitur: fore intelligēdi: sup̄o s̄m̄ illa op̄. de p̄cept̄: q̄ h̄it eēt subiectiū possū em̄ euidēt scire me asstere h̄ic: ois hō est aial: z p̄ ois scire me h̄re ceptū cōem hōis z aialis: ad quā notitia me mouet illū p̄cept̄: v̄s̄: sic obiectū: atq̄ illa cōgnitō v̄s̄ q̄ in mētē: nō est notitia intuitua seip̄a for malis z intuitue rep̄tans: s̄ p̄ subordinationē: q̄ sub ordinat̄ noticie intuitiueno cō s̄m̄ v̄s̄ scriptū sub ordinat̄ p̄cept̄: s̄ etiā p̄cept̄: vt p̄z de p̄cept̄: vt vocis hōis nō v̄mitato: q̄ sub ordinat̄ p̄cept̄: i spec̄i fico hōis. ¶ **¶** Ergo p̄cept̄ v̄s̄ q̄ p̄t̄ intuitue cogno sci est noticia q̄ signū mētale: iō est s̄m̄ noticia abstractua seip̄o formali signifiādo: ē intuitua p̄ sub ordinationē ad noticiā singularē: q̄ est naturalis s̄m̄ itudo talis p̄cept̄: p̄z ergo q̄ eadē noticia p̄t̄ esse intuitua z abstractua: licet equoē. ¶ **¶** Ad aliud parūt supra q̄ p̄ actū reflexū act̄ intellect̄ p̄t̄ cognosci. ar̄. i. notabi. iii. ¶ **¶** Intelligit em̄ intellect̄ act̄ suos cogno tione reflexa large acceptat̄: ē stat̄ i p̄ma cogno tione reflexa: vt dicitur cōcā in suo q̄rto dubio in scripto primo. Si q̄dē illa intellect̄o p̄ statū isto ipedit sc̄bam intuitiueno simpliciter. S̄ q̄ p̄ principatras prime i- tellect̄ōis reflexe nō sufficit ad sc̄bz̄ intellectiōnes: q̄ causa poni p̄t̄ natura rei: q̄ exp̄mur tale ipedi mētū in nobis causari re. ¶ **¶** Dubiū q̄rto circa hoc q̄ dicitur doc. q̄ nihil cognoicit p̄ noticiā intuitiā: q̄ nō cognoicit sub eadē rōe p̄ noticiā abstractuā. An noticia intuitua z abstractua euidēt obiecti sint s̄m̄o nymē. ¶ **¶** Et videt q̄ sic: q̄ noticie s̄m̄o nymē s̄m̄ q̄ signifi cāt̄ idē p̄s̄e z eodē mō: tales sunt noticie intuitua z abstractua euidēt obiecti. ergo. minor patet: q̄ sub q̄ aliq̄ rōne res intuitue cognoicit: sub eadē etiā cogno scit abstractue: q̄ p̄bat aucto: z ita significat̄ idē et eodē mō. ¶ **¶** Si aliq̄ nō intuitua p̄c̄aret: q̄ abstractua nō significat̄: tūc res sub illa rōne intuitue cogno scit̄: s̄ illa nō posset cognoicit̄ abstractua: cui op̄positū dicit aucto. ¶ **¶** Si dicitur intuitua cogno tione cogno scit̄ existētia rei: z illa nō cognoicit̄ noticia abstra ctua. ¶ **¶** Cōtra existit rei etiā cognoicit̄ abstractue: q̄ possū apprehendere siue cogitare obiectū existēre z t̄n dubitare an existat nō: h̄m̄ci app̄hensio nō est p̄ noticiā intuituā ergo abstractuā. p̄c̄etca intuitua p̄t̄ eēt obiecti nō existēt̄: vt p̄bat aucto. ¶ **¶** De vero nō s̄m̄ s̄m̄o nymē. p̄bat q̄ noticie s̄m̄o nymē solū n̄se ro differūt. Ihabēt etiā eodē effect̄: q̄ tū ad obiecti cogno tione: q̄ eodē mō rep̄tāt obiectū. S̄ noticia intuitua z abstractua differūt specie. Et̄ intuitua cau sat̄ noticiā euidētē pp̄one p̄dicat̄: existere de suo ob

fecto: q̄ nō p̄t̄ abstractua. ergo nō s̄m̄ s̄m̄o nymē. Sine iudicio meli: sententiū videt dicitur: ille no tice s̄m̄ s̄m̄o nymē p̄t̄ rōnes tactas. Ad rōnē s̄m̄ s̄m̄o nymē nō oportet noticiā s̄m̄o nymē eas euidēt s̄pe cēt̄: s̄ p̄s̄ de voce z p̄cept̄: sibi corrip̄tē. S̄m̄ de cōcept̄: s̄ sibi sub ordinat̄: in sc̄do q̄ differūt specie/ aīe neū alteri sub ordinat̄: s̄m̄ s̄m̄o nymē: q̄ sub ordi nat̄: nec ē de rōne noticiā s̄m̄o nymē: q̄ possūt causare eadē noticiā: s̄ q̄ habeat idē obiectū p̄c̄e sub eadē rōne: q̄ ē significat̄ idē z eodē mō. Iā aut̄ cōsurgat differētia specificā li nō erit nō significandū eaz̄: s̄m̄ ostēdit aucto: ¶ **¶** Quinū dubiū ē de noticia intuitiua rei nō existēt̄ p̄c̄eruat̄ p̄dicata a deo sup̄: naturaliter. ¶ **¶** Occurrit em̄ dubiū. An p̄ h̄m̄ci noticiā possit euidētē cognoicit̄ res nō esse q̄ nō est hoc fre quent̄ dicit̄ ē d̄ doc. s̄ nō p̄bat̄: nō exp̄t̄iā aut̄ videt sic posse p̄b̄ari. Et̄ s̄a exp̄t̄iā. noticia intuitua p̄c̄etca rei nō existēt̄: p̄dicata vel p̄c̄eruat̄ a deo p̄ illā poterit sciri euidētē aliq̄ continēt̄ de suo obiecto. Alioq̄n nō esset noticia intuitua: s̄ abstractua. Et̄ nō p̄t̄ sciri de obiecto q̄ sit: q̄ illa est falsa: falsus aut̄ nō p̄t̄ sciri nec euidētē cognoicit̄. ergo p̄ eā sc̄ q̄ obiectū nō est. ¶ **¶** Si dicitur: sufficit q̄ possit eēt causa euidētē z p̄ngētis alicui: p̄dicat̄ eēt de suo obiecto: h̄ate cōi ordine nature n̄c̄ aut̄ supra natura est: q̄ maneat noticia intuitua corrupto suo obiecto. ¶ **¶** Cōtra p̄ hoc q̄ noticia intuitua sup̄natural̄ p̄ducit̄ aut̄ con seruat̄: nō tollit̄ eēt natural̄ act̄o seu pp̄c̄et̄as v̄s̄: vt si ocul̄: in ceco nato sup̄natural̄. p̄ducit̄: h̄m̄iomi nus p̄ oculū istū cec̄: natural̄ videret. Itē licet acci dēt̄ia i sacramento aliar̄: sup̄natural̄ p̄s̄ent̄ sine sub lecto: t̄n adhuc p̄uenit̄ eis naturales actiōes: in ca lesfaciōe frigeactiōis: sensatiōes in sensibili: cau sando z ergo s̄ intuitiua noticia sup̄natural̄ p̄s̄ent̄ obiecto nō existēt̄: nihilomin̄ p̄uenit̄ sibi natural̄ sua opatio: q̄ est cāre euidētē noticiā p̄ringē: sc̄am̄: suū obiectū eēt nō eēt. ¶ **¶** Itē de p̄t̄ m̄bi infidē noticiā p̄ quā euidētē scio anticipatū nō eēt. z illa erit intuitua ex diffiētiōe noticie intuitue: z t̄n erit rei nō existēt̄ singular̄: z eā p̄s̄uare: p̄ quā possit euidētē scire oīm habitudinē tal̄ singular̄: quēcūq̄ mutet̄: z ta c̄abit noticiā euidētē cōplex̄: sc̄am̄: re eēt q̄ est et̄ cōple xi sc̄am̄: nō esse q̄ nō ē: ita forte dicit̄ oportet eos q̄ dicit̄ sigelos cognoctē p̄ sp̄s̄ creatas z non p̄ noticiā de nouo a reb̄: receptā re. q̄ v̄s̄ absc̄abit p̄ vn̄z sp̄m̄ de petro p̄ quā cognoicit̄ oīm eēt h̄m̄iudinē: aut̄ singular̄ habitudinē p̄ singular̄ sp̄s̄ cōcreatas. Si primū habet̄ p̄positū q̄ p̄ eadē sp̄m̄ cognoicit̄ petru esse boiem: z postea nō eēt boiem: ergo etiā p̄ eadē cogno tione: q̄ est par̄ rō. Et̄ act̄ cognoicit̄: nō variat̄ nisi aduariātes species: s̄m̄ sic loquēt̄s. S̄ s̄c̄s̄ q̄ s̄m̄te variatiōnes infinit̄ p̄t̄ fieri circa petru sc̄d̄ q̄ s̄m̄te species petru rep̄ntantes essent sibi z creas: q̄ ē abstru dū. ¶ **¶** Itē s̄m̄o. eadē est cogno tione intuitiua cogno sco h̄m̄ci: z creaturas in s̄boc̄: q̄ p̄t̄ variatiōes creatu raz: nō variat̄: p̄ ois p̄ illā cognoicit̄ res esse q̄ est: nō ē q̄ nō est. ¶ **¶** Itē de eodē actu intelligēdi: et̄no z imutabili intuitiue cognoicit̄ oia tā existēt̄ q̄ nō existēt̄ia: z existēt̄ia esse q̄ sunt: z eadē nō esse q̄ corru ptū s̄m̄o: ergo nō videt̄ ip̄ossible in creatur̄: eo q̄ cogno scere z intelligere em̄uocet̄ z s̄m̄ pp̄t̄iā rōnē p̄uenit̄ deo z creatur̄. h̄m̄c̄ rōnes: si non demonst̄r̄: v̄ dentur tamen multum apparēt̄. ¶ **¶** Questio. ii.

Dubii. 5.

Dubii. 5.

Dubii. 4.

Vtrū noticiā euidēs veritatū theologicarū sit sciētia pprie dicta. ¶ Questio illa mouet ex eo: q̄ em̄ ex p̄cedēt. q. claret q̄ multē vitates pure theologicę p̄nt euidēter cognosci p̄ diuinā potētā. ¶ Quērit̄ q̄ vtrū noticiā euidēs h̄mōi veritatū theologicarū sit sciētia pprie dicta. ¶ Ideo ab aliqb̄ nō habet vt sp̄ālis q̄stio. sed vt ps amera p̄rie q̄stioni p̄ncipali. ¶ Questio hec tres h̄z ar. p̄m̄ declarat qd est p̄positio scibilib. Secūda q̄ est sciētia pprie dicta. T̄rta: p̄missio q̄būsdā notabilib̄: p̄ sup̄positiōib̄ r̄idet ad q̄stionē. ¶ Circa articulu p̄m̄ notat doc. qd p̄positio scibilib sciētia pprie dicta: est p̄positio necessaria dubitabilis nata fieri euidēs: p̄ p̄positiōes necessarias: euidētē: p̄ d̄cursum syllogisticū ad eā applicatas. De e q̄ ista tractat di. iij. q. iij. ¶ Remus sic est p̄positio necessaria dubitabilis ac demōstrabilis. Ecce d̄ditōes tres requisitas ad p̄positionē scibilib. p̄er p̄m̄ā excludit. p̄positio p̄tingēs p̄ sc̄dam p̄positio p̄ se nota: p̄ tertiā p̄ncipiū notū per experientā. Cōtra illa dicta docto: ponit istantias: p̄ soluit eas. ¶ P̄mo quāri intellectū breuiter notat: qd demōstratio accipit tripliciter: argūssime p̄ q̄libet syllogismo ex necessarijs. L̄arge p̄ syllogismo ex necessarijs p̄riorib̄: p̄clusiōe: nō curado an p̄positio sit p̄ se nota an dubitabilis. Et ista duob̄ modis: p̄positio p̄ se nota est demōstrabilis. Stricte: p̄prie: p̄ syllogismo faciēte scire: hoc est p̄ syllogismo cui: p̄missio necessaria: nare causare noticiā ad hēliuā cōclusiōis. ¶ Secūdo notādū qd p̄positiōes demōstrabiles sūt duplices. Quēda sūt resolubiles in p̄ncipiā p̄ se nota. Quēda in p̄ncipiā nota p̄ experientā. ¶ T̄rcit̄ aut̄ cōclusio resolutū p̄ncipiā: p̄ se nota. p̄bat p̄ p̄ncipiā. ¶ Nec est idē p̄positio p̄ se nota: p̄positio imediata. idemōstrabilis. Quēda em̄ sunt p̄ncipiā pura idemōstrabilia: p̄ imediata: t̄n nō p̄ se nota: sed p̄ experientā: ad qd adducit auctoritatē b̄ti Aug. ¶ Circa articulu sc̄d̄s notat qd sit sciētia pprie dicta. Et si aut̄ sciētia noticiā euidēs verit̄ necessariā nara causari p̄ p̄missas applicatas ad ip̄m p̄ d̄cursum syllogisticum.

Art. 1.
Nota. 1.
p̄ op̄o
scibilib.

Nota. 1.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

specialissima. Quis requirit̄ plura: dū subijct̄ aliq̄d cōmune: q̄ t̄c̄ requirit̄ plura exp̄imēta: pura de q̄libet singulari p̄t̄o sub eo. Et ex p̄m̄ ad sc̄d̄m illam: ois calor est calefactus: sufficit h̄m̄ exp̄imētū: q̄ ille calor calefactus: ille est ille c̄. Et ex p̄m̄ sc̄d̄: Quis act̄ est ḡnatiuus habit̄: h̄c requirit̄ exp̄imētū de q̄libet singulari cuiuscūq̄ speciei: vt puta q̄ act̄ p̄clusiōnis est ḡnatiuus habit̄: et act̄ p̄ncipiū s̄tr̄ c̄. Et hoc est verū. q̄ tale p̄ncipiū p̄sc̄e accipit per experientā: q̄ si p̄t̄ etiā p̄ rōnē accipit se c̄ est. ¶ Quāto notat q̄ sciētia q̄ et p̄nt qd dupliciter accipiunt̄: est d̄ fat̄ planū. ¶ Quāto p̄siderādū est qd doc. sciētiam pprie dictā nō accipit vt distinguit̄ p̄tra artē vel prudētia: sed ḡnāl̄: vt ex t̄dit̄ se ad habitū speculatiuū: p̄ncipiū: distinguit̄ aut̄ p̄tra intellectū: q̄ ē habit̄ p̄ncipiū: p̄ sapiētia: q̄ s̄m̄ est intellect̄: p̄ sciētia: habit̄: totius demōstratiōis. ¶ Articulu t̄rtū: p̄ intellectu clarior dictor̄: p̄ multoz q̄ sequunt̄ sunt h̄c aliq̄ ḡnāl̄ notādā: p̄ sup̄ponēda: post̄: s̄uis locis p̄bāda: licet iam aliq̄ t̄c̄a sint. ¶ P̄m̄ū qd h̄c sciētia accipit p̄ noticiā ad hēliuā p̄ demōstratiōē accipit vt accipit lib̄ sit actualis vel habitūal̄: de hoc articulo sc̄do p̄ntis q̄stiois aliq̄d paruit. ¶ Sc̄d̄m demōstratio est syllogism̄: p̄cedēs ex p̄missis necessarijs: natis ḡnare euidētē noticiā p̄clusiōis. ¶ Et c̄ sequit̄: q̄ in oi demōstratiōe p̄missis sunt noticiōes p̄clusiōis: als non sufficerēt ḡnare euidētē noticiā p̄clusiōis. ¶ Illa aut̄ cōclusiō est demōstrabilis: q̄ nō est imediata: hoc est: vbi dubitū est termin̄: q̄m̄ p̄dicari p̄t̄. Innot̄ cōuenit qd subiecto cōclusiōis: q̄ talis termin̄: p̄t̄ esse mediū demōstrādū illi p̄clusiōis. Et ex p̄m̄ idē d̄icit̄ p̄linabilis: d̄af mediū. sc̄aia intellectuā: cui p̄t̄ p̄ncipiū hoc p̄dicatū d̄isciplinabilis. H̄a d̄ō qd h̄z aliam talē est d̄isciplinabilis. Et c̄ calor mediū inter calefactore et calefactū: accipit d̄o calefactū: p̄ subiecto h̄bitū in se calorē. H̄a subiectū p̄m̄ū s̄: cui cōuenit p̄dicatū oi alio circūscripto: nō nulli aliū circūscripto. de hoc. q. iij. p̄logi. ¶ T̄rtū qd ista d̄icit̄. et alijs pluribus planū: ondēt: et est intellect̄: sanus apertē: in deo nihil est realiter nisi essentia: relatio: p̄sona: ex essentia: et relatiōe p̄stituta: et p̄stituti ex essentia: et spiratione actiua s̄m̄ modū loquēd̄i: de hoc oia iudicātur essentia. Ideo nulla in deo distingunt̄ essentia: q̄ oia q̄ sunt in deo sum̄ vna: et iduū s̄ib̄: et simplicissima essentia. Relatiōes oppositę distingunt̄ aut̄ iter se nō ab essentia. Et ideo p̄stituta per relatiōes oppositas (sc̄z sup̄posita seu p̄sonę) distingunt̄ realit̄. H̄a semp̄ t̄ra est d̄istinctio p̄stitutiōis: quāta p̄ncipiō: p̄stitutiōis. d̄stitutiō s̄tr̄: relatiōes formalit̄ distingunt̄ ab essentia. Itē relatiōes formalit̄ distingunt̄ a p̄stitutiōis per eas. Itē relatiōes d̄sp̄rate: non possunt: sicut p̄ncipiō: spiratio actiua: s̄tr̄ s̄tatio: spiratio actiua: formalit̄ n̄ distingunt̄ et nō realit̄. Relatio etiā distinguit̄ realit̄ a p̄stitutiōe: p̄ relatiōē oppositā: vt p̄ncipiō a filio. p̄ter illa sup̄radicta nulla est d̄istinctio in diuisi: vti cetera ḡbūcūq̄ vocabulis noient̄ sunt idē oibus modis. Et nec realit̄: nec ex natura rei: nec formalit̄: nec rōne distingunt̄ vt bonitas: sapia: potētia: intellectus: volūntas: noticiā: amor: c̄. In diuisiōis etiā nō est d̄istinctio: oia em̄ q̄ ibi sunt: res: et summa res sunt: res aut̄ non distingunt̄ rōne a resicū nec rōne: vt tales distingunt̄ realit̄ a rōnē: vt ista. q. iij. d̄icit̄. h̄. patebit. ¶ Quāto q̄ p̄cept̄: d̄cā: et naturā diuinā: p̄nteritas sunt duplices: d̄istincti: et d̄istincti: d̄istincti

Art. 1.

Nota. 1.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

Art. 1.

Sciētia

qd est.

sunt q̄ representat obiectū in se: ⁊ nihil aliud terminat
 h̄mōi act⁹ seu concept⁹ intelligēdi. Ita q̄ nec eo conceptu
 nec aliq̄ pte ei⁹ aliqd aliud ab illa re intelligit. Et ta:
 les sūt cognitōes intuitivæ vel abstractivæ p̄supponē
 tes intuitivæ. ¶ Sed concept⁹ distinct⁹ est: q̄ nō est rei
 in se: ⁊ s̄m se totū vel ad cui⁹ formationē res in p:
 ria p̄sentia obiectivæ nō est materia intellectus. Et hoc natu:
 rali loquēdo: t̄nde non nulla re nō sensata possumus
 h̄re distinctā noticiā p̄ statu illo: except⁹ q̄būsdā acti
 vīs ⁊ passivīs. ¶ Et illa cognitio dei distincta:
 est p̄ statu illo nobis impossibilis p̄ potentia nature.
 ¶ Concept⁹ distinct⁹ deo sunt duplices. Communes
 ⁊ p̄p̄ii: communes deo ⁊ creature: ⁊ p̄p̄ii convenientes
 soli deo. ¶ Communit̄ q̄dā absoluti: quidā ⁊ notatiui.
 ¶ Exemplū primi. Concept⁹ entis: substantiæ/ sp̄s/ sapie/
 iustitiæ: intellect⁹/ voluntat⁹ ⁊c. s̄m modo p̄ se s̄c̄e s̄c̄e
 res illas absolutas: nō notatō actū seu aliqd aliud
 ¶ Notatiui duplices sc̄s affirmatiui: negatiui. Af
 firmatiui vt. productivus/ s̄rvari⁹/ destructivus. Ne
 gatiui vt. imortalis/ incorporeus/ indistinctibilis. ¶ Pro
 prii sunt duplices: sc̄s absoluti ⁊ notatiui. ¶ Pro
 prii absoluti itē sunt duplices: sc̄s simplices: cōple
 xi: absoluti simplices hic in via h̄eri nō p̄nt: sed h̄i cō
 plexi absoluti vt substantiæ essētiæ: iustitiæ sapientiæ ⁊c.
 ¶ Proprii notatiui simplices vt. ceatius: ambilat
 ius: infinitum eternitatis: etia aliq̄ p̄p̄ii cōplexi.

Nota. 5.

¶ Quinto circa ordinē h̄o conceptū quātum ad esse
 magis vel min⁹ notī considerādū est q̄ concept⁹ distincti
 sunt priores. In notiozes respectu cuiusq̄m p̄dicati:
 q̄ concept⁹ indistincti. Ita q̄ ois p̄positio tā notio est:
 in q̄ substituit vel p̄dicat concept⁹ distinct⁹ dei q̄ notio
 p̄positioe rei concept⁹ indistincti substituta. ¶ Inter o
 ceptus distinctos etiā est ordo respectu p̄dicatoꝝ de eis
 p̄dicabilib⁹: q̄ p̄p̄ii. In notī p̄uenit conceptus distincto
 p̄dicat⁹: q̄ p̄dicat de eo forma: q̄ q̄d solū de eo p̄
 dicat s̄m p̄dicatōe idēp̄ca vt p̄sonalia ⁊ notiona
 lia. Itē p̄sona p̄positū p̄p̄ii p̄uenit patri aur filio q̄
 essentia. Et creare p̄p̄ii p̄uenit essentia q̄ p̄sona: q̄ p̄
 sone rōne essentia p̄uenit. ¶ Indistinctoꝝ conceptuum
 etiā est ordo: q̄ absoluti magis cōmunes vident p̄io
 zes absoluti: min⁹ cōtib⁹ respectu ceteroꝝ p̄dicatoꝝ
 ⁊ cōcept⁹ overtibiles p̄iozes nō overtibilib⁹. ¶ Et
 illis p̄t colligi hec conclusio resp̄salis ad q̄. Dis p̄
 positio necessaria in q̄ aliqd affirmat vel negat de deo
 dubitabilis cui⁹ p̄dicari alicui alit̄ termino p̄p̄ii p̄uenit
 q̄ subiecto talis p̄positio: vel p̄p̄ii ab eo remouet: hec
 ⁊ solatilis est demōstrabilis: ita etiā noticia cuiusdē est
 sc̄a p̄p̄ie dicta. Hoc est noticia de deo/ necessaria
 dubitabilis mediata ⁊ demōstrabilis. ¶ Corollarū:
 nulla p̄positio necessaria cui⁹ extrema sūt noticie di
 stincte dei ⁊ demōstrabilis: q̄ p̄ se nota ⁊. ¶ Corollarū:
 sc̄s: nulla p̄p̄ demōstrabilis: cui⁹ alter extremū est cog
 nitio diffinita dei ⁊ demōstrabilis: q̄ p̄ se nota. ¶ Co
 rollariū tertiū: p̄positioes ⁊ s̄titutiariē ⁊ cognitioib⁹
 indistincti: dei q̄dā sunt demōstrabiles: sc̄s necessariæ
 ⁊ mediatæ: q̄dā nō vt p̄igēs vel imediatæ. ¶ Illū
 speculatio sufficere colligit q̄ conclusioib⁹ hoc. q̄ li
 cet numero multe sunt: t̄m in illis sufficere habent.
 ¶ Et q̄bus patet q̄ opinio sc̄oꝝ quā auctor recitat ⁊
 impugnat: in duob⁹ deficit. ¶ Primo: q̄ nō est talis
 ordo essentia: attributoꝝ notionalit̄ ⁊ respectu ordo
 ad extra: qualem ip̄e imaginatur: nec fiat p̄cipium
 suum. Secundum: esto q̄ esset talis ordo rationum

Concl. 2.

Corol. 1.

in diuinit: propter quem vna p̄positio ex eis esset
 prior alia: non tamen vna esset demōstrabilis per a
 liam. T̄m cuiā illa p̄ioitas non sufficeret ad de
 monstrationem: tum quia omnes p̄positioes con
 sistentē ex rationib⁹ distinctis de sunt per se note: ⁊
 per consequens indēmōstrabiles ⁊c.

¶ Questio tertia.
 Trum passio sc̄ibilis de aliqua sciētia p̄o
 prie dicta distinguitur ab eo realit̄. Ite
 questio sicut ⁊ p̄cedēs ab aliquib⁹ ponit
 untur: vt appendix quoddam ad p̄
 miam questionem principalem: ita q̄ v
 p̄cedentes cum illa. itē. constituunt vnam principa
 lem questionem: verū sine sit questio principalis si
 uenon/ non est cure dum consistit de re: quia tertio lo
 co in ordine questionum reperitur. Itaq̄ recitata op
 inione/ sc̄licet q̄ passio cōmū est realit̄ eadez cum
 subiecto ⁊ ea sp̄gnata/ multiplex ponit passioes ac
 ceptio. p̄o intellectu termino/ accipit q̄nō passio
 realit̄ p̄ re q̄ alteri cōp̄tē: vel q̄ dicit alteri cōp̄tē:
 hoc ē p̄ forma s̄p̄re d̄ilio nō logicali/ p̄ termino ac
 cidētialē de alio p̄dicabilib⁹. Possum poni ⁊ alie ac
 ceptioes: s̄ ille nō sufficit ad nostrū p̄positū. ¶ Hoc
 notabilis s̄mō est conclusio prima: passio realis disti
 guit a suo subiecto/ p̄p̄ia: q̄ ois forma s̄p̄re: siue ac
 cidētalis siue substantialis distinguit a suo subiecto cui
 inheret: passio realis ē h̄mōi ergo. ¶ Sec̄da conclusio:
 Dis passio logicalis distinguit a suo subiecto/ p̄p̄ia:
 Dis passio logicalis/ hoc est termin⁹ accidētialē de alio
 p̄dicabilib⁹/ notat sui sūū subiectū: ⁊ p̄dicat de suo
 subiecto. Sed subiectū nō est idē p̄dicatō: ergo nō
 est idē subiecto. ¶ Tercia conclusio: Nihil q̄ inest al
 teri: idē ei cui test: siue inesse dicat inexistētiā ⁊ ab
 sentionē realit̄: siue inexistētiā p̄dicatōe: ita q̄ inesse
 valet. I. affirmatiue p̄dicari. ¶ Quarta conclusio: Passio
 realis realis q̄ logicalis: cū sit distincta a suo subiecto
 est ab eo separabilis: mater illa conclusio: atque passio
 logicalis q̄ inuicē negat de suo subiecto sc̄c̄i subiecto
 tibi ⁊ supponēte: ideo q̄q̄ s̄ ab eo separari nō posse
 ad intellectū n̄c dātū ⁊c. ¶ Si quis q̄modo passio disti
 guit a suo subiecto: dico q̄ in voce ⁊ scripto disti
 guunt realit̄: nā ille termin⁹ r̄sibilis/ q̄ est passio termi
 ni h̄o nō est ille termin⁹ homo siue vox/ siue scriptū di
 cat. Si passio p̄terio m̄tali distinguit a subiecto re
 aliter: supposito q̄ concept⁹ h̄at esse subiectū in m̄te
 r̄: nō t̄m factū vob obiectū. Si nō h̄nt t̄m esse obiectū
 r̄: nō esse realit̄: r̄c distinguunt rōne ⁊ nō realit̄
 nec sunt idē realit̄: passio sc̄z ⁊ id cui⁹ est passio: q̄
 non sunt res q̄dā hoc nō sed t̄m rōnes. ¶ Trāme p̄ clari
 orū intellectū dictoꝝ notō: q̄ abstractū p̄dicatū
 significat illud q̄ rei vniuent aliq̄ demōstrabilis
 fiscaliditas significat id q̄ res aliq̄ s̄ calida. Albe
 do q̄ res s̄ alba. R̄sibilitas q̄ aliqd s̄ r̄sibilis: s̄m
 do q̄ aliqd s̄ s̄te: h̄mōitas q̄ aliqd s̄ homo: corpo
 reitas q̄ aliqd s̄ corpus: ceitas q̄ aliqd s̄ cecit
 ⁊ sic de alijs. ¶ Res aut̄ denotat multiplicat̄ ⁊ mul
 tis: tā intrinsec̄e sibi q̄ extrinsec̄e: existētib⁹ ⁊ nō exi
 stentib⁹. Nā rei primo aliq̄ attribuit denotatiōe/ rō
 ne siue essentia vt illū q̄ ip̄a res est: ⁊ tales denotati
 ones frequēt sunt simpliciter absolute: vt sunt notia/
 generalis: s̄ sp̄s ac idē: iudicia p̄dicantē substantiā h̄y
 asial/ lapis/ corpus ⁊c. Et hoc abstracta significat idē
 synonyme cui suus concept⁹ vel q̄i c̄retis: vt h̄o ⁊ h̄mōi
 t̄nas/ captiō d̄p̄re absolute sūt t̄mni synonyma.

Concl. 1.

Concl. 2.

Concl. 3.

Concl. 4.